

העדות — המ — סיימס

מההתחלה ועד הסוף

אפסל עלי

הודעה מהשמיים

מההתחלה
ועד הסוף

אפסל עלי

ספר זה הוא חובה בספרייתך וצריך להיקרא על
ידי כולם

ISBN 978-1-64299-307-3 (כריכה רכה)

ISBN 978-1-64299-308-0 (דיגיטלי)

זכויות יוצרים © 2018 אפסל עלי

כל הזכויות שמורות. אין לשכפל, להפיץ או להעביר חלק כלשהו של פרסום זה, בכל צורה שהיא, כולל צילומים, הקלטות, או שיטות אלקטרוניות או מכניות אחרות ללא אישור מראש בכתב מהמחבר. לבקשות רשות, פנו למחבר בכתובת להלן:

אפסל עלי

W.I 25A Pro. רחוב קווין ארימה, טרינידד W.I.

טלפונים: 1-868-664-3647

1-868-664-3653

דוא"ל: afzalaliarima@yahoo.com

כל הציטוטים מהכתובים הם מהתנ"ך בגרסה המאושרת של קינג ג'יימס © 1976 על ידי תומס נלסון מו"לים ומשתמשים באישור.

תוכן

6	מבוא
8	פרק 1: ממחשבת האל, יוצרנו
14	פרק 2: יש לך זכות לדעת מהו אלוהים? מיהו ישוע?
21	פרק 3: איך להיות בעמידה נכונה עם אלוהים
26	פרק 4 האירוע הגדול של העתיד היה עלוך מוכן לכך
41	פרק 5 המשמעות של המשכן במדבר (ממחיש)
58	פרק 6 מנהגי נישועאין יהודיים הדומים לישוע ולכנסייה
69	פרק 7 לחם החיים
82	פרק 8 הבכור מן המתים
94	פרק 9 קום עם ישוע
110	פרק 10 הבנת הסימנים והמטרה של הזמנים
126	פרק 11: חדשות חמות – העתיד נחשף
142	פרק 12 מלידה עד מוות אז לאן?
152	תוספת התרגום:
156	פגוש את המחבר

כל הפרקים הם גרסאות מורחבות של חוברות שנכתבו על ידי המחבר באותם

שמות.

מבוא

היום אנו מתחילים מסע מההתחלה של האנושות עד לייעדנו הנצחי. רבים אינם שמים לב לשורשינו ולהיסטוריה שלנו החוזרת לתחילת הבריאה, להורינו הראשונים אדם וחוה בגן עדן, ולא לשום מקום, מדינה או אבות אחרים. לכן, יש צורך לדעת מי אנחנו, מאין באנו, מה קרה להורינו הראשונים כאשר חטאו נגד דבר אלוהים ונכשלו במילוי ייעודו לחייהם ולצאצאיהם, איך הם הופרדו מאלוהים ונכנסו תחת גזר דין מוות, כאשר צאצאיהם נולדו עם טבע החטא המורש, ההבטחה של אלוהים לפיוס דרך מושיע חסר חטא שיהיה בצלם אדם, איך דת, רצח וחטאים אחרים נכנסו לעולם, ולכן נלך בנצחיות לפי ההחלטה שנקבל לגבי המושיע המובטח לנו, אדון ישוע המשיח, אשר, בהיותו בדמות אדם, מת בעד חטאינו, נקבר, קם מן המתים, ויושב על כס האלוהים, להכין את גופנו הבזוי שיהיה כמו גופו המפואר.

ספר זה הוא חובה בספרייתך וצריך להיקרא על ידי כולם.

אנשים חוששים ממה שקורה בעולם ואינם בטוחים לגבי עתידם. רבים גם אינם מודעים לכך שהחוק שנכתב על שני לוחות האבן, המשכן במדבר, חגי ה' היהודיים ומנהגי הנישועאין היהודיים נועדו להתגשם בישוע המשיח. ישוע אמר שכל הכתוב בתורת משה, בנביאים ובתהילים אודותיו חייב להתגשם.

כשהמסע הזה מתקדם עד הסוף, תוכן הספר הזה יעזור לרבים לקבל את ההחלטה החשובה ביותר בחייהם – לקבל את ישועה כמושיעם, ולעבור מהמוות לחיים בו, ולהיות עדים לו באזורים שונים בעולם מתוך ציות לפקודתו, להכין עם מוכן לבואו, לשלטון עמו במלכותו האלף שנתית כמלך המלכים ואדון האדונים, ולאחר מכן אל הארץ החדשה בתפארת נצחית. מחקר זה מומלץ עבורך.

פרק 1: ממחשבת האל, יוצרנו

הכתובים של הברית הישנה והחדשה נערכו בגרסה המוסמכת של התנ"ך המלכותי של קינג ג'יימס והם המדריך של אלוהים שניתן לאדם. מכיוון שמדריך הוא ספר של הוראות ומידע שמגלה את מחשבת היוצר לגבי מטרת המוצר, פעולתו ותחזוקתו, האל שברא את האדם, דיבר אלינו בעבר באמצעות הנביאים, וכעת באחרית הימים דיבר אלינו באמצעות בנו, שהוא זיו כבודו וצורת מהותו המדויקת, ונושא את כל הדברים במילת כוחו, לאחר שמחלתנו נוקתה על ידו, ישב לימין רוממותו במרומים. (עבריים 1:1-3)

יש לנו את הכתובים, מחשבת האל, יוצרנו, המפתח לידע שייקח אותנו מההתחלה ויוביל אותנו לקבל החלטה מושכלת לגבי עתידנו, שתוביל לאחת משתי יעדים סופיים בנצח.

בהתחלה ברא אלוהים את האדם בצלמו כדמותו, זכר ונקבה ברא אותם, לשתף עצמו בבריאה שהיא ייצוג המדויק, אותם יבקר כדי להנות מחברות ותקשורת מושלמת והרמוניה, כי כל הדברים נבראו על ידו ולמענו. (בראשית 1:26-27; קולוסים א:14-19; התגלות 4:11)

אלוהים נתן לאדם אחריות לטפל בכל הבריאה על פני האדמה ולהשתמש בה לשירות המין האנושי כנאמנים שלו על פני האדמה. אלוהים בירך את אדם וחוה לרבות ולהתרבות ולהשלים את הארץ במינם, והציב אותם בגן עדן לעבוד ולחיות. הוא ציווה עליהם לאכול מכל עץ בגן חוץ מעץ הדעת טוב ורע, כי אם יאכלו ממנו הם ימותו, זאת אומרת, הם ינותקו מנוכחותו ומחברתו, יאבדו את מעמדם הנציג כשליחים בגן, מכיוון שהם כבר לא יהיו בדמותו ויהיו נתונים למוות ולריקבון, ולא יוכלו לבצע את רצונו ולמלא את ייעודו, שכן הם יכנסו למצב של מרי. במצווה זו, אנו רואים כי רצון האל לאנושות היה חיים נצחיים, ולתת להם חופש לבחור עם היכולת לציית ולעשות נכון כשהם עומדים במבחן. (בראשית 1:28-30; 2:7-25)

כעת הנחש היה ערום מכל חיית השדה... והוא אמר לחווה שאם תאכל מעץ הדעת שטען עליהם האל לא לאכול ממנו, היא לא תמות כפי שאמר אלוהים, אלא עיניה ייפקחו לדברים שהאל מסתיר מהם, והיא תהיה כאלוהים, יודעת טוב ורע. חווה נפתתה מהמחשבה שאם תאכל מהעץ היא תשכיל ותהיה חכמה כמו אלוהים. היא ראתה שהעץ טוב למאכל ונחשק, ולקחה מהפרי ואכלה, ונתנה גם לאדם והוא אכל, למרות שאלוהים שעשאם הבהיר להם את רצונו לגבי עץ הדעת טוב ורע, ושקיומם, מעמדם ומצבם כברואים ישמר רק אם יצייתו לדבר.

אדם וחוה, לאחר שאכלו, הפכו למודעים לעירומם, וידעו שנשאו ברמאותו של השטן כאשר חשבו שהוא אומר אמת ואלוהים משקר. הם הבינו שהלכו כנגד טובת דברו של אלוהים שהיה הכי טוב להם, ושחטאו ועברו על ייעודם כשהפרו את הדברים ששמרו אותם נצחיים ובמקורם.

הם ידעו שאיבדו את צלם האל ומעמדם כנציגיו בארץ, ושהאל לא יכול עוד לשכון עימם, כי הנאת חברתו וביטחונו של נוכחותו יהיו נחלת העבר. החלטתם ללכת נגד האל שינתה את מהלך ההיסטוריה האנושית, והאדם הפך ליישועת בת מוות הנתונה לריקבון, חיה מחוץ לייעודה, בלתי מסופקת, לא מרוצה ולא מוגשמת, עושה את מה שלא נברא לעשות, הופכת למה שלא נברא להיות, והולכת למקום שלא נועדה להגיע אליו. חברי, מכיוון שהורינו הראשונים הזניחו את דבר האל ונכשלו במה שהאל התכוון שהאדם יהיה, נדרש כעת אדם חדש כדי למלא את מטרת האל בבריאת האנושות.

אדם וחווה בחטאם ניסו להסתיר את עירומם על ידי שימוש בעלי תאנה לכסות את עצמם. זה היה ניסיונם באמצעות מאמץ עצמי לכסות את חטאם, דבר שרק אלוהים יכול היה לעשות. דרך הפיוס והחזרה לייעודם ולגורלם המקורי חייבת לבוא מאלוהים, מי שברא אותם, ולא מנסיונם הדתי ומעשיהם למצוא פיוס. (בראשית 3) (יוחנן 3:16)

אלוהים בחדו הוציא לפועל את גזר הדין על אדם וחווה בכך שהעביר אותם מהגן, כדי למנוע מהם לאכול מעץ החיים ומעץ הדעת טוב ורע, פן ימשיכו לאכול משני העצים, ויחיו מופרדים ממנו וממטרתו עבורם במצב חוטא ותוצאותיו הרעות לנצח. (בראשית 24-22:3)

אהובים, למרות שאדם וחווה נכשלו במילוי הדרישות של אלוהים, מטרתו עבור האדם נותרה ללא שינוי. הוא ביקר אותם ברוח היום ונתן להם תקווה במילת הבטחה לפייס ולשקם את האנושות למטרתם המקורית לנצח דרך זרע האשה.

בין זמן ההבטחה להגשמתה דרך זרע האישה, אלוהים החליף באופן זמני את דם החיות התמימות הנשפר, ועורן שימש לכיסוי חטאם ועירומם. זה היה צל של ישוע המשיח, שהתגשם ללא חטא ברחם מרים דרך רוח הקודש בזמן שהייתה בתולה, כדי לתת את חייו כקורבן על חטאי האדם, על ידי שפיכת דמו כדי לגאול אותנו וללביש אותנו בצדקתו. (בראשית 3:15-21; מתי 1:18-25)

כאשר בא מועד מלא לידי אלוהים למלא את הבטחתו לאדם לפייס ולשקם את האנושות החוטאת לצלמו ודמותו ולמטרתם המקורית, הוא שלח את בנו ישוע המשיח, שהוא צלמו המדויק וייצוגו המושלם, שנולד מאישה. ישוע בהיותו בטבע אלוהים, נעשה בשר בדמות אדם, וכאשר האדם שותף בבשר ובדם, ישוע גם לקח חלק בכך, עשה את עצמו כאדם ולקח את מקומו במוות תחליפי על הצלב, כדי להחזיר את האדם לקשר המושלם וההרמוני עם אלוהים, שהיה קיים פעם עם הורינו הראשונים. (גלטיים 4:4; פיליפים 2:6-7; עבריים 2:14-15)

כעת דם החיות התמימות, שפעל כתחליף לחטאי האדם, אינו נדרש עוד. ישוע המשיח, זרע האישה, בא כפי שהובטח, והוא שפך את דמו וטעם את המוות עבור כל אדם, כדי שבאמצעות מותו ותחייתו, הוא יגרום לשטן, למוות, לשאול ולקבר לאבד את כוחם, האדם שבישוע המשיח אינו נתון עוד לפחד מהמוות, שהחזיק אותנו בשעבוד כל חיינו. כי צריך שהנפסד ילבש אי-נפסדות, והבן-תמותה ילבש אלמוות... אז יתקיים הכתוב: המוות נבלע בניצחון. הו מוות, היכן עוקצך? הו שאול, היכן ניצחונך? ...אך תודות לאלוהים אשר נתן לנו את הניצחון דרך אדוננו ישוע המשיח. (הראשונה לקורינתים 15:53-57)

האדם הראשון אדם היה מן הארץ, האדם השני יִשְׁלַע הוא אדון מן השמיים, וכמו שנשאנו את צלם

האדם הארצי, כך גם אלה שביִשְׁלַע המשיח ישאו את צלם השמימי. מכיוון שהמוות בא דרך אדם אחד, כך

גם תחיית המתים באה דרך אדם, יִשְׁלַע המשיח. (הראשונה לקורинתיים 15:47-49, 21-22)

לכן, אם מישהו נמצא במשיח, הוא נהיה לבריאה חדשה, האדם הישן באדם עבר, והכל נעשה חדש. הוא קם מן המוות, נסלחו לו חטאיו, והוא מתחדש בצלם ודמות אלוהים, ומשוחזר למטרתו המקורית ולקשרו עם אלוהים לנצח. (השנייה לקורинתיים 5:17-21; קולוסים 2:10-15; 3:3-4).

אהובים, האנושות היא צאצאי אדם וחווה וחוטאת בטבעה, ושורשינו והיסטורייתנו חוזרים להורינו הראשונים בגן עדן ולא לשום מקום אחר, מדינה או אבות אחרים. השאלות איך באנו לעולם, מאיפה באנו,

מה קרה לנו, מהי מטרתנו ולכן אנחנו הולכים בנצח עם יִשְׁלַע ובלעדיו, נענו על ידי אלוהים עצמו. כיוצרנו, הוא

היחיד שעלינו לציית לו לגבי מטרתנו עבורנו, איך לחיות את חיינו, איך לחזור אליו ולהגיע לייעוד שהכין עבורנו. מי שיש לו את הבן יש לו חיים, ומי שאין לו את הבן אין לו חיים. הדברים האלה נכתבו אליכם כדי שתדעו

שביִשְׁלַע יש לכם חיי נצח. (הראשונה ליוחנן 5:10-13)

זכרו שהשטן בהתמודדותו עם חווה לא הגיע בצורה שהייתה גורמת לה לראות אותו כפי שהוא. הוא הונה אותה להאמין לשקר, שהוא היה בעדם ושהאלוהים מסתיר מהם ידע. יהי אלוהים אמת וכל אדם שקרן. (רומים 3:1-4; יוחנן 8:44).

הובלתם במסע מתחילת האנושות לאחת משתי היעדים הסופיים בנצח, האחת עם יִשְׁלַע היושב לימין

האלוהים לאחר שעזב את הארץ, מקום שהלך להכין למי שנמצאים בו, מקום בו העבר נשכח והכל מושלם, אין עוד מוות, בכי, צער או כאב, מקום שבו כל הדברים נעשים חדשים, השמיים החדשים והארץ החדשה,

ירושלים החדשה, הסדר העולמי החדש. זהו מצב ומעמד קבוע לאלה שבמשיח, מקום שבו אלוהים יִשְׁלַע

לגור עימם לנצח בתפארת. (ישעיהו 65:17; יוחנן 14:1-7; התגלות 21:1-5)

השנייה היא הגיהנום ואגם האש. זהו מצב קבוע ומקום מגורים עם השטן וכל אלה שדחו את ישוע כמושיעם, מקום שבו העבר נזכר, הכל רע, בלתי מושלם ובלתי שלם, ממשיך בסדר הישן, מקום שבו יש ייסורים לנצח. (לוקס 16:19-31; התגלות 20:10-15)

אהובים, יום אחד נצטרך לעזוב את גופנו הנוכחי ואת הארץ הנוכחית כדי להיכנס לאחד מהם. ישוע אמר שעלינו להיות מוכנים בו כאשר היום ההוא יגיע. כעת הוא הזמן המתקבל להיות מוכנים, היום הוא יום הישועה. יש לנו את מחשבת אלוהים יוצרנו, שרק דרך זרע האישה, ישוע המשיח, אנו נעשים מוכנים

להיכנס לנוכחות האלוהים, לקשר מושלם והרמוני איתו שיהיה לנצח בארץ החדשה, כאשר אלוהים ישועב שוב לגור עם האדם במשיח, ומטרתיו המשקמות יגיעו לשיאן. הם יהיו עמו, והוא יהיה אלוהיהם, מטרתו בבריאת האדם מתגשמת בבריאה החדשה באדם בישוע המשיח. (מתי 24:44; השנייה לקורינתים 6:2; 5:17-18)

אלוהים הוא שהחליט שנהיה בדמותו. הוא קבע את מטרתנו בבריאה, והיום הוא קורא לך להיות האדם החדש במשיח, להתחדש בצלמו ודמותו ולהיות משוחזר למטרתך המקורית לנצח. אם אתה במשיח, תודה לו על ישועתך, אך אם אינך במשיח, אני מבקש ממך בבקשה להיענות בחיוב לקריאתו.

אלוהים יקר, יוצרי, אני מכיר באהבתך אליי בכך שנתת את ישוע ששילם על חטאיי כדי לעשות אותי

אדם חדש בו, מתחדש בצלמך ודמותך ומשוחזר למטרתך בו. אדון ישוע, אני מודה לך על שנתת את חיך עבורי כדי להתפייס עם אלוהים. אני מקבל אותך כמושיעי ומצפה לבואך כדי לחיות איתך לנצח. אמן.

פרק 2: יש לך זכות לדעת מהו אלוהים? מיהו ישוע?

אהובים, תמצית המסר הזה לוקחת אותנו אל ההתחלה והסוף, בריאת השמיים והארץ, בריאת האדם, כיצד חטא ומוות נכנסו לאדם, כיצד חוסר הסדר בבריאה נכנס לעולם, והבטחתו של אלוהים לאדם ואישה הראשונים לשלוח מושיע לגאול את צאצאיהם דרך זרע האישה, כדי ליצור אדם בבריאה חדשה ולהשיב את הסדר בבריאה כפי שהיה בהתחלה, שיגיע לשיאו בשמיים החדשים ובארץ החדשה, שם יתגוררו אלוהים עצמו, המושיע והאדם בבריאה החדשה. (בראשית 1:1, 26-27; 2:15-17; 3:1-7, 15, 22-24; התגלות 21:1-6)

בהתחלה היה הדבר, והדבר היה עם אלוהים, והדבר היה אלוהים. הוא היה בהתחלה עם אלוהים. כל הדברים נבראו על ידו; ובלעדיו לא נברא דבר. והדבר נהיה בשר ושכן בתוכנו, התהילה כשל היחיד שנולד מאביו, מלא בחסד ובאמת. איש לא ראה את אלוהים מעולם; הבן היחיד שנמצא בחיק האב, הוא גילה אותו.

(יוחנ. 18, 14, 3) - 1:1

אלוהים, אשר בדרכים שונות ודוברות פעמים רבות דיבר בעבר לאבותינו על ידי הנביאים, בימים האחרונים האלה דיבר אלינו באמצעות בנו, אשר מינה ליורש כל הדברים, ובאמצעותו גם עשה את העולמות; והוא היותו זיו כבודו, ודמות מהותו המדויקת, נושא כל הדברים במילת כוחו, כאשר הוא בעצמו ניקה את חטאינו, ישב לימין רוממותו במרומים. (עבריים 1:1-3)

אדם וחווה, האדם והאישה הראשונים, נבראו בצלמו ודמותו של אלוהים. אלוהים הציב אותם בגן עדן כדי לעבוד ולשמור עליו ולהיות בעלי שליטה. אלוהים בירך אותם להיות פרים ולמלא את הארץ בצאצאים וציווה עליהם לאכול מכל עץ בגן, חוץ מעץ הדעת טוב ורע, שאסור להם לאכול ממנו, כי ביום שיאכלו ממנו ימותו מות. אדם וחווה הלכו נגד הטוב שבדברו של אלוהים שהיה מציל אותם ממוות, ועשו רע על ידי אי-ציות לאלוהים ואכילה מעץ שהוא ציווה עליהם לא לאכול ממנו. מנקודת זמן זו, הם איבדו את צלם ודמות אלוהים, ומאותו רגע הופרדו ממנו ומעמדם בגן נלקח מהם. מעשה הרע הזה נגד הטוב שבדבר אלוהים הביא על האנושות את עונש המוות, כפי שאלוהים אמר. המוות הוא גם פיזי וגם רוחני. המוות הפיזי הוא הפרדתנו מהגוף, והמוות הרוחני הוא הפרדתנו מאלוהים. (בראשית 1:26-27; 2:15-17; 3:6).

לפני שאלוהים ביצע את גזר דין המוות על ידי הוצאת אדם וחווה מנוכחותו בגן, אלוהים נתן להם הבטחה שהוא ישלח מושיע דרך זרע האישה, כדי לפייס את צאצאיהם שיירשו את טבע חטאם ואת עונשו. בשלב זה, אלוהים ייסד את מותו התחליפי של בעל חיים ללא פגם כדי לכסות על חטאם ועירומם, ואז הוציא אותם מנוכחותו עד שיבוא הזמן של המושיע המובטח דרך זרע האישה וישפוך את דמו נטול החטא במוות תחליפי, כדי להסיר את חטאינו אחת ולתמיד, ולפייס אותנו עם אלוהים מההפרדה אל נוכחותו, ולהחזיר אותנו למצב ולמעמד המקורי שלנו עם אלוהים בבריאה שאבד באדם. (בראשית 3:15, 21-25; עבריים 9:14; י:10-12).

כאשר בא המועד המלא, שלח אלוהים את בנו שנולד מאישה כדי לגאול את האנושות שנקבל את אימוץ הבנים... (גלטיים 4:4-7).

כעת הולדת מושיענו הייתה כך: המלאך גבריאל נשלח מאלוהים אל בתולה ששמה מרים, שהייתה מאורסת ליוסף. המלאך אמר לה שהיא מועדפת מאוד בעיני אלוהים והיא תהרה ברחמה ותלד בן ותקרא את שמו ישוע. מרים קיבלה את דבר המלאך, התעברה ונמצאה עם ילד מרוח הקודש לפני מימוש נישואיה ליוסף. יוסף, בהיותו איש צדיק, לא רצה לחשוף אותה לבושה פומבית וחשב לגרש אותה בסתר, אך בעודו חושב על הדברים האלה, הופיע אליו מלאך ה' בחלום ואמר: יוסף, בן דוד, אל תירא לקחת את מרים לאשתך, כי מה שהורכב ברחמה הוא מרוח הקודש, והיא תלד בן ואתה תקרא את שמו ישוע, כי הוא יושיע את עמו מחטאיהם. יוסף עשה כפי שהמלאך ה' אמר לו, לקח את מרים לאשתו ולא קיים עימה יחסים עד שילדה את בנה הבכור: והוא קרא את שמו ישוע. (מתי 1:18-25; לוקס 1:26-38).

המלאך של ה' גם הופיע לרועים בשדה ששמרו על עדריהם בלילה ואמר להם: אל תיראו, הנה אני מבשר לכם בשורה טובה של שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם. כי נולד לכם היום בבית לחם, עיר דוד, מושיע, שהוא המשיח האדון. וזה יהיה לכם לאות: תמצאו את התינוק עטוף בבגדי תינוקות שוכב באבוס. וזה יהיה לכם לאות: תמצאו את התינוק עטוף בחבלי מיטה שוכב באורווה. (לוקס 2:1-20; מתי 2:1-6; מיכה 5:2).

ישוע, שהורתו ולידתו ללא חטא דרך זרע האישה מרים, הגשים את הבטחתו של אלוהים לאדם לפייס את האדם עם עצמו. כמו שבאדם כולם מתים, כך במשיח כולם יחיו, ולכן הישועה אינה באף אחד אחר. אין שם אחר מתחת לשמיים שנתן לאנשים שבו עלינו להיושע. כי אלוהים היה במשיח, מפייס את העולם עם עצמו, לא מייחס לנו את פשעינו, אלא עשה את ישוע שלא ידע חטא להיות חטא עבורנו, כדי שנהיה צדקת אלוהים בו. לכן, אם מישהו במשיח הוא בריאה חדשה, האדם הישן באדם חלף; הנה, הכל נעשה חדש, כלומר האדם במשיח חוזר לצלם אלוהים, לדמותו ולנוכחותו, לצורתו ומעמדו המקוריים בבריאה עם אלוהים, ובכך מגשים את מטרת אלוהים בבריאת האדם. (גלטיים 4:4-7; יוחנן 1:12; מעשי השליחים 4:12; הראשונה לקורינתים 15:22; השנייה לקורינתים 5:17-21; הראשונה לטימותיאוס 2:5; קולוסים 1:14-17; הראשונה ליוחנן 3:2).

אהובים, מכיוון שאלוהים הוא רוח ולא ניתן לראותו בעין או להבין אותו בשכל של בשר ודם, הוא נהיה האדם המושלם בפעולה באישיותו של ישוע המשיח. ישוע בהיותו זיו כבודו והייצוג המדויק של מהותו, חי בישראל במשך 33 שנים ודיבר עם האדם כדי לגלות את ישועת האל ומטרתו. (יוחנן 1:18; יוחנן 14:7; עבריים 1:1-3).

אנשים רבים אהבו ועקבו אחרי ישוע, ומסיבה זו שליטי הדת והפוליטיקה ביקשו להורגו. הוא נעצר והובא למשפט לפני השליטים, כולל פילטוס, ואחרי עדים שקריים רבים שנתנו עדות נגדו, פילטוס חקר אותו ומצא אותו ללא כל אשמה, אך בכל זאת דחה אותו והוציא אותו להורג על הצלב כפושע. זה היה פרובידנציאלי, מכיוון שישוע בא לשלם את מחיר הגאולה על ידי שפיכת דמו במוות כדי לפייס את האדם החוטא עם אלוהים ולשחרר אותנו מכוח החטא ומעונש לחיות נצח מופרדים מאלוהים. (יוחנן 18:1-19:1; עבריים 9:24-26).

ישוע מת בעד חטאינו ונקבר, ולאחר 3 ימים קם המושיע לתחייה כפי שאמר, אחרי שכבש את השטן, המוות, השאול והקבר. הוא הראה את עצמו למאות מתלמידיו, ואז עלה לשמיים לימין כיסא הרוממות, לאחר ששילם את מחיר הגאולה לישועת האדם. (הראשונה לקורינתים 8:15; מעשי השליחים 1:9; עבריים 8:1; 12:2).

חברי, על אף מאמציו של האדם, הידע המוגבר והטכנולוגיה המתקדמת, אנשים נהיים רעים יותר, אנוכיים ומפוחדים יותר. החיים הופכים לחסרי משמעות יותר, ללא מטרה, כיוון ותקווה. אומות נבוכות ומוטרדות ואחוזות בפחד, כשהמלחמות ואיומי המלחמות, הפשיעה וחוסר החוק, העוני, הרעב והמגיפות, הרעידות אדמה במקומות שונים והאסונות הגדולים הולכים ומתרבים, כפי שישולע הכריז שיהיו גרועים יותר לפני שובו. ישולע אמר שכל הדברים האלה צריכים לבוא כדי לשמש כאבי לידה לניקוי העולם הזה מהחטא, כדי לפנות דרך לעולם חדש, ללא חטא ונצח, כפי שהובטח לאלה שסומכים עליו, ומיוצג כאישה בלידה שממתינה להולדת בנה. (מתי 24; לוקס 21; השנייה לטימותיאוס 3:1-4; רומים 8:22-23)

בעוד שאירועים אלו הביאו פחד וייאוש לאלה שלא קיבלו את ישולע כמושיעם, הם הביאו תקווה לאלה שקיבלו אותו. ישולע אמר לתלמידיו שהם לא צריכים להיות מוטרדים ומבוהלים מהדברים החולפים האלה, אלא להרים את מבטם ולצפות לגאולתם והתקבצותם אליו, כאשר פסקי דין מטהרים אלה מסמנים את קרבת שובו. (לוקס 21:25-28)

אהובים, לאחר שקראתם תיאור קצר זה של חייו של אלוהים והתגשמות מטרותיו בישולע המשיח, ועם ההוכחה לפניכם לגבי מי הוא ישולע, כעת יש לכם הזדמנות, כמו פילטוס והשליח פטרוס, לחקור את ישולע ולענות על השאלות החשובות ביותר בחיים. מי הוא ישולע עבורך? מה תעשה איתו? ועם כך, לקבל את ההחלטה החשובה ביותר בחיים לגבי היכן תחיה מעבר לחיים האלה. ישנם רק שני יעדים סופיים בנצח. 1. הארץ החדשה. כל מי שקיבל את ישולע כמושיע יהיה שם עם ישולע. (מרקוס 16:16; התגלות 21). 2. אגם האש. כל מי שדחה את ישולע כמושיע יהיה שם עם השטן, האנטיכריסט, ונביא השקר. (לוקס 16:19-31; מרקוס 16:16; התגלות 19:20; 20:10; 14-15).

זכור חברי, פילטוס אחרי חקירתו את ישולע מצא אותו ללא אשם, אך דחה אותו, הוציא אותו מחייו וגזר עליו מוות כפושע, אבל פטרוס הודה בישולע כמשיח, בן האלוהים החי, ועל סמך וידויו וקבלת ישולע, ישולע הכריז את ברכות ממלכת השמים עליו. (יוחנן 19:4, 6; מתי 16:15-16).

מה איתך חברי? לאחר שבחנת את חיי ישוע על ידי קריאת תיאור קצר זה של מטרות, לידתו, חייו, מותו, קבורתו, תחייתו ועלייתו לכס האלוהים, אני בטוח שלא מצאת כל אשם בו. אתה חייב לשקול בזהירות מה לעשות עם ישוע ואיפה תסיים את חיך הנצחיים. אנא, אל תהיה רשלי בנוגע לנשמתך. תשובתך והחלטתך יקבעו את עתידך וגורלך הנצחי. העולם המושלם שאנחנו כמהים לו שבו לא יהיה יותר מוות, צער, בכי או כאב, שבו כל ההיבטים הטראגיים של חיי האדם ייעלמו, ושב כל הדברים יהיו חדשים, הוא זמין לנו באדון ישוע המשיח, וישיג את שיאו בארץ החדשה. (עברים 9:24; התגלות 21:1-6).

אנא, אל תהיה כמו פילטוס ואל תתייחס לישוע כאל פושע ותוציא אותו מחיך. אולי אתה לא כמו פילטוס.

ראית את ישוע כאדם טוב ואוהב מאוד, אך לא כמושיעך וגואלך. אם תדחה את ישוע ותמות מבלי לקבל אותו כמושיעך, תחרוץ על עצמך את דיך הנצחי לעונש האש של הגיהנום ואגם האש, שבו תזכור את כל ההזדמנויות שאלוהים, באהבתו וברחמיו, נתן לך להפוך את ישוע למושיעך, כולל זו. (לוקס 16:19-31; מתי 11:29; מרקוס 16:15-16). יקירי, הזיכרון והמצפון של אלה שם יענו אותם לנצח נצחים, לא תהיה דרך לצאת, שכן הזמן וההזדמנויות לתקן את העניינים עם אלוהים לא יהיו יותר, לאחר הכניסה למצב ומקום בלתי משתנים ובלתי מסתיימים. (מרקוס 9:44; התגלות 20:10, 15).

איך חייב להיות שם, אהוב. הדו"ח הזה מביא לך בשורה טובה של שמחה גדולה, אליך ביום הזה, אל תוך חיך, אל המצבים האלה, יש תקווה. ישוע, שהיה פעם תינוק בבית לחם, כבר לא נמצא באבוס. הוא נצלב, נקבר וקם לתחייה מן המתים ועלה לשמיים ונמצא כעת בנוכחות האלוהים עבורנו. (עברים 9:24).

בשל אהבתו ודאגתו של ישוע עבדנו על ידי נטילת מקומנו במוות כדי להציל אותנו ולהחזיר אותנו לאלוהים, אינך צריך עוד לחטוא בחטא דחייתו. לדחות את ישוע זה לדחות את אהבת האלוהים ואת מתנת הישועה ששולמה על ידי ישוע בדמו שלו. שכר החטא הוא מוות, אבל מתנת האלוהים היא חיי נצח דרך ישוע המשיח אדוננו. כי כה אהב אלוהים את העולם שנתן את בנו היחיד, למען כל המאמין בו לא יאבד אלא יחיה חיי נצח. כי לא שלח אלוהים את בנו לעולם לשפוט את העולם, אלא שהעולם דרכו ייושע... אך מי שלא מאמין מגנה את עצמו, כי לא האמין בשם הבן היחיד של אלוהים. (מעשי השליחים 20:28; יוחנן 6:1-14; 3:16-18; 5:24; 5:15-19; 6:23; אפסים 2:8-9; מרקוס 16:15-16).

חברי, אם מעולם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, אני מבקש ממך לפתוח את ליבך ולקבל את ישוע כמתנת אלוהים עבורך. עכשיו זה הזמן המקובל, הנה, היום הוא יום ישועתך, המחר אינו מובטח לאיש. ישוע מחוץ לחייך ורוצה להיכנס, אך יעשה זאת רק אם תאפשר לו להיכנס. אנא, חזור בתשובה וקבל את ישוע עכשיו והיה מוכן לבואו ולסוף עידן זה כדי לחיות איתו בנצח המפואר. (התגלות 3:20; קורינתיים ב' 6:2).

הווידוי שלך: אדון ישוע היקר, אני פותח את ליבי אליך וכמו פטרוס, אני מודה שאתה המשיח, בן האלוהים החי. אני מאמין שמתה בעבור חטאי וקמת לתחייה מן המתים, עלית לשמיים וישבת לימין כס האלוהים להצדקתי. אדון ישוע, אני מקבל אותך כמושיעי וכאדוני. תודה לך על שהצלת את נשמתי על ידי התיווך שלך על הצלב בעבורי, והשבת אותי לצורתי ולמעמדי המקוריים והטהורים בבריאה כדי להיות איתך לנצח. אמן.

פרק 3: איך להיות בעמידה נכונה עם אלוהים

חייהם ועבודתם של אנשים רבים הביאו את העולם לתשומת לב, ובצדק, שכן הם נגעו בחייהם של רבים באמצעות מאמציהם ההומניטריים. בעוד שהעבודה שלנו עשויה להיות ראויה לשבח במציאות הזמנית שלנו, היא עלולה גם להפוך למטעה והרסנית בנצח, אם נחשוב שהמעשים שלנו יזכו אותנו ב"ישועה". אמונה זו אינה מבוססת על הידע הנכון של דרך ה"ישועה" של אלוהים, שאנו נושעים בחדס באמצעות אמונה בעבודתו של ישוע המשיח על הצלב, ולא במעשי צדק שעשינו. זוהי מתנה בלתי מוצדקת של אלוהים ששולמה על ידי ישוע וניתנה לנו לקבל באמונה, כדי שאף אדם לא יוכל להתפאר לפני אלוהים במה שעשה ולקבל עמידה צדקית איתו. זה בהתאם לאהבתו ורחמיו של אלוהים, ששפך עלינו בשפע דרך ישוע המשיח מושיענו, כדי שבהיותנו מוצדקים בחדסו, נהיה יורשים על פי התקווה לחיי נצח. (אפסים 2:4-9; טיטוס 3:4-7; טימותיוס ב' 1:9-10)

הכתובים מציינים את חייו של פרוש, שליט היהודים בשם ניקודמוס כדוגמה למנהיג הדתי המכובד ביותר בזמנו, אחד שהלך לישועה בלילה ואמר לו שהוא יודע שישועה הוא מורה שבא מאלוהים, כי איש אינו יכול לעשות את הניסים שעשה מלבד אם אלוהים עימו. ישוע לא הגיב להערותיו של ניקודמוס, אלא העביר את תשומת ליבו לצורך החשוב ביותר שלו, שהוא ישועעת נשמתו. ישוע אמר לניקודמוס שעליו להיוולד מחדש כדי לראות ולהיכנס למלכות האלוהים, מה שנולד מהבשר הוא בשר; ומה שנולד מהרוח הוא רוח. ישוע אמר לניקודמוס לא להתמקד יותר מדי במרהיב, אלא לשקול את מה שאמר לו, שזהו התנאי המוקדם למלכות, עליו להיוולד מחדש. (יוחנן 3:1-8)

איש אחר בשם קורנליוס, אדם ירא אלוהים שחי ביראת שמייים עם ביתו, שנתן צדקה רבה לעם והתפלל תמיד לאלוהים. מעשיו של קורנליוס עלו לזיכרון לפני אלוהים והוא נצטווה על ידי מלאך אלוהים לשלוח אנשים ליופפה ולקרוא לשמעון פטרוס שיאמר לו מה עליו לעשות כדי להיוושע. קורנליוס שלח שני משרתים מביתו וכאשר הם מצאו את פטרוס, הוא הלך איתם לבית קורנליוס ונתן לקורנליוס את המילים כדי להיוושע עם ביתו. פטרוס אמר להם שכול מי שמאמין בישוע יקבל מחילה על חטאיו, וכל מי ששמע את הדברים האמינו, ורוח הקודש נפלה על כולם והם העידו ושיבחו את אלוהים על ישועותם. (מעשי שליחים 10). (מעשי שליחים 11:11-18)

זה מאוד ברור שהאיכויות הבולטות של ניקודימוס וקורנליוס לא היו הגורם המכריע לקבל את הישועה מחטא ועונשה של חיים מופרדים מאלוהים לנצח. כי שכר החטא הוא מוות, אבל מתנת אלוהים היא חיים נצחיים דרך ישוע המשיח אדוננו. (רומים 6:22-23)

ישוע נשאל פעם על ידי המון גדול מה העבודה שעליהם לעשות כדי לרצות את אלוהים ולהרוויח חיים נצחיים. ישוע ענה ואמר, שעבודת אלוהים שנותנת חיים נצחיים היא להאמין בו שהאלוהים שלח. כי אלוהים אהב את העולם, שהוא נתן את בנו היחיד, שכל המאמין בו לא יאבד, אלא יהיה לו חיים נצחיים. (יוחנן 6:26-29; 3:16)

ישוע אמר שהוא לחם החיים וכל מי שאוכל ממנו יחיה לעד, ועבודת אלוהים האמיתית כדי לקבל חיים נצחיים היא להאמין בעבודתו המושלמת של הגאולה, ולא במה שהם יעשו כדי להרוויח זאת. לכן עבודת אלוהים כדי שנשיג את הישועה היא לבטוח בעבודת ישוע על הצלב, שם הוא מת עבור חטאינו ולקבל אותו כמשיח שלנו. על הצלב ישוע אמר, זה נגמר, הניח את ראשו ונתן את רוחו, לאחר שסיים את העבודה שהוא בא לעשות, כלומר, ישוע מת עבור חטאינו, נקבר וקם לתחייה, ועכשיו הוא נוכח לפני אלוהים יושב לימינו מתפלל בעדנו. (יוחנן 6:35, 38, 58; 4:34; 5:36; 17:4; 19:30; עברים 8:1; 9:24-28; 10:12).

ישוע אמר שהעניים, העיוורים, העירומים, המסכנים והאומללים האמיתיים על פני האדמה אינם אלו שיש להם מעט ממילוי הצרכים הארציים, אלא אלו שאינם מלובשים בצדקתו ולכן אינם עשירים בפני אלוהים, בניגוד לאלו שיש להם את צדקתו הוטלה עליהם, הם העשירים בפני אלוהים שהורישוע את עושר כבודו בישוע המשיח. (ההתגלות 3:17-20; לוקס 12:16-21; (רומים 4.) (אפסים 1:3-14.)

ישוע אמר, מה יועיל לאדם אם ירוויח את כל העולם ויאבד את נפשו? או מה ייתן אדם תמורת נפשו? (מרק 8:36-38.) זה אומר שישועת נשמתנו היא החשובה ביותר, ואף אחד לא יכול להציע לאלוהים את מעשיו בתמורה לישועה. זה אלוהים שמצדיק, זה המשיח שמת וקם לתחייה, זה אלוהים שפעל במשיח כדי ליישב אותנו אליו, לא מייחסים את פשעינו לנו, אלא שמים את חטאינו על ישוע שלא ידע חטא, כדי שנהיה צדיקים וקדושים בו. בהיותנו מצדיקים על ידי אמונה, יש לנו שלום עם אלוהים דרך אדונו ישוע המשיח ונושעים מהזעם דרכו. (רומים 8:31-34; (רומים 5.) 2 קורינתים 5:17-21; 1 קורינתים 15:1-4.)

הכתובים מציינים את חייו של אברהם כדוגמה לאחד שמאמין שזה בלתי אפשרי לאלוהים לשקר, והוא יבצע את מה שהבטיח על ידי מתן חיים פלאיים לגופו הזקן והחלש ולרחם עקרה של אשתו שרה, ושהצאצאים שלו יברכו את כל העמים על פני האדמה. אברהם פעל באמונה על פי דברי אלוהים, וההבטחה החלה להתממש כאשר שרה נכנסה להריון ויצחק בנו נולד. אלוהים נבחן את אמונתו של אברהם וביקש ממנו להקריב את יצחק בנו היחיד שנולד מהבטחה, לעולה על הר בארץ מוריה. אברהם ציית והאמין שאלוהים יספק כבש למות במקומו, ואם לא, אלוהים יקים את יצחק מן המתים, אירוע שקרה באופן סמלי, כאשר אלוהים סיפק איל כמנחה חלופית שהצביעה על ישוע שמת במקומו על הצלב בהר גלגלתא, ונקבר ואלוהים הקימו מן המתים עבור ישועתנו, כדי שהברכה של אברהם תגיע אלינו דרך ישוע המשיח, ואם אנו בישועה, אז אנו צאצאי אברהם הרוחניים והיורשים לפי ההבטחה. (בראשית 12:2-4; 21:1-8; 22:1-18; רומים 4:1-8, 17-25; עברים 11:8-19; גלתיים 3:5-9, 16-29.)

המופע הבא של יצחק לאחר חווייתו על ההר במוריה היה כאשר הוא יצא לשדה לקבל את רבקה כאשתו, שהיא ברוכה להיות אם אלפי מיליונים, והמופע הבא של ישוע לאחר עלייתו על הר הזיתים לשמים, הוא כאשר הוא יחזור בעננים לקבל את כלתו, הכנסייה. (בראשית 24') מעשי שליחים 12-6:1; 1 תסלונים 17-16:4). מעשי שליחים 12-9:1; אפסים 32-22:5). אהובי, מאחר שאנו מכבדים את אלו שחייהם ועבודתם בצורה כלשהי תרמה לספק את צרכינו הארציים, כמה יותר עלינו לקבל ולהעריך את ישוע, שאהבתו ועבודתו גדולות יותר מכל אחר, אין מי שניתן להשוות אליו, אחד שאהבתו וכוחו הביאו ריפוי ניסי לחולים ולנרדפים, הכפיל מזון לרעבים, הקים מתים לחיים, הרגיע סופות וביצע רבות אחרות ניסים, אך אהבתו ועבודתו הובילו אותו מעבר לצרכינו הזמניים, משום שעשה מה שאף אחר לא יכול היה, כלומר ישוע שילם את מחיר הפדיון עבור חטאינו כתיווך היחיד בין האל לבני אדם, כשנתן את חייו כפדיון עבור כולם. (מרקוס 12-1:2; 9-8:1, 23-22; 39:4; (יוחנן 11). טימותיוס הראשון 5-2:6).

החבר הזה הוא האהבה הגדולה ביותר של כולם, אהבה שהוכחה על הצלב שם מת ישוע בשביל חטאינו,

העבודה המתווכת הגדולה ביותר שנעשתה לאדם, זו העבודה של פיוסנו עם אלוהים, והכוח הגדול ביותר מכול, זה לקום מהמוות ולתת לנו את הניצחון על השטן, המוות, הגיהנום והקבר, והוא הפך את חוק הכבידה לחסר כוח בעלייתו מהארץ לשמיים לשבת לימין האל, כשהוא מתפלל בעדנו, והוא יחזור שוב לקבל את אלה שקיבלו אותו כמושיע שלהם, שם שהוא נמצא, גם הם יהיו שם. (מרקוס 15:25; 16:1-7, 19; קורינתים א' 15:1-4, 51-57; יוחנן 14:1-6).

להתייחס למותו, קבורתו, תחייתו ועלייתו של ישוע ליד הימין של אלוהים כמתווך ומתפלל בעדנו כחסר ערך ומשמעות בהצלתך מהחטא ועונשו של לחיות לנצח נפרד מאלוהים, הוא להשפיל אותו ולהעליב את רוח החסד, ולמות בלי לקבל את ישוע כנושא חטאיו הוא להרשיע את נשמתך לגיהנום ולאגם האש, להיות נענש לנצח עם השטן ואחרים שאינם מאמינים. (מרקוס 16:15-16; עברים 10:29; (התגלות 20-21). אהובי, זו אינה רצון האל שנגמר בגיהנום ובאגם האש, ואני בטוח שזה לא המקום בו אתה רוצה להיות. האל קורא לנו לתהילתו הנצחית דרך ישוע המשיח. אם אינך במשיח, בבקשה ענה לקריאת האל והודה בישוע כמושיע שלך והיה במעמד הנכון עם האל לפני שיהיה מאוחר מדי. (רומאים 10:15-9; יוחנן 3:16; 1 פטרוס 5:10).

אלוהים יקר, אני מודה לך על שנתת את ישוע למות בשביל חטאי. אני מסובב מהאמונה בישועה על ידי מעשים, לדרכך של ישועה בחסד דרך אמונה בכך שישוע מת בשבילי, נקבר והקמת אותו מהמתים לצדקתי. אדון ישוע, אני מקבל את מתנת הצדק שלך, ואני מודה בך כמושיע שלי. תודה על כך שהצלת את נשמתי, ובכך הכנת אותי לנצח עמך, כשאני נותן לך את הכבוד המגיע לשמך. אמן.

פרק 4 האירוע הגדול של העתיד היה עלוך מוכן לכך

האירוע הגדול של העתיד הוא בואו של ישוע המשיח לקהל שלו. הסימנים שהוא נתן לנו שיקדמו את בואו כבר עלינו, והידע שהוא נותן לנו לקבל החלטה מושכלת לגבי הכנות שלנו והיכן נחיה לנצח, דורשים את תשומת לבנו המיידית. (מתי 24:42, 44; 25:10; לוקאס 12:40; 17:26-30). כדי שתוכל להבין את מהות המסר הזה, אני מבקש לקחת אותך לתחילת הדברים לסיכום של בריאת השמיים והארץ, בריאת האדם, איך נפלו, איך נכנסו לעולם מוות, גיהנום, דת ובלבול בבריאה, ותוכנית האל לגאול את האנושות הנפלה ולשחזר סדר בבריאה, שתסתיים בשמיים חדשים וארץ חדשה. (בראשית 1-2).

בתחילה ברא האל את השמיים והארץ וכל הנמצא בהם, בעלי החיים שבמים ועל הארץ וברחבי השמים, והאל בירך אותם למלא את הארץ והמים והים לפי מינם.

וברא האל את האדם בדמותו, בצלמו, ויצר את האדם מעפר האדמה, ויפח באפיו נשמת חיים; ויהי האדם לנפש חיה. האדם, שיא הבריאה של האל, נאמר לו לפרות ולמלא את הארץ במינו, ולשלוט על יתר הבריאה ולהפוך אותה למשועבדת. האל בירך אותם בצמחים נושאי זרע, ועצים נושאי פרי עם זרע בו לפי מינם שהוא למאכל שלהם. וה' אלוהים נטע גן במזרח בעדן, ושם ה' אלוהים הצמיח כל סוגי העצים מהאדמה, עצים טובים למאכל, עץ החיים, ועץ הדעת טוב ורע בתוך הגן. ה' אלוהים לקח את האדם והניח אותו בגן עדן לעבדו ולשמרו, וציווה על האדם לאכול בחופשיות מכל עץ, פרט לעץ הדעת טוב ורע, כי ביום אכלו ממנו בוודאי ימות. (בראשית 1:26-28; 2:7-9; 15-17).

כדי שהאדם יקיים את מנדטו למלא את הארץ במינו, ה' אלוהים הפיל תרדמה עמוקה על אדם ובעודו ישן, לקח אחת מצלעותיו וסגר את הבשר. ומהצלע שלקח ה' אלוהים מהאדם, יצר אישה והביא אותה אל האדם כחלק ממנו, שווה לצדו, עם היכולת להתעבר וללדת לפי מינם ולהקים יחידת משפחה. ואדם אמר, זו עתה עצם מעצמי ובשר מבשרי, תקרא אישה כי מאיש לקחה זאת. לכן יעזוב איש את אביו ואת אמו, וידבק

באשתו: והיו לבשר אחד. והיו שניהם ערומים, האיש ואשתו ולא יתביישו. (בראשית 2:18-25)

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלוהים, והוא אמר לאישה כי אם תאכל מהעץ שאמר אלוהים שלא תאכל ממנו, לא תמות כאשר אמר אלוהים, אלא יפקחו עיניך, והיית כאלוהים יודעת טוב ורע. וכשראתה האישה שהעץ טוב למאכל וכי תאווה הוא לעינים, עץ נחמד להשכיל, לקחה מפריו ואכלה, ונתנה גם לאישה עמה והוא אכל. ותפקחנה עיני שניהם, וידעו כי ערומים הם; ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגורות. ושמעו את קול ה' אלוהים מתהלך בגן, ויתחבא אדם ואשתו מפני ה' אלוהים בתוך עצי הגן. ויקרא ה' אלוהים לאדם ושאל אותו איפה הוא. תגובתו של אדם הייתה שהוא מפחד כי עירום הוא והתחבא. שאל אותו אלוהים מי אמר לו שהוא עירום, והאם אכל מהעץ שציווה עליו שלא יאכל ממנו.

אמר האדם לה' אלוהים שהאישה שנתן לו להיות עמו, נתנה לו פרי מהעץ והוא אכל, והאשים את האלוהים והאישה ולא את עצמו על חטאו. אז שאל ה' אלוהים את האישה מה עשתה. אמרה שנתעה על ידי הנחש ואכלה, מאשימה את הנחש ולא את עצמה, וה' אלוהים אמר לנחש, כי עשית זאת...הוא ישים איבה בינו ובין האישה, ובין זרעו לזרעה, זרעה (הילד) ישועף את ראשו, וזרעו ישועף את עקבו...כלומר, ילד האישה ינצח את השטן. לאישה אמר אלוהים, בצער או בכאבי לידה תלדי בנים. ולאדם אמר, כי אכלת מהעץ שציוויתי עליך שלא תאכל ממנו; בזיעת אפיך תאכל לחמך מהאדמה שנאררה בקוצים ודדר, עד שתשוב לאדמה ממנה לקוחת, כי עפר אתה ולעפר תשוב, מקור גופך ומקור מזונך שהביא למותך. ואדם קרא לאשתו חוה, כי היא תהיה אם כל האדם. (בראשית 20:1-3).

כשאדם וחוה עברו על רצון ה' הידוע בנוגע לעץ הדעת טוב ורע, היחס ההרמוני בין האל לאדם, והאיחוד הבלתי נפרד שתכנן ה' כיחידת משפחה נפרץ והכניס בלבול לבריאה. מאז ואילך, התקדמות האדם, פיתוחו ושלטונו על הארץ השתנו לצורך הגאולה דרך תחליפי קורבן, כשהיחס של ה' עם האדם הפך לגאולי, כדי לממש את מטרתו בבריאת האדם לקיים עמו חברות, ואת איחודם הבלתי נפרד כיחידת משפחה.

לשם השגת מטרה זו, בתחליפי קורבן, ה' אלוהים כיסה את ערוותם של אדם וחוה בבגדי עור שהשיג דרך מותו של חיה חפה מפשע, כשכיסויי עלי התאנה שלהם לא הצליח למנוע את המוות שקבע ה' לאכילה

מעץ הדעת טוב ורע. (בראשית 3:21; יוחנן 1:29,36; פטרוס 1:18-19; אל הרומים 6:23).

ויאמר ה' אלוהים, הנה האדם היה כאחד מאיתנו לדעת טוב ורע: ועכשיו, שלא ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם במצב חטאו עם התוצאות הרעות שלו, נכנס לתוקף גזר המוות, וה' אלוהים שלח אותם בחסד מגן עדן לעבד את האדמה ממנה לקוח, עם ההבטחה שישועבו לחיים ולחברה עמו דרך זרע האישה, שימות כדי לסלק חטא, ויפתח את הדרך ליצירת אדם חדש ויחידת משפחה בלתי נפרדת. אז שם אלוהים בצד המזרחי של גן עדן, כרובים וחרב להטת שהסתובבה לכל הכיוונים, לשמור על כניסה לעץ החיים. (בראשית 24:22-3)

ואדם שכב עם אשתו והיא הרתה: וילדה את קין, ותהר שוב וילדה את אחיו הבל. הבל היה רועה צאן, אבל קין היה עובד אדמה, ולאורך הזמן קרה, שהביא קין מפרי האדמה מנחה לה', והבל, גם הוא הביא לה' מנחה מבכורי צאנו... וה' הביט ברצון על הבל ומנחתו, כי הקריב דם חף מפשע, שנשפך במות תחליפי שהקים ה' לכסות חטא, ובכך הביע את אמונתו בקורבן כפרי, שבו זכה לעדות שהוא צדיק, האל מעיד על מתנותיו: אבל על קין ומנחתו לא הביט ברצון, כי לא הביא את דם התחליף החף מפשע שנדרש במות שדרש ה'. (בראשית 21:3; 5:1-4; עברים 11:4).

בנקודה זו נכנסה דת לעולם דרך קין, כאשר הביא הקרבנות מהחלטתו האישית בעבודה להתקרב לאל. מכיוון שזה היה מעשה בשרו החוטא, ולא קורבן התחליפי החף מפשע במות שהקים ה' לכסות חטא, ה' התרחק ממנחת קין, ובחסד עשה ערעור אחרון לקין להביא את הקורבן הנדרש, אך קין במקום לציית, התרגז על ה' ועל אחיו הבל, אותו רצח, והחטא התחיל להתגלות במעשי הבשר דרך עבודה זרה, סכסוך, קנאה, שנאה, זעם, מריבה, קנאה, רצח וכדומה. (בראשית 4:6-8; גלטים 5:19-21).

קורבן הבל היה דוגמת זרע האישה החף מפשע, שהיה להיקרב במות תחליפי על הצלב כדי לסלק את חטא העולם, להשיב את האדם לאל, ולהשמיד את מעשי השטן. (בראשית 3:15; יוחנן 1:29; 1 יוחנן 3:8b).

כשהגיע מלוא הזמן, שלח ה' את בנו ישוע, שנוצר בדמות אנשים, נולד מאישה, מרים, בתולה באותה עת; וכשנמצא בדמות אדם, השפיל את עצמו ונהיה נאמן עד מוות, נשא את חטאינו בגופו דרך מותו על הצלב כדי לשוב להתקרב אליו. כי שיחתנו היא בשמיים; משם אנו מצפים למושיע, אדון ישוע המשיח: שישנה את גופנו השפל, שיהיה דומה לגופו המפואר, כלומר, ישוע יצר את עצמו כאדם עבור גופנו השפל להיות דומה לגופו המפואר. ישוע, שלא ידע חטא, הפך לחטא בשבילנו כדי שנהפוך לצדקת האל בו, שבו יש לנו גאולה דרך דמו, סליחת חטאים לפי עשר חסדו. (גלטים 4:4-5; פיליפים 2:7-8; 3:21; 1 פטרוס 2:24; 2 קורינתים 5:21; אפסיים 1:7; רומאים 3:23-25).

אהובי, רק כאשר חטאינו נמחק במשיח אנו יכולים לשוב לחיים ולחברה עם האל ולשחזר את שלטוננו. ישוע הוא הדרך, האמת והחיים ואיש לא יבוא אל האב אלא דרכו. כל דרך אחרת היא דרך קין, שדחה את הישועה דרך דם החיה הקרבנית וניסה לרצות את האל במאמצו האנושי, הדרך שהאל התרחק ממנה. אם אתה בדרך קין שהביא את דרך הדת הרחבה בכל שם שנקראת, האל קורא לך בחסד להתקרב אליו דרך הדרך שקבע, ישוע המשיח. כי בחסד נושעים דרך אמונה במעשה המשיח כששפך את דמו בשביל חטאינו, ולא ממעשינו שלא יתהלל איש, זו מתנת האל. (יוחנן 6:1-14; אפסיים 2:8-9).

ישוע נדקר על ידי השטן בצליבה כששילם עבור חטאינו וקנה את גאולתנו. הוא נטמן במוות, ובתחייתו

מן המתים ועלייתו לכס האל, ישוע ריסק את כוחו של השטן לשמור על האדם מנותק מהאל, הפך אותו לחסר כוח על מוות, גיהנום והקבר, ופתח את הדרך לנוכחות האל בדמו למי שיקבל אותו כמושיע. (קורינתים ה' 15:3-4; יוחנן 12:24; עברים 10:18-209:24,26; b.)

ישוע אומר שכל הכוח ניתן לו בשמים ובארץ, ומי שבו לא יפחד. הוא הראשון והאחרון, התחילה והסוף.

הוא היה חי ומת; והנה, הוא חי לעולמים, אמן; ולו מפתחות גיהנום ומוות, כלומר, לישוע כל הסמכות לקבוע לאן תלך נשמתנו לאחר המוות, והוא קבע שמי שמת בו ילך להיות איתו לנצח, ומי שמת בלעדיו ילך לגיהנום ולאגם האש. (מתי 28:18; 11:27; יוחנן 12:24; התגלות 1:8-10, 17-18; לוקס 16:19-31; רומאים 5:8-11.)

לאחר נפילת האדם הרשעות התרבתה, והארץ מלאה חמס והאל השמיד את כל הבשר מעל פני הארץ, למעט נח ששמע לקול האל ובנה את התיבה להצלת ביתו. נח נכנס לתיבה יחד עם אשתו, בניו ונשותיהם, כאשר מצאו חן בעיני ה', בעוד שהאנשים שדחו את רחמי האל להיכנס לתיבה נכחדו. בנח ובמשפחתו האל שוב העמיד אוכלוסיית כדור הארץ, ושוב האדם התנגד לאל ובנה את מגדל בבל כדי להקים אימפריה עולמית בלתי תלויה בו. האל בחסדו בלבל את שפתם, הפיץ אותם וחילק אותם לגויים בשפות שונות, כדי למנוע מהם להמשיך לחיות בלתי תלויים בו. (בראשית 6-9.) (בראשית 11.)

בשלב זה בהיסטוריה של האדם, האל רצה עם שיקבל את הכתובים הקדושים להיות עדו לגויים אחרים. האל קרא לאברהם להיות אבי העם הזה, והבטיח שזרעו ירבה ככוכבי השמים. הבטחות אלו הועברו לבן אברהם, יצחק, ולאחר מכן לנכדו של אברהם, יעקב, ששמו שונה לישראל, האומה ממנה יצאו שנים עשר השבטים, ודרך שבט יהודה ושושלת דוד יבוא המשיח המובטח, וכל עמי העולם יתברכו דרכו. (בראשית 12:1-4; 15:1-7; 17:1-5; 35:10).

בעבר, דיבר האל לאבות על ידי הנביאים בזמנים שונים ובדרכים שונות, אך כעת בימים האחרונים דיבר אלינו דרך בנו, אותו מינה יורש לכל ובו ברא את העולמות: הוא זוהר תפארתו ודמות מהותו, תומך הכל בדבר כוחו, כשבעצמו טיהר את חטאינו, ישב לימין הגדולה במרומים. (עבריים 1:1-3) ישוע המשיח שעליו דיברו הנביאים יהיה גדול ויקרא בן העליון, והאלוהים האדון ייתן לו את כסא דוד אביו, והוא ימלוך על בית יעקב לעד, וממלכתו לא תהיה קץ. (לוקס 1:31-33; ישעיהו 9:6-7).

חגי האל (ימי קודש) היו ימים שקבע האל לאומה שבחר, ישראל. האל קבע את דרכם לגשת אליו, והציב את הזמנים, העונות, המקומות, הקורבנות וההקרבות. ימי החג הוכרזו בתקיעת שופרות, וישראל היה צריך ללמוד ולהבין את המסרים הייחודיים שנשמעו כדי שיענו בהתאם, וישמרו את חגיו המועדים. (ויקרא 23:14) הנביאים גם נקראו להשמיע קול ברור ומובחן על ידי הרמת קולם כשופר, להראות לעם את פשעיהם, וגם להשמיע אזעקה ולהזהירם מאירועים הבאים בעולם. (ישעיהו 58:1; יואל 2:1; עמוס 3:6).

כדי שגויים יוכלו להשתתף בחגים, היו צריכים להפוך לגרי אלוהי ישראל ולהצטרף על ידי טקס המילה, הסימן והחותם של הברית שכרת האל עם אברהם. זה הביא אותם להיות אחד והזכה אותם להבטחות ולזכויות של הברית הישנה, שלא יהיו זרים יותר מברית ההבטחה. (בראשית 14-17:1; שמות 12: 43-50). בעוד שבמשיח, שהוא שלומנו, גם יהודי וגם גוי הופכים לאחד, לאחר שהוריד את גדר המחיצה האמצעית, ויחד אנו חולקים בהבטחות ובזכויות של הקשר הברית החדשה עם האל, כאזרחים עם הקדושים ושייכים לבית האל. אין יהודי ולא יווני (גוי), אין עבד ולא חופשי, אין זכר ונקבה: כי כולנו אחד במשיח ישוע. ואם אתם של משיח, אז אתם זרעו של אברהם ויורשים לפי ההבטחה. (אפסיים 2: 11-22; גלטים 3: 26-29; קולוסים 3: 11).

תקיעת השופרות גם נלוותה לקריאה לישראל להתכנס לעבודה, וכאשר נשמע הקול הזה, היהודים המאמינים היו עוצרים את עבודתם ומתכנסים בפתח המקדש לעבודה, תוך השארת היהודים שלא האמינו והפועלים שאינם יהודים בשדה. זה ימצא מילוי בחג השופרות כאשר ישוע יבוא בעננים לקהלתו, בדומה לכלה שלו, והשופר יישמע: והמתים במשיח יקומו ראשונה, ואנו שחיים בו נילקח יחד איתם בעננים, לפגוש את האדון באוויר, משונים לגופות מפוארות, וכך נהיה תמיד עם האדון. (מתי 24: 40; לוקס 17: 34-36; 1 קורינתים 15: 51-57; 1 תסלוניקים 4: 13-18).

בספר ההתגלות, אדון ישוע המשיח שבקול גדול כשופר, קורא לנו לשמוע מה שהרוח אומרת לכנסיות, ותקיעת השופרות גם נלוותה למשפטים. (התגלות 1: 10--4: 1). (התגלות 8-15).

ישוע מילא הכל שנחזה על ידי האל לישראל כתוב בתורה, ובנביאים, ובתהילים לגביו. ישוע מילא אותם בשבילנו כאשר התורה שימשה כמורה להביא אותנו אליו להיות מוצדקים באמונה, אך לאחר שהאמונה באה, אנו לא נמצאים עוד תחת מורה, כי כולנו בני האל באמונה בישוע המשיח. מאחר שהתורה דרשה שמירה מושלמת ללא כוח לשמור אותה, ישוע מחק את המסמך המשפטי שהחזיק אותנו כחוטאים ותקע אותו לצלב, ולכן מוצדקים באמונה, יש לנו שלום עם האל דרך אדונו ישוע המשיח. כי האל לא שלח את בנו לעולם להרשיע את העולם, אלא שהעולם יושע דרכו, והמאמין בו אינו נדון או נרשע במשפט. (לוקס 24:44; 18:31-33; מעשי השליחים 3:18; מתי 5:17; רומאים 10:4; 5:1; עברים 3:1-11; גלטים 3:22-26; קולוסים 2:13-20; יוחנן 3:16-18).

ישוע, הדומה לעומר בכורים, מילא את כל מה שהוסמל ביום חג העומר. העומר היה עומר נציג שנניף הכוהן לפני האל, והיה סמל לקציר הבא. (ויקרא 23:9-11; שמות 23:19). וכך המשיח, בכורי התחייה, הבכור מן המתים, נכנס לנוכחות האל בשבילנו כפותח לקציר הגדול של אלה ששייכים לו בבואו. הנה, איזו אהבה נתן האב לנו, שנקרא בני האל: אהובי, עכשיו אנו בני האל ... ואנו יודעים שכשיתגלה, נהיה דומים לו, כי נראה אותו כמו שהוא. (1 קורינתים 15:20-23; 1 יוחנן 3:2; פיליפים 3:20-21; קולוסים 1:18; עברים 10:24-26; התגלות 1:5).

ישראל הצל כנסייה הברית החדשה המורכבת ממאמינים יהודים וגויים. מה שקרה לישראל הפיזי שחוזה את המילוי הטבעי תחת הברית הישנה, הצביע על ישראל הרוחני, שיחוזה את המילוי הרוחני תחת הברית החדשה במשיח, ולכן לחיות בברית הישנה הזמנית, זה לפספס את הברית החדשה הנצחית. (פטרוס ה' 2:5-9; קורינתים ה' 15:46; קורינתים ב' 4:18).

חגים, חודש חדש וימי שבת הם צל של הדברים העתידיים לבוא, אך הגוף הוא של המשיח. הוא הגוף, המהות, האנטיטיפ של כל מה שהיה טקסי בברית הראשונה, כי אלו הייתה הברית הראשונה ללא פגם, לא היה צורך לחפש מקום לשנייה. כי מוצא פגם בהם, הוא אומר, הנה ימים באים נאם ה', כשאכרות ברית חדשה, המבוססת על הבטחות טובות יותר עם בית ישראל ועם בית יהודה: (עברים 8: 13-6; קולוסים 2: 16-17).

ביום הכיפורים, ישראל הייתה צריכה להפסיק ממעשיה ולנוח במעשה הכוהן הגדול, שנכנס לקודש

הקודשים עם דם הכיפור של החיה הקרבנית בשירות המקדש. עכשיו ישוע היה גם הכוהן הגדול והקורבן

כשהקריב את עצמו ושפך את דמו על מזבח האל, הצלב. ככוהן הגדול שלנו, ישוע נכנס לקודש הקודשים במקדש השמימי עם דמו הכופר שלו, הציג אותו לפני האב על כפורת הרחמים, ולקח את מקומו לימין האב ככוהן הגדול שלנו בשמיים, פותח דרך חדשה וחיה לכל האנושות להיכנס לקודש הקודשים בדמו, וכך מילא את עבודת הכוהן הגדול הארצי עם דם החיה הקרבנית בדמו שלו. לכן חג הפסח החיצוני, ועבודת הכוהן הגדול הארצי שנכנס מעבר לפרוכת ביום חג הכיפורים עם דם החיות, אינם נדרשים עוד. המאמין חדל ממעשיו ונח במעשה המוגמר של המשיח, שבו קיבלנו עכשיו את הכיפור, והוא הפסח שלנו שנזבח בעדנו: דרכו אנו מקודשים בהקרבת גופו פעם אחת לתמיד, לכן בואו נחוג את החג, לא עם שאור ישן... אלא עם לחם המצות

של יושר ואמת. (ויקרא 16). עברים 6:20; 9:11-15; 10:1-22; רומאים 5:11; קורינתים ה' 8, 5:7b).

גם חג השבועות החיצוני (חמישים), שימש כצל שהצביע על בוא רוח הקודש לשכון באנושות כפי שהבטיח ישוע. זה מולא ביום השבועות בירושלים חמישים ימים מניפת עומר הבכורים ותחיית ישוע על השליחים, והנשים, כולל מרים אם ישוע ואחיו. המספר היה מאה ועשרים שסיימו את עידן הבשר, והתחילו את בכורי הרוח. כשהיו כולם מלאים ברוח הקודש, בהיותם בכורי הרוח, התחילו לדבר בשפות אחרות, כפי שהרוח נתנה להם לבטא ונולדה כנסיית ישוע המשיח. (ויקרא 23:15-16; בראשית 6:3,13; מעשי השליחים 1:1-8, 14-15; (מעשי השליחים 2)) תכליתי האל כפי שנראו בחגים, הצלילו את תכליתו הנצחית במשיח ובכנסייה. לכן לחיות בצל הוא לפספס את המהות. להחזיק בסוג הוא לפספס את האנטיטיפ, ישוע המשיח. (יוחנן 15:26; 16:7-15; גלטים 5:16; אפסיים 3:6-11)

חג הפסח חוגג כזיכרון לגאולת ישראל ולהצלחה מחיי החטא והעבדות במצרים (שמות 12). בעוד שישוע הקים את סעודת האדון לזכרו כפסח שנזבח בעדנו. ישוע, שהפך לשה הפסח האמיתי, מילא את פרטי הסוג מהברית הישנה והקים את הסעודה בעת הפסח, כשהוא עמד להישחט כשהאל האמיתי לסלק את חטא העולם.

ובעודם אוכלים, לקח ישוע לחם ובירך, ונתן לתלמידים ואמר להם לקחת ולאכול כי זה גופו. ולקח את הכוס והודה ונתן להם ואמר לשתות ממנה כולם; כי זה דמו של הברית החדשה הנשפך למען רבים לסליחת חטאים. ולא ישתה עוד מפרי הגפן, עד שישתה אותו חדש עמהם במלכות אביו. (מתי 26:1-2, 26-28; מרקוס 14:1, 22-25; התגלות 19:7-9).

ככל שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים את הכוס הזו, אתם מציגים את מות האדון עד שיבוא. כפי שארוחת הפסח הזכירה לישראל את גאולתם מעבדות במצרים, והסתכלה קדימה להכנס לארץ כנען, (שמות 6:3-8). כך סעודת הזיכרון של האדון מסתכלת אחורה לצלב שם מת בעד חטאינו, ומסתכלת קדימה לבואו להביא לנו גאולה שלמה, ולקחת אותנו מעידן החטא הזה להיות איתו לנצח בסדר עולם חף מחטא, וכך סוגר את חג הפסח של הברית הישנה של גוף ודם השה, ומקים את הברית החדשה בדמו עם הלחם והיין של שולחנו, שמייצגים את גופו השבור ודמו הנשפך, מכאן ואילך, חג הפסח מוצא מילוי במשיח, שנזבח בעדנו. כך המשיח הוצע פעם אחת לשאת את חטאי רבים; ולאילו שמחכים לו יופיע שנית ללא חטא לגאולה. (קורינתים ה' 26-23:11; התגלות 21:1-4; עברים 9:28).

ישוע נראה על ידי רבים כמורה טוב, אחד לצטט, אך לא כאחד ללכת בעקבותיו ולאפשר לתורתו לשנות את לבבותיהם וגורל נשמותיהם. רבים ראו בו מושיע רק במונחים זמניים, אך לא כמושיע של נשמותיהם והמתווך היחיד בין האל לבני האדם, ולכן דחו אותו, לא מבינים שצורך האדם הגדול ביותר הוא גאולת נשמתו ולא רק מזון, מחסה, חיפוש אחר דברים או להוציא את חיינו להשגת כוח ושלוש עולמי. ישוע אמר שבעולם נסבול צרה, אך עלינו להיות במצב רוח טוב, כי הוא ניצח את העולם, וכל הכוח ניתן לו בשמים ובארץ. (יוחנן 16:33; מתי 28:18) לכן על האדם לעשות שלום עם האל דרך ישוע המשיח, שהוא שר השלום, וזו התכלית המרכזית לחיינו. יש אל אחד ומתווך אחד בין האל לבני האדם, האדם ישוע המשיח, שנתן את חייו כפדיון לכול. כי מה יועיל לאדם אם יקנה את כל העולם ויאבד את נשמתו? או מה יתן אדם תמורת נשמתו? (ישעיהו 9:6; מעשי השליחים 5:31; טימותי ה' 2:5; מתי 6:25; 16:26). החיים האלה אינם סוף בפני עצמם, אלא מסע למי שבמשיח לעיר הבאה, עיר האל החי, ירושלים השמימית, הירושה שהבטיח האל, ירושלים החדשה בחזון יוחנן של מצבם הנצחי של המאמינים, העיר השמימית שאברהם ראה מרחוק מעבר לארץ ישראל וחיפש. האם האל זנח את עמו שהכיר מראש? האם הם נכשלו כדי ליפול? חלילה, עיוורון חלקי התרחש בישראל, עד שיבוא מלוא הגויים, וכך כל ישראל יושע... כי זו ברית האל עמם... (עברים 12:22-28; 10-11:8; התגלות 21:2-4, 21-9; (רומאים 11)).

אהובי, האם אתה במשיח ובדרך לירושלים השמימית? האל סיפק סליחה נצחית לחטאים בישוע המשיח כדי שנוכל לקבל את הבטחותיו והירושה הנצחית, עיר הקודש, ירושלים החדשה שראה השליח יוחנן, העיר שיש לה יסודות, שבונה ויוצרה הוא האל, העיר שאברהם חיפש והודה בבירור, כי הם זרים ותושבים על הארץ שמחפשים מולדת שמימית. (התגלות 21-22). עברים 11:8-16; 13:14).

הדרך החדשה והחיה לנוכחות האל כעת פתוחה לכולם בדם ישוע. (עברים 9: 11-17, 24-28; 10:19-22).

אין להעביר את האשמה, הדרך ליישועה היא כאשר אנו מכירים שאנו חוטאים ונפרדים מהאל ולא יכולים להושיע את עצמנו במעשים טובים, או בכל אמצעי אחר מחוץ למעשה של ישוע על הצלב. רק כאשר אנו מאמינים שישוע המשיח מת כתחליפנו על הצלב כתשלום עבור חטאינו ובהחלטת אמונה, אנו מקבלים את ישוע כמושיענו. האדם שעושה החלטה זו מתקרב לאל ועובר ממוות לחיים באמונה בשמו ולא יבוא לדין. (קורינתים ב' 5:18-20; יוחנן 5:24).

זו תקוותם של הנמצאים במשיח כאשר תקיעת השופרות תמצא מילוי בבואו. כי השופר יישמע והמתים במשיח יקומו ראשונה: אז אנו שחיים ונשארו נילקח יחד איתם בעננים, לפגוש את האדון באוויר להיות לנצח עמו. (קורינתים ה' 15:51-57; תסלונים ה' 4:13-18).

השליח יוחנן ראה שמים חדשים וארץ חדשה: כי השמים הראשונים והארץ הראשונה חלפו; ולא נותר ים. ויוחנן ראה את עיר הקודש, ירושלים החדשה יורדת מהאל מן השמים מוכנה ככלה מתקשטת לבעלה. זו העיר שאברהם צפה לרשת עם זרעו (צאצאיו), ואם אתה שייך למשיח, אז אתה זרעו של אברהם ויורשים לפי ההבטחה, יורשי האל ושותפי הירושה עם המשיח. והיושב על הכס אמר, הדברים הקודמים חלפו והנה אני עושה הכל חדש. ואמר ליוחנן, כתוב: כי הדברים האלה אמיתיים ונאמנים... זה נגמר. אני האלף והתו, הראשון והאחרון. אתן לצמא לשתות חנם ממעיין מי החיים. (התגלות 21:1-6; עברים 11:8-16; גלטים 3:26-29; רומאים 8:17).

אשרי השומרים על דרך הישועה שקבע האל בישוע המשיח. הם זכאים לאכול מעץ החיים הנמצא

בתוך גן האל. (התגלות 22:14; יוחנן 3:16; 14:1-6). הם מושלמים לאל בישוע המשיח ולבושים בצדקתו, כי בא חתונת השה וכלתו הכינה את עצמה להיכנס דרך השערים לעיר, כשהכרובים והחרב הלוהטת שהוצבו למנוע מאדם הראשון, אשתו וצאצאיהם מלהיכנס ולאכול מעץ החיים הוסרו, כדי לאפשר כניסה לאדם האחרון, ישוע המשיח וכלתו הכנסייה, עם קדושי הברית הישנה ואלה שנהרגו על עדותם לישוע, ואלה שהוטבעו על ידי האל בצרה הגדולה, שבה כל ישראל יושע. זהו מקום שבו כל הדברים מתחדשים, עדן משוחזרת לנצח. זהו מקום של אושר נצחי כשטרגדיות החיים האנושיים אינן עוד, אדם בארץ חדשה ושמים חדשים, שם האל עצמו יבוא לגור עם האנושות. (התגלות 19:7-9). (התגלות 21).

כפי שהיה בתחילה לפני שהחטא והבלגן נכנסו, כך יהיה בסוף. הוא האלף והתו, הראשון והאחרון, התחילה והסוף. בתחילה ברא האל ואמר האל... והדיבור אמר הכל והדיבור קבע את סוף הכל. זהו דיבור האל שהגיע אליכם היום ואיך שתגיבו לדברו יקבע את עתידכם וגורלכם הנצחי. (בראשית א'). יוחנן 1:1-3, 14; (התגלות 22).

ההצעה לחיות בירושלים החדשה מוצעת לכם ברגע זה. אנא הניחו להיסטוריה של ישראל עם חגיהם שנקבעו על ידי האל וששימשו כסוגים וצללים להצביע על האנטיטיפ, אדון ישוע המשיח. תנו להיסטוריה של ישראל להפוך להיסטוריה של ישועעתכם. היו כאברהם והודו שאתם זרים ותושבים על הארץ והצטרפו למסע במשיח לארץ החדשה, לעיר הקודש, ירושלים החדשה, שם לא יהיה עוד מוות, ולא יגון ולא בכי, ולא כאב נוסף, כי הדברים הקודמים חלפו והכל נעשה חדש.

אם תודו בפיכם את אדון ישוע, ותאמינו בלבכם שישוע מת בעד חטאיכם והאל הקים אותו מן המתים, תושעו, כי בלב אתם מאמינים לצדקה; ובפה הודאה נעשית לישועה. אם מעולם לא קיבלתם את אדון ישוע המשיח כמושיע שלכם, אני מתחנן לכם לעשות זאת עכשיו. (רומאים 10:9-10).

אלוהים יקר, אני מכיר באהבתך בשליחת ישוע לכפר על חטאי כשה הפסח שלי. אני מגיב לאהבתך ומקבל את הצעת הישועה שלך. באמונה אני מקבל את ישוע כמושיע שלי ומחכה לתקיעת השופר שתכריז על בואו לקחת אותי להיות איתך לנצח, אמן.

הפסוקים הבאים בכתובים הם רק כמה שמבטיחים לכם ישועה בישוע המשיח. (יוחנן 3:14-18; יוחנן ה' 13-10, 20; אפסיים 2:4-9; קורינתים ב' 5:17-21).

חסד אדוננו ישוע המשיח עמכם כולכם. אמן.

פרק 5 המשמעות של המשכן במדבר (ממחיש)

האל אמר למשה לדבר אל בני ישראל ולהביא קורבן מכל מה שדרש לבנות לו מקום מגורים ביניהם, לפי התבנית שקבע, וכל מה שהראה למשה עם הציוד שלו. (שמות 25-30). המשכן היה אוהל נייד עם וילונות שהונפו מסביב למסגרות עץ ששימשו כמקום מפגש בין האל לבני ישראל. המשכן והחצר החיצונית עם ציודיהם ושימושם על ידי הכוהנים המונים ועבודת הכוהן הגדול עם דם החיות הקרבניות, היו הדרך שקבע האל לאדם לכפר על חטאיהם לשנה דרך דם הכיפור של הקורבן, ולאחר מכן לחזור על כך מדי שנה ביום הכיפורים. המשכן חולק לשני חלקים: המקום הקדוש והקודש הקודשים. (שמות 15-25:1).

הפריטים בחצר החיצונית ובמקום הקדוש, כפי שצוה משה, קיבלו צורת צלב ומסמלים באותיות י"שוע

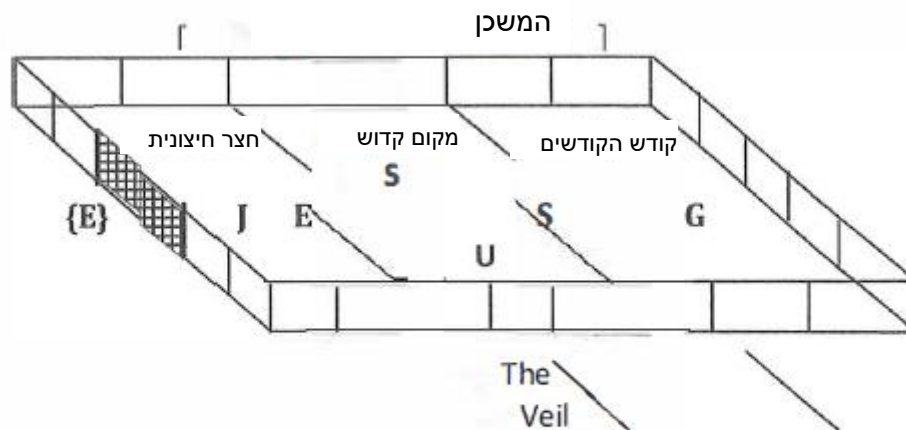
עם פרטים להלן. הפריטים בחצר החיצונית ובמקום הקדוש מצביעים על האדם י"שוע על הצלב, שבא בבשר

ושכן בינינו כשה האל, הפסח שלנו שנזבח בעדנו. י"שוע לקח את חטאינו לעד, סוגר את טקס הברית הישנה של קורבנות בעלי חיים עם ברית חדשה בדמו, וישב לימין האל כמתווך היחיד בין האדם לאל, פותח דרך חדשה וחייה לנוכחות האל פתוחה לכל מי שמאמין ומקבל אותו כמושיע. G מסמל את הפריטים בקודש

הקודשים שם שכן האל בין בני ישראל במדבר עם פרטים להלן. {E} מסמל את שער הכניסה. (יוחנן 1:14,17; קורינתים ה' 5:7; עברים 8: 6-13; 9:24-26; 10: 8-12,18-20; טימותי ה' 2: 5-6).

הודעה מהשמיים

להלן סקיצה של שער הכניסה, החצר החיצונית והמשכן עם פריטיהם ומשמעותם.

המסך או הווילונות למקום הקדוש. לקודש הקודשים.

הפריטים בחצר החיצונית ובמשכן, מטרת הקורבנות ועבודת הכוהן הגדול ביום הכיפורים עם דם הקורבנות, שימשו כצל של יישוב על הצלב כקורבן עבור חטאינו לעד, וכניסתו לשמים עם דמו להופיע בנוכחות האל בשבילנו ככוהן הגדול והקורבן שלנו. (שמות 25-30). (עברים 7-10).

{E} שער הכניסה. (שמות 27:16). היה ברוחב של שלושים רגל וזה היה הכניסה היחידה והדרך היחידה לנוכחות האל בקודש הקודשים. לא הייתה דרך אחרת להיכנס, ולכן העם לא יכל לבחור דרך משלו ולבוא מכל כיוון להיכנס לנוכחות האל, ולא להביא כל סוג של קורבן לכפר על חטאיהם. משמעות: הכוהנים נכנסו דרך שער הכניסה שהיה ברוחב של שלושים רגל שמסמל את כניסתם לשירותם הכהוני במשכן מגיל שלושים. (במדבר 3:4, 23).

ישוע הדיבור נעשה בשר כשהוא נולד ללא חטא על ידי רוח הקודש ושכן בינינו. ישוע, שלא היה לו צורך להיטהר מחטאים כמו אהרון והכוהנים, נכנס לכהונה שאינה משתנה כשהיה בן שלושים, והכניע את עצמו לטבילתו של יוחנן לסגור את הדפוס הטקסי של רחיצה על ידי הכוהנים בכיור. כשהוא נטבל...רוח האל ירדה כיונה עליו, וקול מן השמים אמר, זה בני האהוב שבו אני רצה. (יוחנן 1:1-4, 10-14, 17-18; לוקס 3:21-23; מתי 3:13-17; עברים 7:23).

מאחר שהייתה רק כניסה אחת ודרך אחת לנוכחות האל בקודש הקודשים במשכן במדבר, ישוע אמר,

הוא הדרך, האמת והחיים ואיש לא בא אל האב אלא דרכו. הוא הדלת, דרכו אם ייכנס אדם יושע אם כן ישוע יכול להושיע את הבאים אל האל דרכו לחלוטין. (יוחנן 14:6; 10:9; עברים 7:25).
חצר החיצונית: הפריטים היו המזבח הנחושת והכיור הנחושת:

המזבח הנחושת: (שמות 27:1-8; ויקרא 16).
המזבח היה מעין פלטפורמה מוגבהת עם ארבע קרנות
בראש כל פינה.

ביום הכיפורים, הכוהנים היו הולכים אל הכיור ושוטפים את
ידיהם ורגליהם לטהר את עצמם לפני שירות לפני האל. בכניסה
לחצר, הכוהן הגדול היה מניח את ידיו על ראש החיות השלמות
שהיו להיות זבחות עבור חטאיו וביתו ועבור העם, כדי להעביר
באופן סמלי את חטאיהם לחיות שהיו להישחט לכפר על חטאיהם

כתחליף. החיות הונחו על המזבח ברצף וקושרו, ונשמרו במקום בעזרת ווי בשר ונשחטו. כשנשחטו, הכוהן
הגדול תפס את הדם שהוקרב ככפרה, הזה קצת על ארבע הקרנות של המזבח ועל האדמה, ולקח את שאר
הדם יחד עם אש שלקח מהמזבח, נשטף בכיור והמשיך למקום הקדוש, שם הניח קצת מהדם על ארבע
הקרנות של מזבח הקטורת, מילא את המחטה הזהב בגחלים חיות שלקח מהמזבח, ערבב אותן עם האש
שלקח מהמזבח הנחושת, הזה קטורת עליה, ואז המשיך עם שאר הדם מעבר לפרוכת עם ענן הקטורת מוביל
אותו לקודש הקודשים. (ויקרא 12-13:16).

בקודש הקודשים, הכוהן הגדול לקח את הדם והזה על כפורת הרחמים שם האל היה כביכול מושב בין
שני הכרובים. עם דם החיות הקרבניות על כפורת הרחמים, חטאיהם נכסו לשנה אחת ולא נלקחו לצמיתות,
כי זה היה צריך להיחזר שנתיים כזכר לחטאיהם, כי אי אפשר לדם שורים ועזים לסלק חטאים. המשכן הנייד,
הקורבן, הפריטים ועבודת הכוהן הגדול הצלילו את ישוע, המשכן והקורבן האמיתיים לגאול את האנושות לעד.
(עברים 10:1-14; 7:11-28).

משמעות: כפי שהחיות התמימות שהיו להיזבח הוצגו לכוהן בכניסה לחצר כדי שיניח ידיו על החיות התמימות שהיו להישחט על המזבח הנחושת בחצר החיצונית להעביר באופן סמלי את חטאי הכוהנים, ביתם והעם על החיות לכפר על חטאיהם כתחליף לשנה אחת, ישוע, שה האל התמים, הציג את עצמו על האדמה, מחוץ לשמים גם ככוהן הגדול שלנו וגם כקורבן, קרן ישועעתנו, ושני ימים לפני הפסח, קיפא הכוהן הגדול באותה שנה, יחד עם הכוהנים הגדולים וזקני העם ייעצו איך לתפוס את ישוע בערמה ולהרוג אותו.

בעוד ישוע מדבר לתלמידיו על מותו, הם באו והניחו ידיהם עליו להרוג אותו, וקיפא הכוהן הגדול אמר שאדם אחד צריך למות בעד חטאי העם שלא יאבד כל העולם. זה לא דיבר מעצמו: אלא בתור הכוהן הגדול באותה שנה, הוא נבא שישוע ימות בעד האומה ההיא ולא רק בעד האומה ההיא, אלא גם בעד העם שפזר ברחבי העולם. מאז והלאה הם ניעצו יחד להמית את ישוע. (עברים 13:12; יוחנן 1:29, 36; לוקס 1:69; מתי 4:1-4, 26:59-47; יוחנן 11:46-53).

ישוע אמר שאף אחד לא לקח את חייו ממנו. הוא בחר ברצון למות בעדנו, והוא הניח את חייו על מזבח הצלב בהר גולגולתה כתחליף לסלק את חטאינו לעד. ישוע אמר שיש לו את הכוח להניח את זה, מסמן את מותו וקבורתו, ויש לו את הכוח לקחת את זה שוב, מסמן את תחייתו ועלייתו לכס האל. כמו החיות על המזבח הנחושת שהיו על פלטפורמה מוגבהת ונאחזו במקום בעזרת ווי בשר ונשחטו, גוף ישוע הוחזק על הצלב במסמרים והורם, נצלב על גבעה, שם שפך את דמו לכפר על האדם לאל. (יוחנן 10:17-18; 19:16-18, 30; לוקס 22:22; ישעיהו 53:5-7; קורינתים ב' 5:17-21). כמו שדם החיה הוזה על ארבע הקרנות של המזבח ועל האדמה מסמן שהדם התמים שנשפך יש לו את הכוח לכסות את חטאי כל העם לשנה והיה צריך לחזור על כך שנתית, דם ישוע נשפך על ארבע הפינות של הצלב ועל האדמה, כשהוא מת בעד חטאי העולם כולו לעד. קרנות הן סמל לכוח ולעוצמה והן מסמלות את כוח דם ישוע לסלק את חטאינו לעד לכל מי שמאמין. (לוקס 1:69; רומאים 5:19-6).

ישוע לא היה צריך להקריב את עצמו פעמים רבות כמו הכוהן הגדול שנכנס לקודש הקודשים פעם בשנה עם דם של אחרים; אז היה עליו לסבול פעמים רבות, אך עכשיו פעם אחת בסוף העידן, הופיע כדי להסיר את החטא על ידי קרבן עצמו שבו אנו מתקדשים דרך הקרבת גופו פעם אחת לכל. וכל כוהן גדול עומד מדי יום ומשרת ומקריב את אותם הקרבנות פעמים רבות שאף פעם לא יכולים להסיר חטאים: אך ישוע הקריב את עצמו ללא דופי לאל ולאחר שהקריב קורבן אחד לנצח עבור חטאים, קיבל גאולה נצחית עבורנו כשנכנס פעם אחת ככוהן הגדול שלנו לקודש הקודשים עם דמו, וישב לימין האל, כעת להופיע בנוכחות האל בשבילנו. עכשיו, כאשר יש סליחה לחטא, אין יותר צורך בקרבן עבור החטא. (עברים 9: (עברים 24-28, 11-15; 10:10-12, 18).

כאשר גופו של ישוע נשבר במותו, הפרוכת בהיכל שהפרידה בין האדם החוטא לבין האל נקרעה באופן

נסי מלמעלה למטה, מסמלת שישוע, כוהן הגדול שלנו במותו הקורבני, פתח את הדרך לנוכחות האל עבורנו להיכנס בביטחון בדמו, דרך חדשה וחייה שהקדיש עבורנו דרך הפרוכת, זו בשרו. (מרקוס 15:38; לוקס 23:45; עברים 10:19-20).

הכיוור הנחושת: (שמות 21-30:17; 38:8).

היה זה קערת רחצה מנחושת מראה עם בסיס שהחזיקה מים ושימשה את הכוהנים לשטוף את ידיהם ורגליהם לפני השירות בחצר החיצונית ובמשכן. המשטח המחזיר מראה עזר להם לשטוף ביסודיות לפני שירות לפני האל.

משמעות: ישוע שטף את רגלי התלמידים כדי לסיים את הטקס הישן של רחיצה בכיור, והביא את תהליך

הניקוי של כהונת הברית החדשה דרך דברו. כל המאמינים הם כוהנים לאל ואנו אמורים להשתמש בדברו כמראה לשקף את חיינו ואז להשתמש בו כמים לטהר אותנו מכל עוולה, כדי לשרת את האל בקבלה בשירות לפניו בגופנו, שהוא מקדשו. (יוחנן 13: 3-10; 15:3; אפסיים 5:25-27; קורינתים ה' 3:18; יעקב 1:22-25; עברים 4:12; קורינתים ה' 6:19-20; יוחנן ה' 1: 8-9.)

הפרוכת הראשונה: \ הפרוכת הפרידה בין חצר החיצונית למקום הקדוש מלמעלה למטה. הפריטים במקום הקדוש היו המנורה בעלת שבעה קנים, שולחן הלחם הפנים ומזבח הקטורת.

המנורה בעלת שבעה קנים:

הייתה זו גזע של זהב טהור שהוכה לשבעה קנים מעוטרים באותו אופן עם שלושה

קנים יוצאים מכל צד של הגזע עם קערות, פרחים ופרחי שקדים.

הכוהנים היו צריכים לשמור על הנרות דלוקים בתמידות עם שמן זית טהור, כי זו

הייתה מקור האור היחיד במקום הקדוש והוצבה מול שולחן הלחם הפנים להאיר עליו ועל מזבח הקטורת. (שמות 25:31-40; 26:35.)

משמעות: ישוע הוא אור העולם ואלה שהולכים אחריו לא יתהלכו בחושך אלא יהיו להם אור החיים.

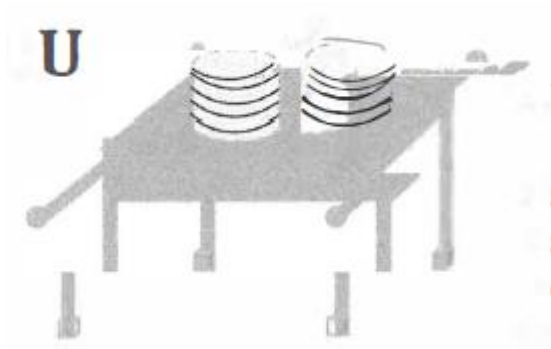
הגזע הראשי מייצג את ישוע, אור העולם האמיתי והוא הקים את כנסייתו כשבעת מנורות הזהב שהוא נמצא

בתוכן. הכנסייה מופעלת על ידי רוח הקודש שהוצללה על ידי שמן הזית הטהור, ללכת כילדי אור בו, לזרוח

לפני בני אדם לתת את אור הידיעה של כבוד האל בפני ישוע המשיח, ולהצביע עליו כלחם החיים שמסמל

שולחן הלחם הפנים, ולהאיר על מזבח הקטורת שמסמל את חיי ישוע, קורבן וריח ניחוח לאל. (מתי 4:16;

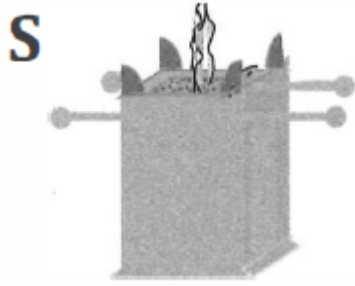
5:14-16; יוחנן 1:1-14; 8:12; התגלות 1:12-20; 2:1; קורינתים ה' 4:6; אפסיים 5:2, 8.)

שולחן הלחם הפנים:

הועמד בצד הימני של מקום הקדוש מול המנורה בעלת שבעה קנים, מחוץ לקודש הקודשים לפני פני האל. בכל שבת, שתיים עשרה ככרות לחם טריות הונחו על השולחן המצופה זהב בשתי שורות, שש בשורה על השולחן שמייצג את שנים עשר שבטי ישראל. הלחם מהשבוע הקודם נאכל על ידי הכוהנים במקום הקדוש בקהילה עם האל. זה היה תזכורת ששנים עשר הככרות מייצגות את שנים עשר שבטי ישראל לפני פני האל, ושהם תמיד מסופקים. (שמות 25:23-30; ויקרא 24:5-9; (שמות 40). (במדבר 4:7).

משמעות: שולחן הלחמים הצפה לישוע, המילה שנעשתה בשר, שנולד בבית לחם, בית הלחם הפורה ושכן בין האדם כלחם של אלוהים, לחם השמים, לחם החיים לתת חיים לעולם שאדם לא יכול לחיות בלעדיו. ישוע בחר בלחם השבור של הפסח, זיכרון סמלי לגופו השבור כלחם חיים לאדם לאכול ממנו ולחיות לעד, וביין כזיכרון סמלי לדמו הנשפך לפייס את האדם לאלוהים. ישוע אמר, אלא אם נאכל את בשרו ונשתה את דמו אין בנו חיים, כלומר שהסמלים של הלחם והיין של הפסח שיישוע אכל ושתה עם תלמידיו, הצביעו על מותו על הצלב כתחליפיו בתשלום העונש שהחטא דרש שזבח החיה חזה. ישוע אמר שעלינו להאכיל את עצמנו ממנו, כלומר להאכיל את עצמנו מדברו ולחיות לנצח בקהילה או בחברות עם אלוהים, לא כמו אלה שאכלו את המן במדבר ומתו. ישוע אמר לזכור אותו ולא את השבת, כי ככל שאתה אוכל את הלחם הזה ושותה את הכוס הזו אתה מכריז על מות האדון עד שיבוא, כלומר, עלינו להביט אחורה לישוע כשולם עבור חטאינו לשביעות רצון הצדק של אלוהים, ולהסתכל קדימה לבואו לאסוף את כל המאמינים להיות איתו לנצח. (יוחנן 1: ישוע: מיכה 5:2; מתי 2:1; לוקס 2:4; יוחנן 6:32-58; מתי 2:1-26, 18-19, 26-29; קורינתים 11:23-26; 1 תסלונים 4:13-18).

מזבח הקטורת:

המזבח היה בעל ארבע קרנות בראש כל פינה והוצב לפני הפרוכת שהפרידה בין המקום הקדוש לבין קודש הקודשים. קטורת שרפה כל בוקר וערב על ידי הכהנים שהתפללו בשם העם. ביום הכיפורים, הכהן הגדול הניח חלק מדם הקורבן על ארבע הקרנות של המזבח, לקח את הקטורת הבוערת וערבב אותה עם האש והדם ממזבח הנחושת, שם אותה במזמרת הזהב, ואז נכנס לקודש הקודשים בענן הקטורת לכסות את כפורת הרחמים. לאחר מכן הוא

לקח את דם הקורבן והציג אותו לאלוהים על ידי התזתו באצבעו על כפורת הרחמים כריח ניחוח. המזבח היה מצופה זהב טהור. (ויקרא 14:12-16; שמות 1:30-10; עברים 9:2). משמעות: קטורת נותנת ריח טוב כמו

בשמים. ישוע הקריב את עצמו בשבילנו קורבן וזבח לאלוהים לריח ניחוח, והוא חי לעד להתפלל בשבילנו.

(אפסים 5:2; עברים 7:25).

הכנסייה היא לאלוהים ריח ניחוח של משיח, הכהונה הקדושה, היכל של רוח הקודש, שעליהם להציג את גופיהם כקורבנות חיים בעשיית תפילה בשביל כל האנשים להינצל ולהגיע לידיעת האמת דרך אור

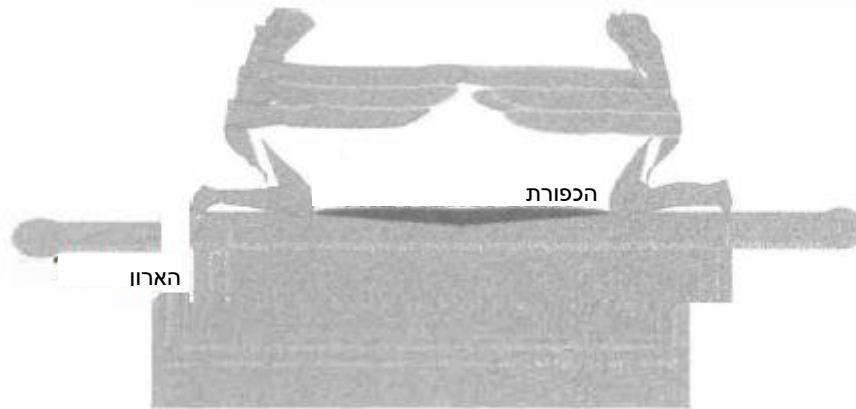
הבשורה הנפלאה של המשיח, עושים הכל בשם ישוע עם תפילות, הודיה ושבח שעולים לשמים. (התגלות 5:

8; 3-4; 8; אפסים 5:2; פטרוס הראשון 2:5, 9-10; רומים 12:1-2; טימותי הראשון 2:1-6; קורינתים השנייה 4:1-7).

הפרוכת השנייה \ הפרוכת הזו הפרידה בין המקום הקדוש לבין קודש הקודשים מלמעלה ועד למטה.

G

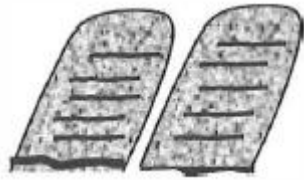
קודש הקודשים. שימשה כמשכן נייד שני שבו שכן אלוהים בין בני ישראל במדבר. האורך והרוחב וגובהו היו שווים, והוא חזה את קוביית עיר הקודש ירושלים החדשה. (שמות 26:26-28; התגלות 21:16). קודש הקודשים אירח את ארון הברית ואת כפורת הרחמים ששימשה כמכסה לארון.

קודש הקודשים נכנס אליו רק פעם בשנה ביום הכיפורים על ידי הכהן הגדול לבדו, עם ענן של קטורת שקדם לכניסתו כדי להקריב את דם הבהמה חסרת מום על הכפורת לכפר על חטאיהם. (עברים 9:7). בקודש הקודשים, הכהן הגדול לקח את הדם והזה על כפורת הרחמים שם האל היה כביכול מושב בין שני הכרובים. עם דם הקורבנות על הכפורת, חטאיהם נכסו לשנה אחת ולא נלקחו לצמיתות, כי היה צריך לחזור על כך מדי שנה כדי לזכור לחטאיהם. כי אי אפשר לדם של פרים ושעירים להסיר חטאים. המשכן הנייד, דם הקורבן, הכלים ועבודת הכהן הגדול חזו את ישוע, הקורבן השלם והכהן הגדול שפדה את האנושות פעם אחת לתמיד. (ויקרא 16:12-14; עברים 10:1-14; 7:11-28).

ארון הברית היה תיבה מלבנית או ארגז מצופה זהב מבפנים ומבחוץ ושימש כמקלט לשתי לוחות הברית, לצנצנת המן הזהב ולמטה אהרון. (שמות 25:10-16; עברים 9: 3-5).
כפורת הזהב היתה מזהב טהור עם שני כרובים מזהב משני צידיה שפרשו כנפיהם זה מול זה והביטו כלפי מטה על הכפורת שביניהם היה כס השכינה של אלוהים באופן בלתי נראה. (שמות 25: 17-22).

תוכן הארון ומשמעותו:

שתי לוחות הברית: על פי התורה נודע חטא, שהופך את כל העולם לאשם לפני אלוהים, כדי שירחם על כולם. כולם חטאו וחסרים את כבוד אלוהים. הם הצביעו על האדם כחוטא, שאינו יכול לשמור על התורה ונמצא בחוב לאלוהים בגין חטאו ותחת עונש המוות וצריך להינצל. חוב זה בוטל בצירובו לצלב של המשיח כתשלום מלא. ישוע מילא את כל מה שנוגע

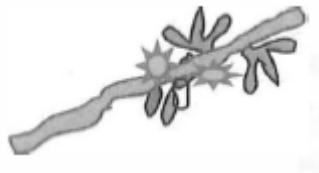
אליו שנכתב בתורת משה ובנביאים ובתהילים. כי המשיח הוא סוף התורה לצדקה לכל המאמין. התורה שימשה כמורה דרך להביא אותנו אל המשיח כדי שנוצדק באמונה במעשהו על הצלב ולא במעשי צדקה שעשינו, אלא לפי רחמיו הוא הושיע אותנו, אך לאחר שהאמונה באה, אנו לא עוד תחת יד המורה דרך. כי כולנו בני אלוהים באמונה בישוע המשיח. ואם אתם של משיח, אז אתם זרעו של אברהם ויורשים לפי ההבטחה. (שמות 17-20:1; דברים 21-5:6; רומאים 25-3:19; 32:11; 23:6; לוקס 44:24; מעשי השליחים 33-29:13; רומאים 10:4; גלטים 21-3:19).

צנצנת הזהב של המן: שימשה כתזכורת לבני ישראל שהם לא הודו כשהתלוננו נגד משה ואהרן ואמרו שהביאו אותם למדבר להרוג אותם ברעב. למרות שאלוהים סיפק להם מן מן השמים בדרכם לארץ הכנענים, הם אמרו שהם מתגעגעים למות במצרים שם אכלו את כל המאכל שרצו.

ישוע אמר שאבותיהם אכלו מן במדבר ומתו, והוא הלחם שירד מן השמים

להאכיל את האנושות כדי שיאכלו ויחיו לעד. (שמות 16: 4-1, 32-35; (במדבר 13-14). דברים 8: 1-16; יוחנן 6: 32-58).

מטה אהרן: שימש להזכיר את מרידתם נגד אהרן ככהן הגדול המונה על ידי אלוהים. אלוהים פתר את המחלוקת באמצעות שתיים עשרה מטות עם שמות שנים עשר השבטים שהונחו לפני ארון הברית. שם אהרן נכתב על מטה לוי, והיא פרח פריחה ושקדים במהלך הלילה, וכך אישרה את אהרן ככהן הגדול שלו. (במדבר 17: 1-11).

משמעות: זה מזכיר לאלו שדוחים את ישוע כמושיע שלהם, כי

אלוהים לא מינה אותם לזעם, אלא להשיג ישועה על ידי אדוננו ישוע המשיח, מפני שהוא מינה יום בו ישפוט את העולם בצדק על ידי ישוע המשיח שמינה; וכפי שמטה אהרן פרח וחי מחדש במהלך הלילה כדי לאשר אותו ככהן הגדול הנבחר של אלוהים, כך נתן אלוהים ביטחון לכל האדם בכך שהקים את ישוע מן המתים להיות לימינו על הכס, וכך אישר את ישוע כקורבן המושלם עבור החטא וככהן הגדול שלנו לפי סדר מלכי-צדק ולא לפי סדר אהרן. (אי תסלוניקים 5: 9; מעשי השליחים 17: 31; קולוסים 1: 18; קורינתים הראשונה 15: 3-8, 20-23; עברים 7: 11-28).

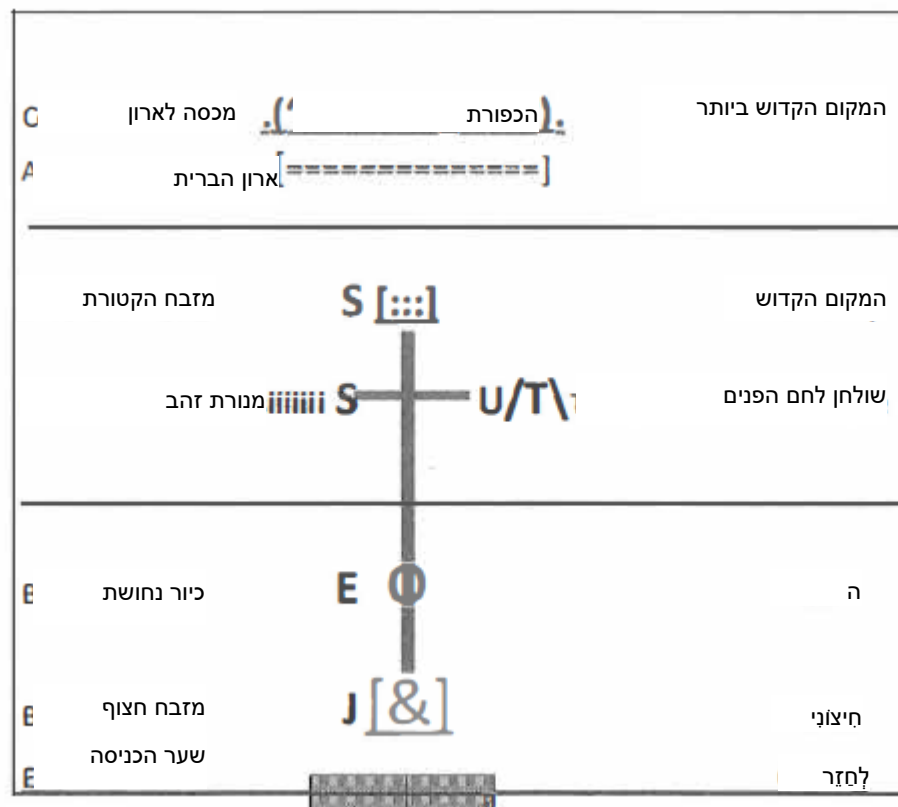
המשמעות של כפורת הזהב או המכסה לארון: חטאי ישראל ועוונותיהם וחוסר יכולתם לשמור על התורה שנכתבה על שני לוחות האבן, תלונותיהם ומרמוריהם נגד משה ואהרן שאמרו שהביאו אותם למדבר להרוג אותם ברעב, ומרידתם נגד אהרן הכהן הגדול, היו מיוצגים על ידי שני לוחות האבן, צנצנת הזהב של המן ומטה אהרן בארון. הם היו מכוסים בארון על ידי הכפורת, וכל מה שאלוהים ראה כשהוא הביט מטה היה דם הקורבן השלם על הכפורת, והוא היה מרוצה שעונש המוות עבור החטא בוצע כדי לכסות את חטאיהם לשנה אחת ולחזור על כך מדי שנה, מכיוון שהקורבנות שהם הקריבו שנה אחר שנה לעולם לא יכולים להשלים אותם, כי בקורבנות אלה יש זיכרון לחטאיהם. בארון הברית שהיה במקדש שבנה שלמה, כל מה שהיה בארון היו שני לוחות התורה, שמציינים שחטאיהם עדיין תחת דם הקורבן הקרבני. (עברים 10:12-1; דברי הימים ב' 5:10).

אך ישוע, הקורבן המושלם, הכהן הגדול החדש והגדול שמינה אלוהים, טיפל סופית בחטא האנושי כדי להסיר אותו דרך הקרבת גופו פעם אחת לתמיד, ולכן קורבנות בעלי חיים כבר לא נדרשים על ידי אלוהים ואינם מקובלים עליו. צדקת אלוהים נענתה לחלוטין שעונש התורה עבור החטא שהוא מוות בישוע המשיח, שהפך לחטא בשבילנו שלא ידע חטא; כדי שנוכל להיות נעשים צדקת אלוהים בו. חטאינו כעת תחת דם ישוע פעם אחת לתמיד.

כמו ענן הקטורת שקדם לכהן הגדול עם דם הקורבן הקרבני, והונח על הכפורת בקודש הקודשים במשכן שבו שכן אלוהים בין הכרובים כדי לכסות את חטאי העם לשנה אחת, ישוע לאחר שהקריב קורבן אחד לנצח לחטאים, התקבל בענן והועלה לשמים עם דמו שלו שהונח על הכפורת ככהן הגדול והקורבן שלנו, ויש ב לימין אלוהים על כסא המלכות בשמים, לאחר שהסיר את חטאינו פעם אחת לתמיד, אך זה יעיל רק לכל מי שמאמין שישוע מת בשביל חטאינו וקיבל אותנו כמושיע שלו. (עברים 14:4; 2:8; 10:12-10; קורינתים השנייה 5:21; ויקרא 14:16-12; מעשי השליחים 1:9; יוחנן 1:12; 3:16; יוחנן הראשון 13:5-10:5).

הודעה מהשמיים

הפריסה הסמלית והסיכום משער הכניסה ועד לכפורת בקודש הקודשים.

הפריסה משער הכניסה ועד לכפורת חזתה את שירות הגאולה של ישוע בשבילנו.

פריסת הכלים בחצר החיצונית ובמקום הקדוש לקחה את צורת הצלב וכל אחד מהם הצליל את שירותו

של ישוע על הצלב.

ישוע אמר שכל מה שנכתב בתורה ובנביאים ובתהילים לגביו חייב להתממש. (לוקס 24:25-27, 44).

שער הכניסה הצביע על ישוע למילוי. השער היה ברוחב של שלושים רגל. (שמות 27:16).

ישוע נכנס לשירותו הכהוני בגיל שלושים. (לוקס 3:21-23; במדבר 4:3, 23).

כמו שהיה רק כניסה אחת לקודש הקודשים במשכן, ישוע הוא הדלת, דרכו אם ייכנס אדם יושע. הוא הדרך, האמת והחיים ואף אחד לא יגיע אל האב אלא דרכו. כי יש אלוהים אחד ומתווך אחד בין אלוהים לבני אדם, האדם ישוע המשיח; שנתן את עצמו כפדיון לכול. לכן הוא יכול להושיע לחלוטין את אלה שבאים אל אלוהים דרכו. (יוחנן 10:9; 14:6; טימותי הראשון 2:1-6; עברים 7:25).

מזבח הנחושת הצביע על ישוע למילוי. ישוע מת עבור חטאינו על הצלב בגולגולת פעם אחת לתמיד. (לוקס 23:33; התגלות 1:5-6; עברים 10:18-20).

כיום הנחושת הצביע על ישוע למילוי. ישוע התחיל את שירותו הכהוני בגיל שלושים בטבילתו כדי למלא את כל הצדק לסגור את טקס רחיצת הכהנים בכיור לפני שירותם בחצר החיצונית ובמשכן לפני אלוהים. למי שאהב אותנו, ושטף אותנו מחטאינו בדמו, ועשה אותנו מלכים וכהנים לאלוהים... להיטהר ברחיצת המים על ידי הדבר, לו הכבוד והשלטון לעולמי עד. אמן. (לוקס 3:21-23; מתי 3:13-17; אפסים 5:25b-27; התגלות 1:5-6).

המנורות על שבע מנורות זהב הצביעו על ישוע למילוי. ישוע הוא אור העולם וכפי שהגזע של זהב טהור נוקש בשבעה ענפים עם שלושה ענפים מכל צד המוזנים בשמן זית טהור לתת אור במקום הקדוש, ישוע נמצא במרכז כנסייתו המיוצגת על ידי שבע המנורות הזהב, מופעל על ידי רוח הקודש לזרוח בלבותינו לתת את אור הידיעה של כבוד אלוהים והבשורה הנפלאה של ישוע המשיח האדון, ולהיות עדים לו. (יוחנן 8:12; 12:46; התגלות 1:20; 2:1-2; קורינתים השנייה 4:5-7; מעשי השליחים 1:8).

שולחן לחם הפנים הצביע על ישוע למילוי. ישוע הוא לחם החיים. (יוחנן 6: 41-58).

U /T\ ,

מזבח הקטורת הצביע על ישוע למילוי. חייו של ישוע היו ריח ניחוח לאלוהים. (אפסים 5:2).

S [:::]

קודש הקודשים הצביע על ישוע למילוי.

(הכפורת). כיסוי לארון:

ארון הברית: [-----]

ישוע מת בעד חטאינו ונמצא בנוכחות אלוהים בשבילנו בדמו, כפי שהדם הכפרי של הקרבנות בעלי

החיים על הכפורת צילל, וכל חטאינו מתחת לדמו ונלקחים לעד. (עברים 8:1-2; 9:11-17, 24-26; 10:12). כעת יש לנו כהן גדול שמילא את כל מה שנכתב עליו בתורת משה, ובנביאים, ובתהילים, שנמצא על יד ימין הכס המלכותי בשמים, שר המקדש והמשכן האמיתי שה' הקים ולא אדם, המקדש האמיתי שאוהל משה היה רק צל ודוגמה לדברים שמיימיים. (עברים 8:1-5; 9:11-12).

יוחנן ראה את העיר הקדושה, ירושלים החדשה, אשת השה יורדת מאלוהים מן השמים ושמע קול שאומר, משכן ה' עם בני האדם והוא ישכון עמם. אורך ורוחב וגובה העיר הגדולה הזו של זהב טהור שווים, כמו בקודש הקודשים באוהל משה. זו העיר שאברהם חיפש, שבוראה ובונה הוא אלוהים, שם כל הדברים חדשים, אדוני אלוהים צבאות והשה הם היכלה. (התגלות 21:1-6, 16, 22-27; שמות 26:26-28; עברים 11:9-10).

ישוע כעת על כסא אלוהים ומזמין אותנו להיכנס בבטחון בדמו של הברית החדשה, הדרך החדשה והחיה שפתח בשבילנו לבוא ולשבת עמו על כסאו להיות איתו לעד. (יוחנן 6:1-14; עברים 10:19-20; התגלות 3:20-21).

אם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, היום הוא יום ישועתך, עכשיו הזמן להודות שישוע שילם את המחיר עבור חטאך לעד ולהודות בו כמושיע שלך. (רומאים 10:9-10).

אדון ישוע, אני מאמין ששילמת את המחיר עבור חטאי לעד, ואלוהים אישר אותך ככהן הגדול והקורבן שלי, בכך שהקים אותך מן המתים להיות ליד ימינו. אני כעת מודה בך כמושיע ואדוני שלי ואני מחכה לבואך לקחת אותי להיות איתך לעד. תודה שהושעת אותי. אמן.

פרק 6 מנהגי נישואין יהודיים הדומים לישוע ולכנסייה

אלוהים השווה את הקשר בין ישוע המשיח לכנסייה כקשר בין בעל לאשה וזה מודגש בכתבי הקודש

כמסתור גדול. (אפסים 5:23-32). ישוע שהיה יהודי, השווה את מנהגי האירוסין (האירוסין) והחתונה בזמנו עם עצמו והכנסייה, שהוצגה ככלתו, וגם דיבר על שובו באמצעות השוואות לחתונה יהודית.

כשישוע יחזור, הוא בא למי שמת בו, ולמי שבו שחי, וכולנו נילקח יחד לפגוש את האדון באוויר להיות

לנצח עמו. כי חתונת השה הגיעה ואשתו, חלק ממנו, שנוצרה מהדם והמים שזרמו מצידו כשנדקר בחנית על הצלב, התכוננה להיות לצידו משם שנלקחה, כנסייה מפוארת, ללא כתם או קמט או דבר כזה, אלא שתהיה קדושה וללא מום. לה ניתן שתלבש בד לבן טהור ונקי, כי הבד הלבן הוא צדקת הקדושים. (טסלוניקים הראשונה 4:13-18; יוחנן 19:34; התגלות 19:7-8).

אנו נמצאים בתקופת עידן הכנסייה בין חג השבועות שכבר התממש, וחג התרועות שעוד לא התממש כשאדון ישוע המשיח יחזור לכלתו הכנסייה ועדותה תסתיים. אז יחזור אלוהים שוב לישראל למלא את מטרותו בהם וכך כל ישראל יושע. (ישעיהו 59:20-21; רומאים 11:25-32).

האם הכנת את עצמך בישוע לפגוש אותו כשהוא יבוא? אם לא, הוא קורא לך להיות כלתו כדי ששם שהוא שם, גם אתה תהיה. הסימנים שישוע נתן לנו לשובו נמצאים עלינו והם דורשים את תשומת לבך הדחופה והחלטה מיידית. אין זמן להתעכב, עכשיו הוא הזמן המקובל, היום הוא יום ישועעתך, המחר שלך והגורל הנצחי שלך ייקבעו על פי מה שתעשה עם הידע שתקבל היום. (מתי 24:42, 44; 25:10; לוקס 12:40; 7:26-30; קורינתים השנייה 6:2; יעקב 1:22-25).

אלוהים הקים את הנישועאין כדי להקים את היחידה המשפחתית. האדם הראשון, אדם, קיבל את אשתו חוה מצלע שנלקחה מצידו, ובכפיייתם לאלוהים הם הביאו מוות על צאצאיהם וכל האנושות הפכה לחוטאים תחת גזר דין המוות. בעוד שהאדם האחרון, ישוע המשיח, מקבל את כלתו מדמו הטהור והמים שיצאו מצידו שנדקר בחרב, ודרך ציותו של ישוע למוות, דמו ומימיו נערבו עם העפר שממנו נוצר האדם הראשון והטבעי והרוחני נפגשו יחד ליצור אדם בריאה חדשה בעצמו. לכן אם אדם נמצא במשיח, הוא בריאה חדשה; הדברים הישנים עברו; הנה, הכל נהפך לחדש. כי כפי שבאדם כולם מתים, כך גם במשיח, יחיו כולם. שכר החטא הוא מוות, אבל מתנת האלוהים היא חיי נצח דרך ישוע המשיח אדוננו. (בראשית 2:7; יוחנן 19:34-37; קורינתים השנייה 5:17; קורינתים הראשונה 15:21-22; רומאים 6:23; פטרוס הראשון 1:3).

אפשר לי להוביל אותך דרך מנהגי הנישועאין היהודיים בתקופת המקרא שהם דומים לישוע ולכנסייה. ישוע מתואר כבעל שמאכיל ומזין את כלתו במילים (חוזה הנישועאין) שאביו נתן לו, ונמשל לחוזה הנישועאין היהודי (כתובה), כך שמשמעות אמרתיו תתקבל, כי איש לא שנא את בשרו אי פעם, אלא מזין ומטפח אותו, כמו האדון את הכנסייה. ישוע רואה את הכנסייה כשהפכה לגופו באמצעות איחוד הנישועאין ועושה הכל לטובתה. באהבתו אותה, הוא אוהב את עצמו (אפסים 5:23-32; יוחנן 17:8, 14).

באירוסין יהודיים (קידושין) ובחזזה נישועאין, לאחר שההצעה נעשתה ומחיר הכלה (מוהר) נקבע, החתן (חתן) היה עוזב את בית אביו ללכת לבית הכלה עם מחיר הכלה שהיה צריך לשלם לאבי הנערה. לפעמים הזוג נתן זה לזה טבעת או צמיד או סכום כסף, או שהיה צריך לשלם בעבודה על ידי הגבר או שהתבצע חילופין בתכונות. החתונות היו זמן של חגיגה ומשתה והתקיימו בחוץ בחופה נישועאין (חופה), פתוחה מכל הצדדים, תחת המקלט השמימי של העננים והכוכבים בשמים הפתוחים, וסמלי שהנישועאין יתברכו בכמה ילדים כמו הכוכבים בשמים, ודומה להבטחת אלוהים לאברהם שילדיו יהיו ככוכבי השמים. (בראשית 15:5; 22:17; 26:4; עברים 11:12).

היה על החתן היהודי לספק את האוכל והיין בטקס האירוסין. לאחר שהחתן שילם את מחיר הכלה, ברית האירוסין נחתמה ונאזרה בחוזק של נישועאין עם קריאת חזזה הנישועאין על ידי החתן שמתאר את אחריותו לכלה (כלה) לספק מזון, בגדים, הגנה וכל הצרכים האחרים, ודומה לישוע שאמר לתלמידיו לא לדאוג לחייהם, מה שיאכלו, או מה שישתו... או מה שילבשו. (מתי 6:24-34).

לאחר קריאת חזזה הנישועאין, החתן היה מוסר את המסמך לכלה, ברכת האירוסין הושמעה בנוכחות שני או שלושה עדים, והם נחשבו כבעל ואשה. כסמל לכך שהקשר הבריתי הוקם באופן חוקי, החתן והכלה שתו מכוס יין. (דברים 19:15; מתי 18:16; יוחנן 8:16-18).

חוזת הנישועאין או הברית כללה הבטחה מצד החתן לכלה שהוא יחזור לבית אביו להכין חדר בשבילה, וכשהוא יהיה מוכן, הוא יחזור לקחת אותה לשם, ולפעמים הם היו חוזרים לבית הכלה לחיות ולחגוג את סעודת הנישועאין. מאז ואילך הכלה הופרדה (קידוש) לחתן והחתן אז יצא לבנות את החדר, והכלה המתינה בכיליון לשובו בדרך כלל בחצות עם תקיעת השופר.

בהשוואה בין אירוסין וחוזת נישועאין יהודי לברית הנישועאין של ישוע, מחיר הפדיון נקבע לפני יסוד

העולם, וישוע עזב את בית אביו בכבוד ובא לבית האדם על כדור הארץ כדי להעביר חטא בקורבן עצמו. הוא הסיר מעליו את יופיו ותהילתו, עשה את עצמו ללא שם, לקח עליו דמות של עבד ונעשה בדמות אנשים, וכשנמצא בתור אדם, השפיל את עצמו ונהיה צייתן עד מוות כשה לאלוהים שנשחט מיסוד העולם, לסיים את מלאכת הגאולה על ידי תשלום המחיר עבור כלתו בגופו ובדמו שהשווה לארוחה וליין שסיפק החתן היהודי כדי לחתום את חוזת הנישועאין שלו. (עברים 9:26; התגלות 13:8; רומאים 3:24; אפסים 1:7; פיליפים 2:5-11).

בהתייחסות לחתונה בקנה שבגליל, ישוע, אמו והתלמידים הוזמנו וכשהגיעו, אמו של ישוע אמרה לו

שאין להם יין. ישוע הזכיר לה שמאחר שזו לא הייתה חתונתו, לא הייתה לו אחריות לספק את האוכל והיין כיוון שזו הייתה אחריות החתן, כי זמן חתונתו עדיין לא הגיע, כלומר לא הגיע הזמן שבו הוא יישחט כדי לספק את גופו ודמו כמחיר עבור כלתו לחתום את ברית הנישועאין שלו. עם זאת, ישוע ענה על הצורך באופן נסי והשמחה שחזרה. זה היה תחילת ניסיון, טיפוס לחדו והדגיש את חשיבות הנס לעודד אמונה בו, מצביע עליהם להסתכל מעבר לחתונה הנוכחית לחתונתו העתידית עם אלה שיסכימו למחיר ששילם בגופו ובדמו על הצלב בשביל כלתו, הכנסייה. (יוחנן 2:1-11; התגלות 19:7-9).

ישוע בארוחת הפסח האחרונה שלו, שהוקמה בליל שבו נבגד, חגג אותה עם התלמידים לזכר אהבתו הנצחית לאנושות. הוא לקח לחם, בירך ושבר אותו ונתן לתלמידים ואמר להם לקחת ולאכול זאת לזכרו, שכן זה מייצג את גופו שישבר בשבילם. ואז לקח את הכוס והודה ונתן להם ואמר להם לשתות מכל זה לזכרו, כי זה מייצג את דמו של הברית החדשה שישפך בעד רבים לסליחת חטאים, והוא לא ישתה מפרי הגפן עד היום שבו ישתה אותו חדש במפגש עמם בסיום חתונתו, ובסיום כל הדברים במלכות אביו. מאותו רגע, ישוע לא חגג עוד ארוחות פסח עם התלמידים, שכן היה עתיד להישחט כשהפסח המושלם להסיר את חטא העולם, ולספק את הדרך חזרה אל אלוהים בתשלום מחיר הכלה שנקבע עם דמו לחותם את ברית הנישועאין עם כנסייתו, ובכך להביא כבוד לאביו בסיום מלאכת הגאולה שנתן לו לעשות על האדמה. (מתי 26:26-29; יוחנן 17:4; 19:30; אפסים 5:25-27).

מאז, חג הפסח שחגג את גאולת ישראל ממצרים עם בשר ודם השה הוחלף בסעודת האדון שהוקמה לזכר מותו, קבורתו, תחייתו ועלייתו לתהילה ליד ימין אביו בשמים, ושל הבטחתו לשוב ולקבל את אלה ששייכים לו אליו. ככל שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים את הכוס הזו, אתם מציגים את מות האדון עד שיבוא. היא מסתכלת אחורה לצלב שבו ישוע נתן את גופו ודמו שחתמו את ברית הנישועאין החדשה ומצפה קדימה לבואו לכלתו לסיים את הנישועאין. כי אזרחותנו בשמים; משם אנו מחכים למושיע, אדון ישוע המשיח: שישנה את גופנו השחוק כדי שיהיה דומה לגופו המפואר. (קורינתים הראשונה 11:23-26; פיליפים 3:20-21; יוחנן הראשון 3:2).

בעשיית החילוף בתכונות שלנו, ישוע התהווה ללא חטא, לקח על עצמו את חטאינו כדי שנוכל לקבל את צדקתו, וכל מי שיניח את חטאיו עליו יקבל את צדקתו בחילוף, שהיא בגד החתונה שיעשה אותם מוכנים לבוא ומתאימים לנוכחות אלוהים. (קורינתים השנייה 5:21).

ברית הנישועאין של ישוע נחתמה בדמו שהיין מייצג בנוכחות שלושה עדים: המים, הדם ורוח הקודש.

(יוחנן הראשון 5:6) בברית, ישוע אומר, אני שלך ואתה שלי, אני בך ואתה בי... שלומך הוא אחריותי, אל תתיר ללבך להיות נבהל, בבית אבי יש מ קומות רבים: ואני הולך לשם להכין מקום בשבילך ואני אחזור ואקבל אותך אלי; ששם שאני שם, גם אתה תהיה שם. (יוחנן 3-2:14).

התממש שהאדון הופרד מהם ונשא לשמים...וענן קיבל אותו מחוץ לעיניהם...ושני אנשים עמדו לידם

בלבוש לבן אמרו... ישוע זה, שנלקח מכם לשמים, כך יחזור באותו אופן כפי שראיתם אותו עולה לשמים.

(מעשי השליחים 1:11; מרקוס 16:19; לוקס 24:51).

בחתונה יהודית, כאשר החדר הכלולים (יחוד) היה מוכן, הגיע הזמן לחתן לחזור לבית הכלה בחצות עם מלוויו לקחת את כלתו לבית אביו בפרטיות של החדר הכלולים. מאחר שכלתו לא ידעה את היום והשעה המדויקים של בואו, היא הייתה במצב של מוכנות עם פניה מכוונת ובשמלת כלולות מחכה להגיעו שיקדם

עם צעקה, החתן בא, ועם קול שופר, והכלה תצא לפגוש אותו לאיחוד הנישועאין (נישועאין), כאשר הצעף

יוסר מפניה וינח על כתף החתן לציין שהוא לקח על עצמו את האחריות למלא את כל ההבטחות בחוזה

הנישועאין. כאשר זה נעשה, הכלה תעמוד לצד החתן מחוברים יחד כאחד, והחתן ומלוויו יחטפו את הכלה

ושושבינותיה ויקחו אותן לביתו במצעד לפידים בשמחה, לעיתים עם שירה, מוזיקה וריקודים ולאחר מכן,

הכלה והחתן ייכנסו לחדר הכלולים לשבעה ימים למלא את שבועה כלומר לסיים את הנישועאין, ורק אז יוכרז

לפני האורחים שהם בעל ואשה. (מתי 13-1:25; בראשית 29:27).

ישוע מתואר כחתן שהלך להכין מקום לכנסייתו המאורסת וכשהוא יהיה מוכן, יהיה זה הזמן לו לבוא להתחבר איתה כאחד, סוג של התחברות בנישועאין קדושים. הוא יבוא עם צעקה לכנסייתו המתוארת ככלה מכוסה, עדיין בבשר השחוק שהצעיף מייצג, אך לבושה בשמלת הנישועאין של צדקתו במוכנות לבואו ולאיחוד הנישועאין, כאשר הצעיף של בשר השחוק שמונע כניסה לנוכחות אלוהים יוסר, ונאחד יחד ככלתו בעננים, ולראשונה, האדם הבריאה החדשה במשיח תיחשף לצידו כחלק ממנו משם שנלקחה, כנסייה מפוארת ללא כתם או קמט או דבר כזה.

האירוע האקסטטי הזה יתרחש ברגע, בהבזק של עין, בתקיעת החצוצרה האחרונה: כי החצוצרה תתקיע, והמתים יקומו בלתי נשחתים וכולנו נשתנה. כי זה הנשחת חייב ללבוש אי-נשחתות, וזה הפני מות חייב ללבוש אי-מותיות... כי האדון בעצמו ירד משמים בקריאה, בקול הארכנג'ל המלווה ובחצוצרה של אלוהים: והמתים במשיח יקומו ראשונים: אחר כך אנחנו שחיים ונותרנו נאסף יחד איתם בעננים לפגוש את האדון באוויר להיות לעד עמו... אז יתממש האמרה, מוות, איה עקצץ? קבר, איה ניצחונך? אבל תודה לאלוהים שנתן לנו את הניצחון דרך אדוננו ישוע המשיח. (קורינתים ה' 15:51-57; תסלונים ה' 4:13-18).

זו ניצחון לכל אלה שבמשיח, שמותיהם כתובים בספר חיי השה שהוא רישועם הנישועאין של השמים. (לוקס 10:20; התגלות 20:15; 21:27.) נשמח ונעלץ, ונתן כבוד לו: כי חתונת השה הגיעה וכלתו הכינה את עצמה ליום המפואר הבטוח לבוא, כאשר אדון ישוע המשיח ישועב לקחת את כלתו לחדר הכלולות בבית אביו בשמים לסיים את הנישועאין למלא את שבועה כלומר להשלים את ישועת כנסייתו על ידי שיגמל לה לפי מעשיה, בעוד הצרה הגדולה מתרחשת על האדמה. (התגלות 19:7.) זה משמעותי של חגיגת חתונה יהודית שמתרחשת לאורך תקופה של שבעה ימים ונקראת שבוע הכלולות.

זו התקופה שבה הכלה תישאר בפרטיות של חדר הירח הדבש שלה ותצא בסוף השבוע לסעודת הנישועאין שמסמלת את סוף שבע השנים של הצרה על האדמה, כאשר אדון ישוע ישועב כמלך המלכים ואדון האדונים עם כלתו לביתה על האדמה, לחיות ולקחת את רסני הממשל עמה לאלף שנים, מביא שלום לעולם המטורף כנסיך השלום, ממלא כך את דברי הנביא ישעיהו, המשרה תהיה על שכמו: מרוב המשרה והשלום אין קץ, על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה... קנאת יהוה צבאות תעשה זאת. (התגלות 19:1-16; 20:6; ישעיהו 9:6-7; לוקס 1:31-33.)

זו התקווה של אלה שבמשיח, כשמנהגי הנישואים יהודיים הקדומים ימצאו מימוש במשיח ובכנסייתו. היו מנהגי נישואים יהודיים קדומים שהועברו ונצפו בימי ישוע, ומכאן הסיבה שישוע דיבר על יחסו עם הכנסייה ועל שובו לקבל אותה אליו באמצעות השוואות אלה לחתונה יהודית. היום לא כל הנישואים היהודיים משקפים את מנהגים אלו בשל מודרניזציה ומיקומים גאוגרפיים שונים של היהודים. (אפסים 5:25).

בחוקי המשפט התנ"כיים של התנהגות מינית, הכתם דם על הסדין היה הוכחה לבתוליות הכלה. ישוע הלבש בגד שטבל בדם כהוכחה לבתוליות של כלתו, הכנסייה, ולה ניתן שתלבש בד לבן נקי וטהור: כי הבד הלבן הוא צדקת הקדושים. (דברים 22:13-15; התגלות 9:7-19, 13; יוחנן הראשון 5:7).

ארשה לעורר את זכרונותיכם. האדם הראשון קיבל את אשתו חוה מחלק מעצמו, צלע שנלקחה מצידו, בעוד שהאדם האחרון, ישוע המשיח מקבל את כלתו הכנסייה מחלק מעצמו, הדם והמים שזרמו מצידו כשנדקר בחנית, וההסכם הנישואי נחתם בנוכחות שלושה עדים. 1. המים שזרמו מצד ישוע ליצור אדם בריאה חדשה בו, ובפתיחת שרותו הציבורי בטבילתו במים למלא את כל הצדק. 2. דמו שנשפך בגלגותה לרכוש את כלתו, ולקנות את גאולת האדם כזרע האשה שהבטיח אלוהים לאדם הראשון. 3. הרוח הקודש כשירדה על ישוע כיונה בטבילתו והאירה עליו, השמים נפתחו לו וקול בא מן השמים אמר, זה בני האהוב, שבו מצאתי חפץ. (יוחנן הראשון 8:5-6; מתי 17:1-5; 3:15-17; מרקוס 11:9-13).

שלושת העדים אלה מאשרים שישוע הוא המשיח. זה הוא שבא במים ובדם, ישוע המשיח; לא במים בלבד, אלא במים ובדם. והוא הרוח שמעידה, כי הרוח היא האמת. כי שלושה הם שמעידים בשמים. האב, הדבר ורוח הקודש: ושמו נקרא דבר האלוהים ושלושת אלו הם אחד. ושלושה הם שמעידים בארץ, הרוח, המים והדם: ושלושת אלו מסכימים לאחד. אם אנו מקבלים את עדות האנשים, עדות האלוהים גדולה יותר:

כי זו היא עדות האלוהים שהוא העיד על בנו. מי שמאמין בבן האלוהים יש לו את העדות בעצמו: מי שאינו מאמין באלוהים הפך אותו לשקרן: כי אינו מאמין ברישועם שהאלוהים נתן של בנו. וזהו הרישועם שהאלוהים נתן לנו חיי נצח, והחיים הללו בבנו. מי שיש לו את הבן יש לו חיים: ומי שאין לו את הבן אין לו חיים. דברים אלו נכתבו אליכם שמאמינים בשם בן האלוהים; כדי שתדעו שיש לכם חיי נצח... (יוחנן הראשון 5: 13-6; 16: 3, 33).

יקירי, ישוע אוהב אותך והוא פונה אליך ומבקש שתהיי כלתו. אהבתו לא מתבטאת רק במילים, אלא מוצגת על הצלב שם שפך את דמו כדי לחתום את חוזה הנישועאין, וכל מה שעליך לעשות הוא להסכים ששילם את המחיר עבור חטאך, לקבל אותו כמושיע שלך, ולהפוך לכלתו. הצעת הנישועאין הזו נעשית לך ברגע זה, אך הנישועאין מבוססים על אהבה הדדית של הזוג. האם תגיבי לאהבתו ותקבלי את הצעתו ותסכימי לחוזה הנישועאין שלו ותאמרי כן לו ללבוש את שמלת החתונה של צדקתו, ולהיות מוכנה לבואו להתאחד עמו לנצח לחיי תהילה נצחיים כאשר ישועב להסיר את הצעיף של בשרך השחוק ולהיות הכלה המפוארת ללא כתם או קמט? או שתדחי את אהבתו ואת מחיר הכלה שלו, ותסירי אותו לחיי עינוי נצחיים עם השטן בביתו הנצחי שהוא אגם האש? (התגלות 20:15).

השליח יוחנן ראה שמים חדשים וארץ חדשה: כי השמים הראשונים והארץ הראשונה חלפו... ויוחנן ראה את העיר הקדושה, ירושלים החדשה יורדת מאלוהים משמים מוכנה ככלה שהוכנה לבעלה. אם תגובתך להצעת הנישועאין של ישוע היא כן, זהו ביתך הנצחי, זו העיר השמימית שאברהם חיפש והודה שהם זרים ותושבי עבר בארץ. אשרי המתווכחים לאלוהים בישוע המשיח, אדם האחרון. יש להם את הזכות להיכנס דרך השערים לעיר ואת הזכות לעץ החיים (התגלות 22-21). עברים 16: 8-11).

ישוע אומר שהוא בא במהירות. תגובת כלתו היא אמן. כך גם, בוא, אדון ישוע. תן להיסטוריה של ישראל ולמנהגי הנישואים היהודיים הדומים לישוע ולכנסייה להיות ההיסטוריה של ישועותך. אם תודה בפניך את האדון ישוע שמת בעד חטאך, ותאמין בלבך שהאלוהים הקים אותו מן המתים, תושע, כי בלבך אתה מאמין לצדקה; ובפניך הודאה נעשית לישועה. אם אינך מושע, אני מבקש ממך להודות בישוע כמושיע שלך. בבקשה עשה זאת עכשיו. זו עשויה להיות ההזדמנות האחרונה שלך. (מתי 25:6, 13, 10b; רומאים 10:9-10).

אלוהים יקר, אני מכיר באהבתך אלי בשליחת ישוע לשלם את המחיר עבור חטאי. אדון ישוע, אני מגיב לאהבתך ומקבל את ההצעה שלך להפוך אותי לכלתך ולרשום את שמי בשמים בספר חייך. אני כעת מקבל ומודה בך כמושיע שלי, ובאמונה אני מקבל את מתנת צדקתך שהיא שמלת חתונתי שהופכת אותי למוכנה ככלתך לבואך לקחת אותי לחיות איתך לעד. אמן.

חברי, אם הודית באדון ישוע המשיח כמושיע שלך, יש לך ביטחון בישועה. אתה כעת אדם בריאה חדשה בישוע המשיח, לבוש בשמלת חתונתך של צדקתו, מחכה לשובו לקחת אותך להיות איתו לנצח. שמך רשום בספר החיים בשמים שהוא רישועם הנישואים של השמים. (יוחנן 3:16; יוחנן הראשון 5:10-13; קורינתים השנייה 5:17-21; לוקס 10:20; התגלות 19:7-8; 20:15; 21:27).

חסד אדוננו ישוע המשיח עמכם כולכם. אמן.

פרק 7 לחם החיים

אלוהים ברא אדם, זכר ונקבה בדמותו ולפי צלמו, ויצר את האדם מעפר האדמה להשתתף ברוחו האלוהית (נשימה), לייצג אותו כדייניו על האדמה. אלוהים נשף באפיו את נשמת החיים והאדם הפך לנפש חיה. אלוהים ברך אותם ואמר להם, פרו ורבו ומלאו את הארץ במינם ושלטו על יצורי הארץ האחרים. אלוהים נטע גן בעדן ושם שם את האדם שיצר כדי לעבד אותו ולשרתו. מן האדמה הצמיח יהוה אלוהים כל עץ טוב למאכל, והארץ הוציאה דשא ועשב מזריע זרע למינו, עץ פרי עושה פרי למינו שזרעו בו, כל צמח ירוק, כל צמח מזריע זרע וכל עץ שיש בו פרי עם זרע. במרכז הגן היה עץ החיים שמסמל חיים ללא מוות למי שאכל ממנו, וגם במרכז הגן היה עץ דעת טוב ורע שהוביל למוות למי שאכל ממנו. יהוה אלוהים ציווה על האדם לאכול מכל עץ הגן בחופשיות, פרט לעץ דעת טוב ורע, כי ביום שיאכל ממנו בוודאות ימות. (בראשית 1:27-2:30)

האדם הראשון, אדם ואשתו חוה, העוזרת שאלוהים עשה לו למלא את תפקידו, נפלו לערמומיות של אחד מיצורי האלוהים, הנחש, נחש משריקתו. לשרוק הוא להביע לעג או להוריד מערכו, להתייחס בבוז וללעוג, להראות בז לרשות. אדם וחוה, במקום למלא את מנדט האלוהים בשליטה על הנחש, האמינו להורדת המערכות של הנחש מהאלוהים, התנגדו לבורא שלהם ואכלו מעץ דעת טוב ורע. על ידי מעשה זה של חוסר אמון באלוהים, הם התעלמו במרצון מרשות דברו, וההחלטה הזו הובילה את האדם להיפרד מהאלוהים, מעץ החיים, ומכל מה שטוב, לסבול את רע ההחלטה כשהאדם הפך ליצורים מתים, חייבים למות גופנית ולסבול ממעשי הטבע החוטא שמתנגד לאלוהים, ומתבטא בדרכי התנהגות הבאות: ניאוף; זנות; פריצות כלומר השלכות מוסר לרוח רוחה; עבודה זרה כלומר החלפת האלוהים הבורא שלנו באלילים ובדמויות שנעשו על

ידי אדם ופולחנם של יצירתם ולא של בוראם; כישועף כלומר קסם, אוקולטיזם, נקרומנציה, השפעה או קסם משכר; שנאה כלומר יחסי איבה; קונפליקט ומחלוקת; תחרות; כעס; סדיציות כלומר לעורר לפגוע ברשות, למרוד ולעורר הפרות סדר ציבוריות ולהפעיל אלימות נגד השלום; כתות כלומר אמונות, דוקטרינות והתנהגויות שונות שנוגדות את דבר האלוהים; רצח; שכרות; מסיבות וכדומה: (גלטים 5:19-21; רומאים 8:7-8).

אדם וחוה, לאחר שאכלו מעץ דעת טוב ורע, הבינו שנתעו על ידי הנחש להתנגד לבורא שלהם והתביישו בעירומם. הם הבינו שהם הכניסו את עצמם תחת עונש המוות שיגרום להם לאבד את נוכחות האלוהים ומעמדם כדיינים בגן, ושליטה על היצורים האחרים, ויהיה עליהם להתמודד עם מעשי הבשר הרעים ועם קוצים ודדר להשיג את מזונם, מכיון שהאדמה מחוץ לגן מזוקה. (בראשית 21-3:1).

האלוהים ידע שהיום הזה יגיע, ומתוך אהבתו ומטרתו בבריאת האדם, הוא הכין מראש גוף עבור עצמו דרך זרע אישה לגאול את האדם. האלוהים הפעיל את עונש המוות וגירש את אדם וחוה מנוכחותו ומן הגן, כדי למנוע מהם לאכול מעץ החיים שהיה מאפשר להם לחיות לנצח במצב חטאי ולסבול את השלכותיו ללא מוות. לפני שהאלוהים הוציא את האדם מנוכחותו, הוא נתן להם בחסד הבטחה לשלוח מושיע דרך זרע אישה שירסק את ראש הנחש, ויטעם מוות בעד כל אדם כדי להציל אותם מחטאיהם ומהשפעותיו, ולהחזיר אותם לקשר הרמוני עם לנצח. (בראשית 3:22-24; עברים 4:3; 9:26; 10:5; פטרוס הראשון 1:18-21; התגלות 13:8).

מאז שהאדם נברא בדמות ובצלם האלוהים וקיבל שליטה בארץ ואיבד אותה בשל חטא, התכונה או המאפיין של המושיע היו צריכים להיות חסרי חטא כדי להציל את האדם החוטא. כדי שהבטחה זו תתממש, האלוהים שאינו נראה, הכין לעצמו גוף כדי להתאים לעצמו כאדם כדי להיות נראה, להשמיד את מעשי השטן ולשחזר באדם את דמותו ודמיונו ושלטון שהאדם איבד, להחזירם לאיחוד עמו מפרידה. (עברים 10:5; קורינתים השנייה 5:21).

כאשר הגיע הזמן, שלח האלוהים את המלאך גבריאל לבתולה שהועדפה לאיש בשם יוסף מבית דוד; ושם הבתולה היה מרים. המלאך אמר לה שהיא מועדפת על האלוהים והיא תתעבר ברחמה ותלד בן, ותקרא את שמו ישוע. הוא יקרא בן העליון: והאדון אלוהים ייתן לו את כסא אביו דוד: והוא ימשול על בית יעקב לנצח; וממלכתו לא תהיה קץ. מרים שאלה את המלאך איך יקרה זה מאחר והיא לא נישאה עדיין? המלאך אמר לה, רוח הקודש תבוא עליה, וכוח העליון יצל עליה, והילד הקדוש שיולד ממנה יקרא בן האלוהים, כי עם האלוהים כל דבר אפשרי. ומרים אמרה למלאך, שיעשה לה כפי שנאמר והמלאך עזב. (לוקס 01:26-38).

עכשיו הלידה של ישוע הייתה כך: כאשר אמו מרים הייתה מאורסת ליוסף, נמצאה הרה לפני שבאו יחד

לקיים את נישואיהם. בעוד יוסף חשב לסיים את האירוסין בסתר משום שלא רצה לחשוף את מרים לבושה ציבורית, מלאך האדון הופיע לפניו ואמר, יוסף בן דוד, אל תפחד לקחת את מרים לאשתך: כי הילד שהתעבר בה הוא מרוח הקודש, והיא תלד בן, ואתה תקרא את שמו ישוע: כי הוא יושיע את עמו מחטאיהם. (מתי 1:18-21)

יוסף עשה כפי שאמר לו המלאך ולא ביצע את נישואיהם עד שמרים ילדה את בנה הבכור. כל זה נעשה כדי למלא את הנאמר על ידי הנביא ישעיהו לאמור, הנה בתולה תהרה ותלד בן ויקראו את שמו עמנואל, שפירושו, אלוהים עמנו. (מתי 1:22-25; ישעיהו 7:14; 9:6-7; יוחנן 7:42).

כאשר הגיע הזמן לישוע להיוולד, הקיסר הרומי אוגוסטוס מתוך השגחה אלוהית הוציא צו למפקד כללי באימפריה, שבו נדרשו האזרחים לחזור לעיר מוצאם האבותי כדי להירשם ולשלם מס. יוסף ששייך לבית ולשושלת דוד, נדרש להירשם בבית לחם עיר דוד. הצו של אוגוסטוס הביא את יוסף ומרים מעיר נצרת ליהודה, אל בית לחם למקום ולזמן המיועדים ללידת המושיע כפי שניבא על ידי הנביא מיכה. אך אתה בית לחם אפרתה (בית הלחם הפורה), אף על פי שאתה קטן בין אלפי יהודה, ממך יצא לי מושל על ישראל שמוצאיו מקדם, מעולם, כלומר, המושיע היה מנצח ולא מלידתו האנושית, וישוע זיהה את עצמו כאני הוא לפני שאברהם היה. (לוקס 1:5, 11, 15; מיכה 2:1-5; מתי 2:5-6; יוחנן 7:42; שמות 8:57-58; שמות 3:13-14).

כאשר מלא הזמן, שלח האלוהים את בנו שנולד מאישה בדמות אנשים, שנולד תחת התורה, כדי לגאול את הנמצאים תחת התורה כדי שנקבל את אימוץ הבנים. (פיליפים 2:7; גלטים 4:4-5; אפסים 1:5).

בעוד שהיו בבית לחם בימי המלך הורדוס, מה שנאמר על ידי הנביא מיכה התממש כאשר מרים ילדה את בנה הבכור, ושוב מתוך השגחה אלוהית, היא חבשה אותו בחבלי תינוק והניחה אותו באבוס; משום שלא היה מקום זמין להם במקום הלינה. (לוקס 2: 6-7). בית לחם משמעו בית לחם מאחר שהיא עיר המייצרת דגן. הדגן הופך לקמח וממנו עושים לחם. אבוס הוא עריסה למזון, מזונה להאכיל בעלי חיים, תעלה בה מניחים דגן וחתיכות דשא ומים כמזון לבעלי החיים לאכול. חבלי תינוק הם רצועות בד.

כאשר נולד ישוע, היו רועים שוהים בשדה שומרים על עדריהם בלילה ולהפתעתם, מלאך האדון הופיע לפניהם וכבוד האדון הקיף אותם: והם נבהלו. מלאך אמר להם, אל תפחדו: כי הנה, אני מביא לכם בשורות טובות של שמחה רבה שתהיה לכל העם. כי היום נולד לכם בעיר דוד מושיע, הוא משיח האדון. וזה יהיה לכם לאות; תמצאו את התינוק עטוף בחבלי מיטה, שוכב באורווה. ופתאום היה עם המלאך המון צבא שמימי מהלל את האל ואומר, כבוד לאל במרומים ועל ארץ שלום, רצון טוב כלפי בני אדם. ואחרי כן, כאשר המלאכים עזבו אותם לשמיים, הרועים יצאו לבית לחם במהירות לראות את הדבר שהאדון הכריז עליו להם, והם מצאו את מרים ויוסף ואת התינוק עטוף בחבלי מיטה שוכב באורווה. וכאשר ראו זאת, הם הכריזו על מה שנאמר להם לגבי הילד הזה. (לוקס 2: 8-17).

חשיבות ההנחה של ישוע באורווה בלידתו והעטפתו בחבלי מיטה הייתה מסידרה אלוהית.

והאל אמר, תוציא האדמה... ועץ הפרי נותן פרי למינו, אשר זרעו בו על האדמה: ויהי כן. (בראשית 12:1-11, 29). ישוע אמר, אלא אם גרגר חיטה נופל לקרקע ומת, הוא נשאר לבד: אבל אם הוא מת, הוא מביא הרבה פרי, כלומר, מה שנטוע אינו פורה אלא אם כן הוא מת. (יוחנן 12:24; קורינתים 15:36).

יִשׁוּעַ הַשּׁוּוֹה אֶת עֲצָמוֹ לַגִּרְגָּר חִטָּה שֶׁזָּרַע בְּמוֹת, פֹּרַח לַחִיִּים וּמֵבִיא לִידֵי כִמָּה אוֹזְנִיִּים חֲדָשׁוֹת כִּפִּי

שֶׁהוּא מֵבִיא יוֹתֵר מֵעֲצָמוֹ, לֵאחֲרֵי מִינוֹ. יִשׁוּעַ נֶאֱלָץ לְהִיוֹלֵד בְּבֵית הַלֶּחֶם, לְהִשְׁכֵּב בְּאוֹרוֹה וּלְהַשׁוּוֹת לַגִּרְגָּר הַחִטָּה הַזֶּה, שֶׁזָּרַע בְּמוֹת, נִקְבֵּר וְקָם שׁוֹב לְהִיּוֹת לֶחֶם הַחִיִּים, לְהֵבִיא חִיִּים לְאַחֲרָיו, חִיֵּי רוּחַ, חִיֵּי נֶצַח לְמִי שֶׁמֵּאֱמִינִים וּמִקְבָּלִים אוֹתוֹ כְּמוֹשִׁיעַ שֶׁלֵּהֶם. יִשׁוּעַ אָמַר שֶׁהוּא הַתְּחִיָּה וְהַחִיִּים, וְכָל מִי שֶׁמֵּאֱמִין בּוֹ, אֵף עַל פִּי שְׁמַת, עֵדִיין יַחִיָּה: זֶה הַרוּחַ שֶׁנֹּתֵן חִיִּים, הַבָּשָׂר אֵינוֹ מוֹעִיל כְּלוֹם וְהַדְּבָרִים שֶׁהוּא אֹמֵר, הֵם רוּחַ וְהֵם חִיִּים. אֲלֵא אִם כֵּן אָדָם נֹלֵד מֵחֲדָשׁ בְּרוּחַ הָאֵל, הוּא לֹא יִכּוֹל לִרְאוֹת וְלֹא לְהִיכָנֵס לְמַמְלַכַת הָאֵל. כִּי הַנּוֹלֵד מֵהַבָּשָׂר הוּא בָּשָׂר (טִבְעִי); וְהַנּוֹלֵד מֵהַרוּחַ הוּא רוּחַ (קוֹרִינְתִים 4:15-3, 36-38; יוֹחָנָן 3:3-8; 11:25-26; 6:63).

הַחֲבִלִי הַמִּיטָה אוֹ רִצּוֹעוֹת הַבֶּד שֶׁבָּהֵן נֶעֱטָף יִשׁוּעַ בְּעוֹדוֹ שׁוֹכֵב בְּאוֹרוֹה מֵיִצְגוֹת אֶת הַסִּימָנִים אוֹ הַחֲבָטוֹת שֶׁקִּיבֵּל בְּגוֹפּוֹ, כְּלוֹמֵר, הַסִּימָנִים הַבּוֹלְטִים שֶׁנֹּתְרוּ עַל גּוֹפּוֹ לְאַחֲרֵי שֶׁהוּכָה. אֲבָל הוּא נִפְצַע בְּשִׁבִּיל פְּשַׁעִינוֹ, הוּא נִדָּק בְּשִׁבִּיל עוֹוֹנוֹתֵינוֹ: הַתּוֹכַחַה שֶׁל שְׁלוֹמֹנוֹ הִיָּתָה עֲלָיו; וּבַחֲבוּרָתוֹ אֵנוּ נִרְפָּאנוּ. יִשׁוּעַ לָקַח עַל עֲצָמוֹ אֶת כָּל מֵה שֶׁהָאֲנוּשׁוֹת הַחוּטָאֵת צָרִיכָה לִשְׁאֵת, כְּדֵי לְהַסִּיר אוֹתָם מֵאִיתָנוּ שֶׁמֵּאֱמִינִים. (מַתִּי 27:26; מַרְקוֹס 15:15; יוֹחָנָן 19:1; יִשְׁעִיָּהוּ 53:4-5; פֶּטְרוֹס הָרִאשׁוֹן 2:24).

מִכִּיוּן שֶׁהַמִּזֶּן הַטִּבְעִי הוּא מֵרָכְזִי לַחִיִּים הַפִּיזִיִּים, דְּבַר הָאֵל הוּא מֵרָכְזִי לַחִיִּים הָרוּחָנִיִּים וְאֵלוֹהֵינוּ בּוֹרְאָנוּ סִיפֵק אֶת יִשׁוּעַ, דְּבַר הָאֵל שֶׁהִפָּךְ לְבָשָׂר כְּלָחֵם הַשָּׁמַיִם (מִזֶּן לְרוּחַ/נִּשְׁמָה) לְמַעַן יִשְׁוֹעַתָּנוּ. כִּי כֵךְ אֶהְיֶה הָאֵל אֶת הָעוֹלָם שֶׁנֶּתַן אֶת בְּנוֹ הַיְחִיד, שֶׁכָּל מִי שֶׁמֵּאֱמִין בּוֹ לֹא יֵאבֵד אֲלֵא יִישָׂא חִיֵּי נֶצַח. כִּי הָאֵל לֹא שִׁלַּח אֶת בְּנוֹ לְעוֹלָם לְהַרְשִׁיעַ אוֹתָנוּ בְּעוֹלָם, אֲלֵא שֶׁעַל יְדֵיו נִכְלָל לְהִנְצֵל... אֲבָל מִי שֶׁלֹּא מֵאֱמִין כֵּבֵר נִידוֹן, מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא הָאֱמִין בְּשֵׁם בְּנוֹ הַיְחִיד שֶׁל הָאֵל. (יוֹחָנָן 3:16-21).

ישוע התייחס אל עצמו כלחם האל ולחם החיים, הלחם האמיתי והחי שירד מן השמיים להאכיל את

האנושות, לתת חיים לעולם, הלחם שאף בן אנוש לא יכול לחיות בלעדיו בליל בגידתו לפני צליבתו, ישוע בחר בלחם השבור של הפסח כזיכרון סמלי של גופו המפוספס והשבור לרפואתנו וביין כדמו הנשפך לסליחת חטאינו.

בעודם אוכלים, ישוע לקח לחם, בירך ושבר, נתן לתלמידיו ואמר, קחו ואכלו: זה הגוף שלו שניתן בשבילכם, ולקח את הכוס, הודה ונתן להם, ואמר, שתו ממנה כולם; כי זה הדם שלו של הברית החדשה שנשפך למען רבים לסליחת חטאים, זאת עשו לזכרו. התלמידים חלקו בלחם וביין כסמלים מוחשיים לבשר ולדם של ישוע שהצביעו למותו על הצלב, כמחליף שלנו בתשלום עונש המוות שהחטא דרש, לתת את חייו כפדיון עבור כל מי שמאמין, להיעיד בזמן הנכון. ככל שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים את הכוס הזו, אתם מכריזים על מות האדון עד שיבוא, כלומר, מביטים אחורה לישוע כאילו שילם עבור חטאינו, ומצפים קדימה לבואו לאסוף את כל המאמינים להיות איתו לנצח. (מתי 26: 26-29; מרקוס 14: 22-25; לוקס 22: 15-20; קורינתים הראשונה 10: 16-17; 26: 23-11).

ישוע אמר להמונים שלא לעבוד רק על מנת להשיג את המזון שנוגע לחיים הגופניים שיאבדו, אלא לעבוד על המזון שנשאר לחיי נצח, שבנו של אדם ייתן להם. על אמירה זו, שאלו אותו מה עליהם לעשות כדי לעשות את מעשי האלוהים ולזכות בחיי נצח? ישוע ענה ואמר להם, מעשה האלוהים הוא שיאמינו במי ששלח האלוהים. אז שאלו אותו מהו הסימן שיתן שיהיה גדול מהמן או לחם שמימי שאכלו אבותיהם במדבר, ואיזה סימן הוא ייתן? ישוע אמר להם, משה לא נתן לכם את הלחם האמיתי מן השמים, כי אבותיכם אכלו את המן במדבר ומתו, אך אביו נותן לכם את הלחם האמיתי מן השמים, וכל מי שיאכל מהלחם הזה לא ימות אלא יחיה חיי נצח. כי הוא לחם האלוהים שירד מן השמים, לא כדי לעשות את רצונו אלא את רצון אביו ששלחו לתת חיים לעולם, לתת חיי נצח למי שמאמין ומקבל אותו כמושיע. (יוחנן 6: 27-58; 3: 16).

מאחר שהמן היה מזון ממשי לגוף הפיזי ותמך רק בחיים פיזיים, לא היה לו ערך מעבר לחיים הללו, משום שלא היה בכוחו לתת חיי נצח למי שאכל אותו. ישוע, הלחם האמיתי מן השמים, הוא לחם לנפש ועדיף על המן. הוא הדבר החי שהתגלם, לחם האלוהים שירד מן השמים לתת חיי נצח למי שניזון ממנו. בהתחלה היה הדבר, והדבר היה עם אלוהים, והדבר היה אלוהים. כל הדברים נעשו על ידו: ובלעדיו לא נעשה דבר. והדבר נעשה בשר, ושכן בתוכנו... מלא חסד ואמת. (יוחנן 1:1-18).

ישוע לא התכוון שאין צורך לעבוד כדי להאכיל את הגוף הפיזי, אך זה לא אמור להיות המטרה העליונה בחיינו, מכיוון שהפיזי אינו הדבר החשוב ביותר בחיים מכיוון שהוא רק זמני. האדם אינו מורכב מגוף בלבד שיום אחד ייעלם, אלא גם מרוח ונפש שחיים מעבר למוות הפיזי, ויש להאכיל אותם בדבר האלוהים לחיי נצח בישוע המשיח. האדם לא יחיה רק מלחם, אלא מכל דבר היוצא מפי האלוהים. (דברים 8:3; מתי 4:4).

ישוע אמר, כל מי שיאכל מהלחם הזה, יחיה לנצח: והלחם שהוא נותן הוא בשרו... אלא אם כן תאכל ואת בשר בן האדם ותשתו את דמו אין בכם חיים, וכל מי שאוכל את בשרו ושותה את דמו יש לו חיי נצח, והוא יקים אותו ביום האחרון... כי בשרו הוא אכילה באמת, ודמו הוא שתייה באמת, וכל מי שאוכל את בשרו ושותה את דמו שוכן בו והוא בהם. כמו שכאשר אנו אוכלים מזון ממשי הוא הופך לחלק מאיתנו ואנו הופכים לחלק ממנו, כך גם ישוע הופך לחלק מאיתנו ואנו חלק ממנו.

בהשוואה, כמו שהדגן, הדשא והמים הושמו במערה כמזון לבעלי חיים כדי לשמר את החיים הפיזיים והזמניים, ישוע הונח באבוס כגרגר חיטה שנזרע במוות וקם שוב לחיים כדי להוציא רבים לאחר מינו להיזון ממנו ולחיות לנצח. כפי שהאב החי שלח אותו והוא חי על ידי האב: כך מי שניזון ממנו יחיה על ידו ויחיה לנצח. (יוחנן 6: 50-58; 14:20; לוקס 22:15-20).

באמצעות חייו המושלמים, מותו, קבורתו, תחייתו ועלייתו לימין האב, הוא הלחם המשווה לעץ החיים לבני האדם להיזון ממנו ולחיות לנצח. מה שהלחם הטבעי הוא לחיים הפיזיים, ישוע הוא לחי הרוח כשהאלוהים השתמש בטבעי ובפיזי כדי ללמד אותנו את הרוחני. (קורינתים הראשונה 15: 45-50).

זכור כאשר אדם עשה את מה שאלוהים אמר לו שלא לעשות, חטא ומוות נכנסו והביאו את ההפרדה בין אלוהים לאדם. אבל אנו רואים את ישוע... סובל ממוות, מוכתר בכבוד ובכבוד; שבחסד אלוהים יטעם במוות בשביל כל אדם בהבאתו רבים לכבוד. כי אלוהים הראה את אהבתו אלינו בכך שבעודנו חוטאים, מת ישוע בשבילנו, לכן, אם אנו לא מקבלים את ישוע כמתווך היחיד בין אלוהים לאדם ולא מיישמים את עבודתו המתווכת על הצלב כתשלום עבור חטאינו לשם פיוס איתו, ותחייתו לימין האב, נמות בחטאינו מופרדים מאלוהים כדי להישאר מופרדים ממנו לנצח, לחיות עם רוע ההחלטה שלנו באגם האש, משום שדחינו את פתרון אלוהים היחיד לחטא שלנו מחוסר אמונה, ללא הזדמנות נוספת לאחר המוות, משום שלאחר המוות בא הדין. לכן ישוע נזבח פעם אחת כדי להסיר את חטאינו, והוא יופיע פעם שנייה כדי להביא ישועה מלאה לאלה שמקבלים אותו ומחכים לשובו להיות איתו לנצח. (טימותי הראשון 2:4-6; יוחנן 8:23-24; עברים 9:27-28; רומאים 5:8-11).

כי אם הדבר שנאמר על ידי מלאכים היה קבוע, וכל עבירה ומרד קיבלו גמול הוגן; איך נימלט אם נזניח ישועה כה גדולה. לכן עלינו להקדיש תשומת לב רבה יותר לדבר שהיה בראשית, הדבר שהפך לבשר ושכן בתוכנו, היחיד מבין האב, מלא חסד ואמת, כי אין שם אחר נתון תחת השמיים בין האנשים אשר עלינו להושע בו, אלא בשם ישוע. (רומאים 3:23; מעשי השליחים 4:12; יוחנן 1:1-4, 12-14; 6:1-14; עברים 2:1-6).

ישוע בא לעולם הזה לא כמושיע פוליטי, אלא כמושיע האנושות, לשחרר אותנו מכוח החטא והמוות לכוח רוח החיים שבו ולפייס אותנו עם אלוהים. כי כולם חטאו והחסירו את כבוד אלוהים, שכר החטא הוא מוות, אך מתנת האלוהים היא חיי נצח דרך ישוע המשיח אדוננו. כי כפי שעל ידי אדם בא המוות, כך גם על ידי אדם באה תחיית המתים. כי כפי שבאדם כולם מתים, כך גם במשיח יחיו כולם. כי אם על ידי פשעו של אדם אחד שלט המוות על ידי אחד; הרבה יותר אלה שמקבלים שפע של חסד ומתנת הצדקה ימשילו בחיים על ידי אחד, ישוע המשיח. כי כפי שעל ידי חטאו של אדם אחד הפכו רבים לחוטאים, כך גם על ידי הציות של אחד יהפכו רבים לצדיקים. (רומאים 3:23; 5:21-15; 6:23; קורינתים הראשונה 15:20-23).

האדם הראשון, ראש האנושות הישנה, איבד את דמות אלוהים ומטרתו לאדם והביא מוות והפרדה מאלוהים, בעוד האדם האחרון, אדון ישוע המשיח, מוביל את האנושות החדשה שנפדתה לאלוהים, ששואבת את חייה ממנו. לכן אם אדם במשיח, הוא בריאה חדשה, דברים ישנים עברו והכל הפך להיות חדש. האדם במשיח משוחזר בדמותו ודמיונו של אלוהים ליצירתו, יצירתו, מעמדו ומטרתו המקורית לנצח. (קורינתים השנייה 5:17).

כי בחסד אנו נושעים דרך אמונה במעשהו של המשיח ולא מאיתנו, זו מתנת האלוהים ולא ממאמצנו שלא יתהלל איש. לכן, חיי נצח אינם משהו שצריך להרוויח, אלא לקבל באמונה כמתנה של האלוהים אותנו ששולמה על ידי ישוע המשיח על הצלב. ישוע מת בשביל חטאינו ונקבר, וכי הוא קם מן המתים ונכנס לשמיים עצמם להופיע בנוכחות האלוהים בשבילנו, ובכך פתח את הדרך לנו להיכנס בדמו, כשהוא יושב לימין האלוהים. (אפסים 2:8-9; 1:20-21; קורינתים הראשונה 15:3-4; אפסים 1:20-21; עברים 9:24; 10:19-20).

ישוע, שלא ידע חטא, הפך לחטא בשבילנו כדי שנהפוך להיות צדקת האלוהים בו, אך תועלות מעשהו

על הצלב ותחייתו לימין האב יעילות רק למי שמאמין ומקבל אותו כמושיע. ישוע, צאצא האישה, מושיע האנושות, רמס את ראש הנחש וההבטחה שניתנה לאדם התממשה בניצחונו על השטן, המוות, השאול והקבר, ניצחון שכל מי שמאמין יקבל. (קורינתים השנייה 5:19, 21).

לכם היום; לחייכם, הגיעה הישועה אליכם בישוע המשיח, מתנת הצדק של האלוהים. האלוהים שהוא

בלתי נראה, התגלה בדמותו של ישוע המשיח, שהיה בצורת אלוהים, לא חשב להיות שווה לאלוהים כדבר גזול: אך הפך את עצמו לאיש ללא שם... ונעשה בדמות אנוש: וכשנמצא בתור איש, השפיל את עצמו ונהיה נאמן עד מוות, ואף מוות על הצלב. לכן האלוהים הרים אותו למעלה ונתן לו שם שמעל כל שם: שבשם ישוע

כל ברך תכרע... וכל לשון תודה שישוע המשיח הוא אדון, לכבוד האב. (עברים 1:3-1; קולוסים 1:15-18; פיליפים 2: 5-11).

התינוק שהושווה לגרגר חיטה שהיה פעם באבוס, קם לחיים לאחר המוות להיות לחם החיים ומושיע האנושות. אנא קבלו אותו כמושיע שלכם ותתפייסו לאלוהים בו ותזכו לחיי נצח. מכיוון שכולנו ברואי אלוהים ולא כולנו ילדיו, נתן לנו האלוהים את הזכות להיות ילדיו על ידי קבלת ישוע, כי כולנו ילדי אלוהים באמונה

בישוע המשיח, ובקבלתו כמושיע שלכם; שמכם יכתב בשמיים בספר החיים של השה, ותחיו איתו בכבוד נצחי בארץ חדשה, תחת שמיים חדשים, העיר הקדושה, ירושלים החדשה, שם כל דבר נעשה חדש, וזה המקום שאליו אתה שייך חברי. (יוחנן 1:12-14; גלטים 3:26-29; לוקס 10:20; התגלות 5:1-21, 27).

כמשרת הפיוס ושגריר למען המשיח עם מסר הפיוס, אני מתחנן לכם לקבל את ישוע ולהודות בו כמושיע שלכם ולהתפייס לאלוהים. זה לא רצון האלוהים שאיש יאבד, אלא שכולם יבואו לתשובה, ומכיוון שייתכן שלא תהיה הזדמנות נוספת לעשות זאת, עכשיו הזמן המיועד, היום הוא היום שבו תוכל להפוך לילד של אלוהים ושמך יכתב בספר החיים של השה, כי מי שלא נמצא כתוב בספר החיים, נזרק לאגם האש, ואתה חברי לא צריך להישאר באנושות הישנה באדם, ולסבול מרוע ההחלטה שלך לדחות את ישוע כמושיע שלך, ולסיים באגם האש עם השטן לנצח. (קורינתים השנייה 5:18-20; התגלות 20:15).

מילוי תוכנית האל לאנושות החדשה במשיח להשתקם בדמותו ודמיונו המושלמים מחכה לבואו, כאשר גופנו הבזוי ישתנה ויודמה לגופו המפואר. כי אנו יודעים שכאשר יופיע, נהיה דומים לו, כי נראה אותו כמו שהוא, וזה חברי העתיד הנצחי והבלתי משתנה ששולם על ידי ישוע המשיח אדוננו. (פיליפים 3:20-21; קולוסים 3:4; עברים 9:28; יוחנן הראשון 3:2).

זכור שנולדנו לעולם הזה מופרדים מאלוהים כצאצאים של אדם, ראש היצירה הישנה בגוף בשרי חוטא לסבול מרוע ההחלטה של אדם על ידי מעשי הבשר, אך עכשיו נתן לנו האלוהים את הזכות לבחור להיוולד מחדש מרוחו על ידי קבלת ישוע, ראש היצירה הרוחנית החדשה ולהצליח מטוב ההחלטה שלנו לחיות איתו לנצח עם הזכות לעץ החיים ששוחזר, אך החלטתך קובעת איפה תחיה מעבר לחיים הזה לנצח. העתיד הנצחי שלך במשקל. אם אינך במשיח, אני מתחנן לך להקדיש תשומת לב רצינית יותר למילה זו, בחר בישוע ואל תהיה חופשי בנשמתך על ידי הזנחת ישועה כה גדולה. (יוחנן 3:3; התגלות 22:1-4, 14).

אם תודה בפיך את האדון ישוע שמת בשביל חטאיך, ותאמין בלבך שהוא קם מן המתים, תושע. כי בלב האדם מאמין לצדקה; ובפה הודאה נעשית לישועה. כי כל מי שיקרא בשם האדון ישוע. (רומאים 10:9-10).

הודאתך לישועתך האישית:

אלוהים יקר, אני מכיר באהבתך אלי בשליחת ישוע שהניח ברצון את חייו בתשלום המחיר להציל אותי מחטאי, כדי שאוכל להיות מופייס איתך. אני מודה שחיפשתי ישועה בדת ובצדקה עצמית, מנסה לעבוד את דרכי לשמיים, אך עכשיו אני יודע שישוע הפך לחטא בשבילי כדי שאוכל להיות צודק איתך.

אדון ישוע, אני מאמין בלבי שמתת בשביל חטאי ושקמת מן המתים, ונמצא במקומות השמימיים לימין האב מתווך בשבילי. אני עכשיו מודה בפי ומצהיר שאתה מושיעי ואדוני. תודה לך על שהצלת אותי והפכת אותי לאדם בריאה חדשה, מחודש בדמותך ובדמיוןך, וכתבת את שמי בשמיים בספר החיים שלך כשאני מחכה לשובך לקחת אותי לחיות איתך לנצח. אמן.

פרק 8 הבכור מן המתים

אנשים מתים בגלל חטא שבא דרך האדם הראשון, אדם. בו נידון כל האנושות למוות, אך על ידי המשיח באה תחיית המתים וכל הנמצאים בו יחיו כולם. (קורינתים הראשונה 15: 20-23; רומאים 6:23). ילדי ישראל ממניין אברהם וכל האנושות, אלינו נשלח מסר הישועה הזה. אנו מכריזים לכם בשורה טובה כיצד הבטחה

שנתן האל לאבות, מילא אותה בכך שהוציא אותם ממצרים והקים את ישוע, מושיע, בן דוד, בן אברהם, ודרכו מוטלת סליחת חטאים. (מעשי השליחים 13:16-39; מתי 1:1). הוא יהיה גדול ויקרא בן העליון: והאדון ייתן לו את כסא דוד אביו; והוא ימשול על בית יעקב לעד, ולמלכותו לא יהיה קץ. (לוקס 1:32-33; 2:11; התגלות 22:16).

זוהי הסיבה לפסח שהתרחש לפני כמעט אלפיים שנה, כאשר ישוע לקח על עצמו את חטאינו ואת משפטנו כאשר מת בעד חטאינו כדי לפייס אותנו לאלוהים.

- חג המצות של הברית הישנה חוגג בשלושה חלקים. 1. חג הפסח. 2. חג המצות. 3. חג עומר הביכורים.
1. חג הפסח. אלוהים אמר למשה ולאהרן לדבר עם כל ישראל שחודש זה יהיה ראש חודשים, החודש הראשון לשנה לכם, ולכל בית לקחת כבש בלי מום, זכר בן שנה, ולהפרידו בעשור לחודש הראשון של השנה הקדושה, להכנת הפסח להריגה בערב היום הארבע עשר, והדם צריך להימרח על שני המשקופים ועל משקוף הדלת העליון של בתייהם להציל את היושבים בפנים ממוות. הדם שהומרח היה העדות שמות ^דקדמי כבר התרחש בבתים אלו דרך התיווך של הכבש הקרבני, ואלה שבתוך הבתים שבהם הומרח הדם ניצלו ממוות, בעוד שבכורים בבתים ללא הדם סבלו ממוות. החג הזה נחוג כאזכרה לזבח הפסח לה', שעבר על בתי בני ישראל, שהתגוררו בארץ מצרים במשך ארבע מאות שלוש שנה והשחרור שלהם מעבדות המצרים ומעבודת פרך. (שמות 12). ו יקרא 23:5; במדבר 28:16; (שמות 6:2-8).
2. חג המצות: נחוג ביום החמישה עשר, היום לאחר הפסח שהסתיים בערב היום הארבע עשר בשעה 18:00 והתחיל היום החמישה עשר. היום העברי היה מ-18:00 עד 18:00. (ויקרא 23:6; במדבר 28:17). יום החג הזה היה יום גבוה, שבת נוספת מלבד השבת השבועית. (יוחנן 19:31). זה היה יום מנוחה וכל בית אכל את בשר הכבש הצלוי עם עשבי מרור ולחם מצה, מסמל את כך שישראל הפסיקו ממעשיהם ונחו במעשה הכבש הבלתי מוכתם. הם אכלו אותו בחפזון ובלבוש מוכן לעזוב את מצרים, לאחר שהתגוררו שם ארבע מאות שלוש שנה. (שמות 12:8-11). מתוך תקופה זו, הם היו עבדים למצרים ארבע מאות שנה. בני ישראל עשו את כל מה שציו ה' ויהי בסוף ארבע מאות שלוש שנה, באותו היום עצמו כלומר באותו היום בדיוק, יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים. (שמות 12:15-17, 40-42, 50-51, 34:18; מעשי השליחים 7:6-7).
3. חג עומר הביכורים נחוג ביום ראשון של השבוע, היום לאחר שבת השבת השבועית. ביום ההוא הם הביאו עומר של ביכורי הקציר לכוהן, כדי שיניף אותו לפני ה' כעומר מייצג, כסימן שיש עוד לבוא בדיוק כמו הראשון, המשובח של איסוף הקציר המלא שיבוא אחריו. (ויקרא 23:9-11).

החגים הללו היו צל להוביל אל המשיח למילוי, כיוון שהוא הגוף והחומר של הצל. ישוע אמר שכל מה שנכתב בתורת משה ובנביאים ובתהילים לגביו הוא חייב למלא, לכן המשיח הוא האנטיטיפ של החגים אלה למילוי מטרת האל הנצחית. (קולוסים 2:16-17; גלטים 3:24-29; עברים 8:5; 1:1-3; לוקס 24:27,44; יוחנן 5:46; 18:31-33).

מאדם עד המשיח הם ארבעת אלפים שנה או ארבעה ימים עם האדון, מכיוון שיום אחד עם האדון הוא כאלף שנה, ואלף שנים כיום אחד. (תהילים 90:4; פטרוס השני 3:8).

כדי שישוע ימלא את טקס זיכרון פסח הברית הישנה כשה לאלוהים, הוא הופרד לארבעת אלפים שנה או ארבעה ימים עם האדון בהכנה למות בשביל האדם החוטא כדי להציל אותם ממוות נצחי. בזמן הפסח, ישוע נכנס לירושלים בעשירי לחודש הראשון של השנה הקדושה, להיערך לצליבתו ביום הארבעה עשר, יום רביעי, כשה לאלוהים שבא לשאת את חטא העולם. הוא נקלט על ידי ההמונים שניפפו ענפי תמר, אך הכוהנים הגדולים והזקנים שאפו להביא עדות שקר נגד ישוע כדי להמיתו אך לא מצאו, אך עדי שקר אחרים האשימו אותו בכפירה, מפני שאמר שהוא יכול להרוס את מקדש האלוהים ולבנות אחר בשלושה ימים ללא ידי אדם. רבים אחרים האשימו את ישוע בדברים רבים, והם אחזו בו והובילו אותו לקיאפס הכוהן הגדול ולזקנים, אז למלך הורדוס ולמושל פונטיוס פילטוס להישאל על ההאשמות ונמצא ללא אשמה. (מתי 1:21; פיליפים 2:5-8; יוחנן 1:29, 36; 18:24-38; 19:4, 6; מרקוס 11:11; 14:1-2; מתי 27:11-26; לוקס 19:37; 23:4, 14, 22).

בזמן הפסח, היה מנהג המושל לשחרר אסיר שנבחר על ידי ההמון כדי לשקט את היהודים. מורד ורוצח בשם ברבס שוחרר, ובהשגחה אלוהית של ה', ישוע, שה לאלוהים ללא דופי, נבחר להיות מוצלב במקומו כדי לקחת את מקום החוטאים, ולמלא את דרישת קורבן הפסח של כבש ללא מום על ידי זבח עצמו. (מרקוס 15:6-15; לוקס 23:16-25; ישעיהו 53). קולוסים 1:20-22; עברים 9:26).

ישוע נצלב בשעה השלישית או ב-9 בבוקר ביום הארבעה עשר, יום רביעי, וביום הבא, יום חמישי, היה חג המצות, יום שבת. יום השבת הזה היה יום גבוה, שבת נוספת מלבד השבת השבועית של יום שבת. (מרקוס 15:25; יוחנן 19:31). כשישוע נצלב, היה חושך בין השעה השישית לשעה התשיעית, השעה התשיעית או ב-15:00 הייתה זמן קורבן הערב, כאשר הכוהן הגדול הרג את כבש הפסח האחרון ואמר. זה נגמר. בו זמנית, ישוע ככוהן הגדול והכבש הקרבני, כשסיים את מלאכת גאולתו כשה לאלוהים ללא כתם או דופי, בשעה התשיעית או ב-15:00 אמר, זה נגמר: והטה את ראשו ונפטר. (יוחנן 19:30). באותו רגע, פרוכת המקדש שמייצגת את הבשר החוטא שהפריד בין האדם לקודש הקודשים נקרעה לשניים מלמעלה למטה, מסמלת שנפתחה דרך חדשה וחייה לנוכחות האל באמצעות דם ישוע. (מרקוס 15:38-47; יוחנן 17:4; 19:14-18; לוקס 23:44-46; עברים 9:3, 8, 11-12).

ישוע הורד במהירות מהצלב והונח בקבר לפני השעה השתים עשרה או 18:00 בגלל השבת הגבוהה ביום הבא, יום חמישי, בחגיגת חג המצות. השעה השתים עשרה או 18:00 סיימה את יום רביעי והתחילה את יום חמישי שהסתיים ב-18:00 מפני שהיום העברי היה מערב לערב, כלומר מ-18:00 ל-18:00. (יוחנן 19:31-42; 20:19).

כעת, כאשר יש סליחה לחטא, אין עוד צורך בזבח עבור החטא. יש לנו כהן גדול על בית האלוהים, בואו ניגש עם לב אמיתי וביטחון מלא באמונה, ניגש בביטחון לקודש הקודשים בדם ישוע, בדרך החדשה והחיה שהוא קידש לנו דרך הפרוכת, דהיינו בשרו. (עברים 10:18-22). האלוהים עשה את ישוע לחטא בשבילנו, אנשים שלא הכירו בחטא; כדי שנוכל להיות צדקת האלוהים בו, כי יש אלוהים אחד ותיווך אחד בין האלוהים לבין האנשים, האדם ישוע המשיח שנתן את עצמו כפדיון לכולם. (קורינתים ב' 5:20-21; מרקוס 10:45; טימותי הראשון 2:5-6).

חייו המושלמים של ישוע הם עדות לכך שמותו התחליפי הביא ישועה לאדם החוטא. כפי שהדם שנשפך של הכבש הלא מצולע שהוחל על הבתים במצרים הציל את הדיירים בפנים ממוות, כך ישוע, שה לאלוהים הלא מצולע, שפך את דמו היקר על צלב גולגולתא כדי להציל אותנו ממוות נצחי, כלומר, מלחיות נפרדים לנצח מהאלוהים, אך עלינו להאמין שדמו נשפך בשביל חטאינו ולקבל אותו כמושיע שלנו כדי שדמו ייכנס לתוקף וירצה אותנו לאלוהים. (פטרוס הראשון 1:18-25).

כי אף המשיח, פסחנו, זובח עבורנו, בואו נחוג את החג לא עם שאור ישן... אלא עם לחם מצה של כנות ואמת. ישוע הקים והביא לידי ביטוי את רצון האלוהים להושיע את האדם החוטא על ידי שפיכת דמו, כי כאשר יש צוואה, חייב להיות מות הצוואן. כעת דמו מדבר על אהבת האלוהים ורחמיו, וההצעה שלו לפיוס וחברות עמו, כי חיי הבשר הם בדם והאלוהים נתן אותו לעשות כפרה על נפשותינו. (קורינתים ה' ב' 5:7; עברים 9:15-22; ויקרא 17:11).

ישוע אמר, אם לא נאכל את בשרו ונשתה את דמו אין בנו חיים, אך מי שמאמין ומקבל אותו יש לו חיי נצח, הוא עבר ממוות לחיים. ישוע נתן את גופו חף מחטא ושפך את דמו על הצלב להציל את נשמותינו, וכפסח האמיתי, הוא סגר את טקס חג הפסח של הברית הישנה של גוף ודם הכבש, והקים את חג הברית החדשה בגופו ודמו, המסומל בלחם ובדם הטהור של הענב של ארוחתנו לזכרו. כפי שחג הפסח היה זיכרון לגאולת האלוהים של ישראל מארץ מצרים לארץ המובטחת, כך ארוחת הערב שהקים אדון ישוע המש יח מזכירה למאמינים את גאולתם בו, ואת בואו שוב לקחת אותם להיות עמו לנצח בכבוד. כפי שבכל פעם שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים את הכוס הזו, אתם מצהירים על מות האדון עד שיבוא: כפי שישראל הפסיקה ממעשיה השונים ונחה במעשה הגמור של הכבש הקרבני ללא דופי של חגיגת חג הפסח של הברית הישנה, כך מאמינים עוצרים ממעשיהם ונכנסים למנוחה רוחנית במעשה הגמור של ישוע המשיח, לחם האלוהים ללא שאור, שה לאלוהים הפסח שלנו שנזבח בשבילנו. (מתי 26:2, 26-28; מרקוס 14:1, 22-24; יוחנן 6:51-56; 12:24; קורינתים ה' 10:16; 11:23-26; עברים 8:13-6; 4:10-11; דברים 32:14).

ישוע נשאל פעם על ידי סופרים ופרושים מסוימים לסימן כדי להוכיח מי שהוא אחרי שריפא ועשה עוד

הרבה דברים בשבת שהם אמרו שהם אסורים. ישוע ענה ואמר שהוא שליט השבת, והפנה אותם לסימן של הנביא יונה, שאחרי ששהה שלושה ימים ושלוש לילות בבטן הלווייתן נקיא ממנו אל היבשה, הסימן שנתן ישוע שהצביע על קבורתו של שלושה ימים ושלוש לילות במרכז האדמה ותחייתו כשאמר שיקום שוב.

שלושה לילות: רביעי, חמישי ושישי ושלושה ימים: חמישי, שישי ושבת. (מתי 12:1-14, 16:1-16; מרקוס 8:31; לוקס 11:29-32; יוחנן 2:19; יונה 1:17).

כאשר השבת השבועית בשבת נגמרה בשש בערב והתחילה את הראשון בשבוע, ישוע קם מהמתים

לאחר שלושה ימים ושלוש לילות כפי שאמר כבכורי התחייה והבכור מהמתים, ומרים ונשים אחרות הגיעו לקבר מוקדם בבוקר כשעוד היה חשך לסוך את גופו, אך מצאו את הקבר ריק, ומלאכים הופיעו להם ואמרו,

הוא איננו כאן, הוא קם. באותו זמן, ישוע הופיע למרים, וכשניסתה לגעת בו, ישוע עצר אותה ואמר שעדיין

לא עלה לפני האב להציג את עצמו ככומר הגדול והקורבן בדמו, ובכורי התחייה, שנשמלו על ידי העומר של בכורי הקציר שהוגש לכומר וננוף לפני האדון בטקס ההנצחה הישן, (ויקרא 23:14-9; יוחנן 17:1-20; לוקס 24:1-9; מרקוס 16:1-7; מתי 28:1-10).

בזמן שהיהודים הגייעו את עומר הבכורים לכומר להניפו לפני האדון במקדש הארצי כסימן שיש עוד

לבוא בדיוק כמו הראשון, ישוע עלה למקדש השמימי להופיע בנוכחות האל עבורנו עם דמו, בכורי התחייה,

הבכור מהמתים, ונציג הקציר המלא של נשמות שעוד יבוא בבואו. כי האדון עצמו ירד מן השמים עם זעקה, בקול שר המלאכים, ובחצוצרה של אלוהים: והמתים במשיח יקומו ראשונים: אחר כך אנחנו שחיים ונשארו נתלכד יחד בעננים, לפגוש את האדון באוויר כדי להיות לנצח עם האדון. (1 תסלוניקים 4:13-18).

הקבר הריק ועלייתו של ישוע לשמים מעידים שישוע, בכורי התחייה, נקצר, ונמצא לפני אלוהים עם רבים נוספים שיגיעו בדיוק כמוהו. אך עתה המשיח קם מן המתים והפך לבכורי התחייה... אך כל אדם בסדרו: המשיח בכורי; לאחר מכן אלה שלו בבואו. החטא הביא מוות, אך הודות לאלוהים שנתן לנו את ניצחון החיים החדשים דרך אדונו ישוע המשיח (עברים 9:11-12, 24-28; 1 קורינתים 15:20-23, 51-57).

חברי, ישוע המשיח אינו כמו אחרים שמתו עם שמם על אבן הקבר שלהם, כאן שוכב שם. המלאך אמר

על ישוע, הוא איננו כאן, הוא קם, לכו בדרככם וספרו לאחרים שהוא קם מן המתים. (מתי 28:6-7).

מסר הצלב הוא שהמשיח מת בעד חטאינו ונקבר, ושהוא קם שוב ביום השלישי לפי הכתובים אחרי שניצח את המוות, הגיהנום והקבר. (1 קורינתים 15:3b-4) ישוע הוא החי שהיה מת, והוא חי לנצח נצחים ויש לו את מפתחות הגיהנום והמוות. כל הכוח ניתן לו בשמים ובארץ ומתחת לארץ, והוא עלה לשמים ויושב לימין האלוהים, אבי התפארת שהגביהו מאוד ונתן לו שם שמעל כל שם. ישוע שולט באופן מוחלט על הגיהנום והמוות והשמים והארץ, מלאכים ורשויות וכוחות וכל שם שנקרא הוכנעו לשמו. (התגלות 1:18; מתי 28:18; אפסיים 1:19-22; פיליפים 2:8-11; פטרוס הראשון 3:22; עברים 1:3; 10:12; 12:2).

זהו בשורה טובה חברי, ישוע, היצור החזק ביותר והרשות הגבוהה ביותר ביקום, מציע לך ישועה, כי אין אדם אחר או שם שנקבע על ידי אלוהים להושיע אותך. (מעשי השליחים 4:12). אני בטוח שאתה רוצה להיות בארץ המזוקקת של תקופת האלף, שם ישוע יושב על כס הדוד כמלך המלכים ואדון האדונים, ובארץ חדשה תחת שמים חדשים, העיר הקדושה, ירושלים החדשה, שם אלוהים עצמו יבוא לגור עם האדם, אבל כשולן לעבור דרך ישוע המשיח כדי לקבל סליחה על חטאיו ושאייר אותך בחטאיו תחת משפט אלוהים מופרד ממנו. לא תלך להיות עם אלוהים, כי היית מסרב ליתרון של העבודה הגואלת של דם ישוע שהיה מציג אותך קדוש וחף מפשע ובלי כתם לפני אלוהים (התגלות 4:1-21; יוחנן 8:24; אפסיים 1:4).

אהובי, אנא אפשר לי לשאול אותך את השאלות הבאות. אם תמות עכשיו, איפה תהיה? האם אתה ניצל מהאבדון על ידי קבלת סליחה על חטאיך דרך דם ישוע? האם עשית שלום עם אלוהים דרך ישוע המשיח? האם עתידך הנצחי מבוטח? האם אתה מפחד למות משום שאינך יודע בוודאות לאן תלך, מה יקרה לך ועם מי תחיה? האם ישוע יבוא עכשיו לאסוף את גופו של המאמינים כדי להיות איתו בתהילה בתקופה המושלמת, האם תהיה בינינו או שתישאר לפנות את צרות ימי האחרונים של התקופה הזו עם הזדמנותך האחרונה לקבל את ישוע? אם תמשיך לדחות את ישוע בימים ההם ותמות ללא קבלתו כמושיע שלך, תישאר תחת משפט אלוהים לחיות לנצח בעינוי הגיהנום עם השטן. (התגלות 20:14-15; יוחנן הראשון 5:11-13; מרקוס 16:7b)

האם שקלת שאם תמות ללא ישוע, תמות בחטאיך מופרד מאלוהים ולא תהיה לך עוד הזדמנויות לתקן את זה עם אלוהים. (יוחנן 8:24; לוקס 16:19-31; עברים 9:27). מכיוון שהחטא גרם להפרדת האדם מאלוהים, אז בלתי אפשרי לחזור אל אלוהים עם אותה טבע חטאית שגרמה להפרדה. האם הבנת חברי שאלו אינן שאלות על חייך החברתיים, האינטלקטואליים או הפיננסיים, וגם לא שואלים האם אתה אדם דתי או טוב, חי חיים טובים או עושה דברים שראויים לשבח? הן שמו אותך תחת בדיקה עצמית דחופה, עכשיו הזמן, היום הוא היום בו אתה צריך לענות בכנות ולהחליט על עתידך איפה תחיה לאחר החיים האלו ועם מי, אם בארץ החדשה עם ישוע תחת שמים חדשים בתהילה שם הדברים הקודמים עברו וכל הדברים נעשו חדשים, או עם השטן בגיהנום ובאגם האש שם זכרון הנמצאים שם יענה אותם לנצח זוכרים את כל ההזדמנויות שנתן להם אלוהים לקבל את ישוע כמושיע שלהם. (התגלות 21:1-4; 20:14-15).

מכיוון שקברו הריק של ישוע מספר לנו שהקבר אינו סוף האדם, אז חברי, שאלות אלה צריכות להדאיג

אותך ולא להיזנח או להיטפל בבזז. הגיע הזמן לעשות שלום עם אלוהים דרך ישוע המשיח כדי ששם שהוא נמצא שם גם אתה תהיה. (יוחנן 14:3). אם אינך במשיח אתה עדיין בחטאך מופרד מאלוהים ולא בקשר נכון עם אלוהים, ואנשים הולכים לגיהנום רק מפני שלא קיבלו את ישוע כמושיע שלהם. אינך חייב להיות אחד

מאלה, הודה שחטאת ואינך יכול לגאול את עצמך ואתה זקוק לסליחה דרך ישוע המשיח, זה שמת כדי לגאול אותך ושאלוהים הקים מהמתים להיות לימינו, הבכור מהמתים, בכורי התחייה, תחילת האדם היצירה החדשה עם עוד לבוא בדיוק כמוהו. אם אדם יהיה במשיח הוא יצור חדש, דברים ישנים עברו והנה, כל הדברים הפכו לחדשים, וכל מי שבו הם מהאדם היצירה החדשה שיחיה איתו לנצח. (1 קורינתים 15:3-4, 20, 23, 53-57; קולוסים 1:18; 2 קורינתים 5:17).

אהובי, מכיוון שזהו המסר והמטרה של דם ישוע שנשפך, אין סיבה שתדחה את ישוע ותחיה ללא תקווה

בעולם ומחוץ לנוכחות אלוהים לנצח. עתידך וגורלך הנצחי תלויים רק בך ובאף אחד אחר. נאמר לך, ישוע הופיע פעם אחת כדי להעביר חטא על ידי קרבן עצמו, ולמי שמחפשים אותו יופיע בפעם השנייה ללא חטא ויביא ישועה מלאה. כי שיחתנו בשמים; משם אנו גם מחכים למושיע, אדון ישוע המשיח: שישנה את גופנו הנפסד כך שיוכל להיות מעוצב כמו גופו המפואר... (עברים 9:26-28; פיליפים 3:20-21).

חגי הברית הישנה עם הימים והזמנים שנקבעו על ידי אלוהים נקבעו כדי שהאדם יוכל לגשת אליו. בברית החדשה, הדרך אל האל היא ישוע המשיח. הוא הדרך, האמת והחיים ואף אחד לא יגיע אל האב אלא דרכו. (יוחנן 14:6) כעת אנו מגיעים אל האל לא על פי מעשינו, אלא על פי מה שישוע עשה בשבילנו על הצלב כפסח שנזבח בשבילנו.

אני מבקש לעורר את דעתכם באמצעות זכירה. כאשר ישוע סיים את מלאכת הגאולה ונפטר מהחיים, המסך בהיכל שהפריד בין האדם החוטא לנוכחות האל בקודש הקודשים נקרע לשניים מלמעלה למטה. המסך הזה מייצג את הבשר החוטא שגרם להפרדה בין האל לאדם והוסר דרך חייו המושלמים של ישוע, מותו, תחייתו ועלייתו לשמים לימין האב. ישוע גשר על הפער בין אלוהינו הקדוש לבין האדם החוטא ופתח דרך חדשה וחייה אל נוכחות האל בשבילנו בדמו, אך היא יעילה בהסרת חטאינו רק כאשר אנו מאמינים ומקבלים את ישוע כמושיע שלנו, ולכן האדם היחיד שיעמוד בדרך להצלתך, ויגזור על נשמתך לנצח יהיה אתה, אם תכשל בלהאמין ולקבל את ישוע כמושיע שלך. (מעשי השליחים 13:38-39; רומאים 3:22-25; יוחנן 3:16; עברים 10:19-20; מרקוס 15:16). המועד של שלושת חלקי חג המצות מתמלאים במשיח.

(1) פסח: ישוע, שהתקבל ללא חטא על ידי כוח רוח הקודש, הוא שהאל ללא מום, שמת לקחת את חטאי העולם. הוא הפסח שנזבח בשבילנו. (מתי 1:21-23; יוחנן 1:29; קורינתים א' 5:7).
(2) מצה: ישוע, שהאל המושלם הוא מצת האל, מצת החיים, שירד מן השמים לתת חיים לעולם. (יוחנן 6:32-57)

(3) עומר ראשונים: ישוע הוא ראשית התחייה, הבכור מן המתים. (קורינתים א' 15:20-23; קולוסים 1:18).

כפי שעומר הראשונים של הקציר הובא אל הכוהן כדי שיניף אותו לפני האל לקבלתו ביום שלאחר השבת השבועית לסמל שיש עוד הרבה כמותו, העדיפות של הקציר המלא שיבוא; יְשׁוּעָה עלה לשמים להיות בנוכחות האל עם עוד הרבה כמותו, העדיפות של איסוף הקציר המלא של הנשמות שיבוא, כלומר כל מי שקיבל אותו כמושיע שלו. אנו יודעים שכאשר הוא יופיע, נהיה דומים לו; כי נראה אותו כפי שהוא. (התגלות 1:5; אפסיים 1:20; עברים 9:24; 10:9-12; יוחנן 14:1-6; תסלונים א' 4:13-18; יוחנן א' 3:2).

אין יהודי ולא גוי במשיח, כי כולנו בני האל באמונה במשיח יְשׁוּעָה, ואם אנו במשיח, אז אנו זרעו של אברהם ויורשים על פי ההבטחה. (גלטים 3:26-29). אם מעולם לא קיבלת את יְשׁוּעָה כמושיע שלך, אנא הודה בו כפסח שנזבח בשביל חטאיך ועבור ממוות לחיים בו. (יוחנן 05:24).

אדון יְשׁוּעָה, אני מודה בחטאי לפניך ומודה שאיני יכול להושיע את עצמי. תודה לך שמת וסבלת את חטאי ואת משפטי על הצלב. אני מקבל סליחה בדמך ומקבל אותך כמושיע שלי, בהמתינה לשובך לקחת אותי להיות איתך לנצח. אמן. חסד אדוננו יְשׁוּעָה המשיח עמכם כולכם. אמן.

פרק 9 קום עם ישוע

ישוע אמר שהוא התחייה והחיים וכל מי שמאמין בו, אף על פי שהגוף ימות עדיין יחיה שוב, יוקם בלתי נשחת, גוף רוחני בבואו, בעוד חיי הנשמה יבלעו בבלתי נשחת, כפי שהמוות לא יוכל להתגבר על אלה שבישוע. הם יחוו תחייה לחיים בכוחו, לעולם לא להיפרד ממי שהוא מקור התחייה והחיים. בישוע הניצחון על המוות, הגיהנום והקבר, יש לו את המפתחות לממלכתם, ולכן תחייה וחיים הם טבעו של ישוע, והוא הדגים זאת בהקמת לעזר מהמתים לאחר שנקבר ימים ארבעה, ובתחייתו שלו עצמו לאחר שנקבר ימים שלושה ושלושה לילות. (יוחנן 11:25-26, 41-45; קורינתים א' 15:42-44, 53-54, 3-4; קורינתים ב' 5:1-4; התגלות 1:18; מתי 12:40; לוקס 24:4-8; יונה 1:17).

ישוע מת בשביל חטאינו, נקבר, קם מחדש ועלה לשמים להיות בנוכחות האל בשבילנו. הוא יושב לימין האב כהוכחה שמלאכת גאולתו התקבלה על ידי האב, ואלה שמאמינים בו נמצאים מוצדקים לחלוטין בו. (קורינתים א' 15:3-4; עברים 9:24; אפסיים 1:19-20; רומאים 4:7-8; קורינתים ב' 5:19).

כי כך אהב האל את העולם, שנתן את בנו היחיד שנולד, שכל מי שיאמין בו, כלומר כל מי שישים את אמונתו בישוע להושעה לא יאבד, אלא יהיה לו חיי נצח. כי לא שלח האל את בנו לעולם להרשיע את העולם, אלא שהעולם יושע דרכו. מי שמאמין בו אינו נדון, אך מי שלא מאמין כבר נדון, כי לא האמין בשם בן האל היחיד שנולד. אדם זה גזר על עצמו לחיות לנצח מופרד מהאל. (יוחנן 3:13-18, 36; 1:12; מרקוס 15:16 ב.)

תחיית ישוע היא דוגמא לתחייה שתבוא. ישוע אמר כשם שלאב יש חיים בעצמו, כך נתן הוא לבן להחזיק בחיים בעצמו, ונתן לו גם את הרשות לבצע משפט. אל תתפלאו מזה: השעה באה בה ישמעו המתים את קולו וייצאו, אלה שקיבלו את ישוע כמושיע שלהם ייצאו לתחיית חיים, כי עשו טוב באמונתם בדו"ח של האל שחיי נצח הם בבנו, ובכך לא הכחישו את האל, ואלה שדחו את ישוע כמושיע שלהם ייצאו לתחיית רשע, כי לא האמינו בדו"ח של האל שחיי נצח הם בבנו ישוע המשיח, ובכך הכחישו את האל. (יוחנן 5:24-29; יוחנן ה' 10-13.)

תחיית אלה שהאמינו באל וקיבלו את ישוע כמושיע שלהם תמצא מימוש באיסוף אלה שהם שלו בבואו. ברגע, בהבהב עין, בתקיעת השופר האחרונה: השופר יתקע, והמתים במשיח יוקמו לא נשחיתים, ואנו נשתנה. כי זה שהוא נשחת חייב ללבוש בלתי נשחת, וזה שהוא פני מות חייב ללבוש בלתי מת. וכך כאשר זה שהוא נשחת ילבש בלתי נשחת, וזה שהוא פני מות ילבש בלתי מת אז תתקיים האמירה שנכתבה, המוות נבלע לנצח...הו מוות, איה עקצץ? קבר, איה ניצחונך? עקץ המוות הוא החטא; ועוז החטא הוא התורה, אך תודה לאל שנותן לנו את הניצחון דרך אדוננו ישוע המשיח. (קורינתים א' 15: 51-57.)

כי האדון עצמו ירד מהשמים בקריאה, ובקול שר המלאכים, ובתקיעת שופר האל: והמאמינים במשיח שמתו, והמאמינים במשיח שיהיו בחיים כשיבוא, כולם ישתנו, כשגופינו השפלים שכפופים לחטא, לרקבון ולמוות, יוקמו בלתי נשחתים, עוצבו כגופו המפואר שלו, וייאספו בעננים לקראת האדון באוויר, וכך נהיה עמו לעד, לעולם לא להיפרד ממנו. זוהי התקווה והנחמה של כל המאמינים. אנו יודעים שכאשר יופיע, נהיה דומים לו; כי נראה אותו כפי שהוא. (תסלונים א' 4:13-18; פיליפים 3:20-21; יוחנן א' 3:1-3.)

תחיית הלא מאמינים תמצא מימוש בסוף העידן האלפי, כאשר הם יושלכו לאגם האש להידון לעד עם השטן. (התגלות 20:14-15; יוחנן 5:29; מרקוס 16:15-16.)

אהובי, אם אתה לא במשיח, אני מתחנן במקומו של משיח, שתתרחצה לאל במשיח. אנא אל תשאיר את עצמך פתוח לגיהנום. קבל את ישוע עכשיו, רק בו יכול האדם להתרצות לאל. לכן, כששומעים שיסוע שילם על חטאינו ועל ידי אמונה וקבלתו, כוחו של אל נחשף להושיע דרך הלידה החדשה. זו מעשה של אל שנותן חיי נצח למי שמאמין בישוע, נולד מחדש על ידי רוח האל, הפך ליצירה חדשה במשיח, אזרח בית האל, יורש עם אל ושותף יורש עם ישוע. (יוחנן 3:3-8; (אפסיים 2). רומאים 8:17.)

באדם הראשון, אנו נושאים את דמות הארצי, במשיח האדם השני, אדון מהשמים, נשא גם את דמות השמימי. לכן יש קשר ישיר בין חטאו של אדם למוות, ובין צדקו של משיח והחיים. כי כפי שעל ידי אדם בא המוות, כך גם על ידי אדם באה תחיית המתים, כי כפי שבאדם כולם מתים, כך גם במשיח יוקמו כולם לחיים, משיח הראשית, אחר כך אלה שהם של משיח בבואו. (קורינתים א' 15:20-23, 47-49; רומאים 5:12-19.)

מאז שנולדנו מופרדים מאל בגוף טבעי שהוא של טבע חוטא נרשם באדם, עלינו להציג את מעשי הבשר בחלק מהבאים: ניאוף, זנות, טומאה, פריצות, עבודה זרה, כישועף, שנאה, מחלוקת, קנאות, חמה, ריב, מרד, כתות, קנאה, רציחות, שכרות, משתות וכדומה. (גלטים 5:19-21).

מעשי הבשר הללו הפכו אותנו לאשמים לפני האל והם מקנים לנו זכאות להושיע. אל כלל את כולם תחת חטא, כדי שיחון על כולם, כדי שצדקתו שהיא על ידי אמונה בישוע המשיח תינתן למאמינים. צדקה מרוממת גוי וחטא הוא חרפה לכל עם. חרפה אומרת שחטאינו הפכו אותנו לנושאי אהבת האל, ולצדק הצודק של חסדו, ושל חסדו ורחמיו במושיענו השלם אדון ישוע המשיח. זה אומר, שהאל היה במשיח מרצה את העולם לעצמו, לא מחשיב לנו את עבירותינו, אלא הפך את ישוע לחטא בשבילנו שלא ידע חטא; כדי שנהפוך להיות צדקת האל בו. כי בקושי בשביל איש צדיק ימות אחד: אולי בשביל אדם טוב יעזו אנשים למות, אך האל עמד עמנו והציג את אהבתו כלפינו בכך שבעודנו חוטאים, מת משיח בשבילנו לרצות אותנו לעצמו, להביא אותנו לקשר נכון עמו דרך צדקתו של משיח, אך כדי שזה ייכנס לתוקף, עלינו לקבל את ישוע המשיח כמושיע שלנו. (רומאים 3:19-24; 8:1-8; 32-39; 5:6-21; גלטים 3:22; קורינתים ב' 5:17-21; משלי 14:34; יעקב 2:13; טיטוס 3:3-7; אפסיים 2:4-9).

ישוע התקבל על ידי רוח הקודש, ולידתו הנפלאה ללא חטא הכשירה אותו להיות המושיע היחיד של האנושות, כאשר שילם את מחיר חטאנו במוות, כדי להפוך את ישועה לזמינה לנו כמתנתו. שכר החטא הוא מוות, אבל מתנת האלוהים היא חיי נצח דרך ישוע המשיח אדוננו. (מתי 1:20-21; לוקס 1:30-31; 2:10-11; רומאים 6:23).

כיוון שהאדם הארצי או הטבעי נולד בחטא ונוצר בעוון, הוא אינו מתאים או ראוי לנוכחות האל, ולכן אינו יכול לרשת את מלכות האל. מסיבה זו, יש צורך בשינוי שחייב להגיע דרך הלידה החדשה על ידי רוח האל ולא על ידי מעשינו, פעולות דתיות, תפילות או פעילויות אחרות בכוונה טובה ודומות לאלו. פעילויות אלו אינן יכולות לגרום לשינוי מטבעי לרוחני, מאחר שהאדם הטבעי נשלט על ידי הנפש ומתאים לחיים פיזיים, בעוד שהאדם שנולד מחדש נשלט על ידי רוח האל ומתאים לחיים עם האל. האל הוא רוח ואלה שמעבדים אותו חייבים לעבד אותו ברוח ובאמת, כי מי יודע את דברי האדם זולת רוח האדם שבו? כך גם דברי האל אינם ידועים לאדם, אלא אם כן רוח האל בו. (יוחנן 4:24; קורינתים א' 2:11-16).

כפי שעץ התאנה אינו יכול מעצמו לשנות את טבעו להוציא זיתים, וכן גפן הענבים אינה יכולה מעצמה לשנות את טבעה להוציא תאנים, כך גם האדם הטבעי לא יכול במאמצו האישי לשנות את טבעו החוטא להיות צדיק עם האל ולהוציא פרי הרוח. כל שינוי בפרי שרוצה החקלאי חייב להתבצע על ידי שינוי הזרע שחייב להיקבע על ידי החקלאי בהתאם לסוג הפרי שהוא רוצה, ובאותו אופן, מאחר שכולנו ברואי האל, כל שינוי מהיותנו הטבעי שנמצא באיבה עם האל, לרוחני להיות כמו האל, חייב להיקבע על ידי האל עצמו, והוא שלח את ישוע להושיע אותנו מחטאינו ולרצות אותנו אליו. לכן, אם אדם נמצא במשיח, הוא בריאה חדשה: הדברים הישנים עברו; הנה, הכל הפך חדש. במשיח, האדם חוזר אל האל ליצירתו ומטרתו המקורית כפי שהיה בראשית ללא חטא. (יעקב 3:11-12; מתי 1:21; קורינתים ב' 5:17; התגלות 5:1-21; 22:1-6).

מאחר ואנו שותפים לבשר ודם, ישוע לקח חלק באותו; שדרך המוות, הוא יכול להשמיד את מי שהיה

בעל השלטון על המוות, השטן; ולשחרר את אלה שמפחד המוות היו במשך כל חייהם כפופים לעבדות. ישוע, שהתקבל ללא חטא, נוצר כאדם ולקח על עצמו את חטאינו, מת על הצלב ונקבר, כלומר נטמן במוות, והוקם מן המתים להביא את האדם הבריאה החדשה בו. זה מוצג בכתובים כזרע שנטמן באדמה למות, להוציא את חייו ופריו. ישוע אמר אלא אם כן גרגר חיטה נופל לקרקע ומת הוא נשאר לבד, אך אם הוא מת, הוא מוציא הרבה פרי לפי מינו, מסמל את מותו, קבורתו, תחייתו ועלייתו לימין האל כראש הבריאה החדשה האדם שהוכשר לנוכחות האל ולמלכותו, נולד מחדש ברוח האל לחיים חדשים ונצחיים עם האל. (פיליפים 2:8-11; עברים 2:14-17; יוחנן 12:24; קורינתים א' 15:50).

הנולד מן הבשר הוא בשר, כלומר לידתנו הראשונה באדם הפכה אותנו ליצורים טבעיים שנולדו תחת חוק החטא והמוות מופרדים מהא ל, והנולד מן הרוח הוא רוח, כלומר לידתנו השנייה במשיח, נולדים מחדש ברוח האל, הביאה אותנו תחת חוק רוח החיים במשיח ישוע, מרוצים לאל ושחרורים מחוק החטא ומוות

רוחני. אל תתפלאו שישוע אומר לנו, עלינו להיות נולדים מחדש ברוח האל להיות יצורי בריאה חדשה בו כדי להיכנס למלכות האל, וזהו התנאי היחיד לכניסה. להיות נולד פעם אחת, טבעי בלבד, זה להתמודד עם שתי מוות, גם פיזי וגם רוחני, שזה לחיות לנצח מופרד מהאל, ולהיות נולד פעמיים, טבעי ורוחני, זה להתמודד עם מוות אחד, הפיזי בלבד. מוות פיזי הוא הפרדה מהגוף ומוות רוחני הוא הפרדה מהאל. (יוחנן 3:5-7; רומאים 8:1-3; קורינתים ב' 5:17).

ישוע אומר שיש רק שתי קבוצות של אנשים בעולם, האדם היצירה הישנה באדם והאדם היצירה

החדשה בו, נולדים מחדש ברוחו ואנו הולכים בשתי דרכים במסע זה של החיים מהזמן לנצח, ונגיע לאחת משתי יעדים בלבד בנצח. אלה שבו נמצאים בדרך הצרה והמצומצמת המובילה לחיים ולתהילה נצחית, ואלה שלא בו נמצאים בדרך הרחבה המובילה להרס באגם האש, ואנו שייכים לאחת מהקבוצות האלו, ואנו הולכים לאחת משתי היעדים האלו בנצח. אנא אפשר לי לשאול אותך בצומת זו לאיזו קבוצה אתה שייך? באיזו דרך אתה הולך? ולאיזה יעד בנצח? אין קבוצה שלישית של אנשים, גם לא דרך שלישית ביניים. או שאנו עומדים לא אשמים לפני האל במשיח כאדם היצירה החדשה שניצל מחטא ומשפט ובדרכנו לתהילה נצחית, או שאנו עומדים אשמים לפני האל, מתים בעבירותינו ובחטאינו באדם כאדם היצירה הישנה מחוץ למשיח, תחת גזר המוות, ובדרכנו להרס נצחי. (מתי 7:13-14; רומאים 8:31-34).

האל יודע את מסגרותינו וזוכר שאנו עפר, הוא יודע שבאנו לעולם עם הטבע החטאי שלנו שנורש, ואנו חייבים להוציא פרי של טבע זה. הוא יודע את פשעינו, חוזקותינו, חולשותינו וחסרונותינו. הוא יודע שמעשים טובים שלנו לא יכולים להשיג לנו ישועה, ומעשים חטאיים שלנו לא יכולים לפסול אותנו מלהשיג ישועה, כי זהו טבענו החטאי שנורש עם מעשיו הרעים שמקנים לנו את הזכות לישועה בישועה. (תהילים -103:13)

(.17)

אהובי, האל לא מחכה לענוש אותנו על חטאינו, אלא מחפש להושיע אותנו בישועה שבא לעולם להושיע חוטאים. לכן החטא היחיד שישלח אותנו לגיהנום ולאגם האש לחיות נפרדים מהאל לנצח, הוא דחייתנו את ישועה כמושיע שלנו ושום דבר אחר. דחייה זו תגרום לנו למות בחטאינו מנותקים מהאל, ונגזור על עצמנו לחיות נפרדים ממנו לנצח, כשדחינו את חסדו ורחמיו ואת דרכנו היחידה לישועה בישועה המשיח. (טימותי

ה' 1:15; יוחנן 8:24; מרקוס 16:15-16 ב.)

רק סביר להסיק שאם החטא גרם להפרדה בין האדם לאל, אז בלתי אפשרי עבורנו כצאצאי אדם בגופינו הטבעיים הארציים, להתאחד מחדש עם האל עם אותו גוף חטאי שגרם להפרדה. האל שברא אותנו יודע שנולדנו עם טבע חטאי שנורש באדם וחייבים לחטוא, בדיוק כפי שזרעי תפוח חייבים להוציא עצי תפוחים שישאו תפוחים. מסיבה זו, האל לא שלח את ישועה לרשע אותנו בחטא שלנו אלא להושיע אותנו, מכיוון שכבר נרשענו בחטא וחסרנו בכבוד האל, וכל מה שהאל מבקש מאיתנו הוא להודות שחטאנו, ושאנו יכולים להושיע את עצמנו לבד, ולקבל את ישועה כמושיע שלנו, זה כל מה שעלינו לעשות, ושום דבר מעבר. ישועה אמר שהמעשה היחיד שאדם יכול לעשות שמקובל על האל להשיג ישועה, הוא להאמין ולקבל אותו ששלח האל. כי לא שלח האל את בנו לעולם להרשיע את העולם, אלא שהעולם יושע דרכו. (רומאים 3:23-25; יוחנן 3:16-18; 6:28-29)

כי בחסד אנו נושעים דרך האמונה במעשהו של ישוע על הצלב, ולא ממעשינו שלא נוכל להתהדר בהם, זו מתנת האל. מתנה היא דבר שניתן למישהו על חשבון הנותן, אינה מושגת, ובאותו אופן, ישועה אינה מושגת, היא מתנת האל לנו ששולמה על ידי ישוע המשיח דרך דם צלבו. (אפסיים 2:4-9; רומאים 5:15-21; 6:23; קורינתים א' 6:20; 7:23).

לכן איננו נושעים במעשינו, בין אם טובים שישיגו לנו ישועה, או בין אם רעים שירשיעו אותנו. האמונה שלנו בישוע המשיח כששילם על חטאינו תושיע אותנו, וחוסר האמונה שלנו ישאיר אותנו נרשעים. בדיוק כמו שמתנות צריכות להתקבל כדי ליהנות מהן, כך ישוע צריך להתקבל כדי שנשיג ישועה. אנו או במשיח, מוצדקים בדמו, מושעים מחטא ועונשו ובדרכנו לתהילה נצחית, או שאיננו במשיח, לא מושעים ונתמודדים עם עונש המוות של לחיות לנצח מופרדים מהאל. (רומאים 5:9-11).

בהשוואה, נח מצא חן בעיני האדון, והזהר על ידי האל להכין תיבה להצלת ביתו, ממבול שיטבע את העולם אז ויטהר אותו מרשע. נח שמע לדבר האל, בנה את התיבה ובשר על הישועה מהמבול על ידי כניסה לתיבה. נח נתן לאנשים את ההזדמנות להיכנס לתיבה לפני שהמבול הגיע, אך רק נח ומשפחתו האמינו, נכנסו לתיבה וניצלו מהטביעה, כשמי המבול שטפו את הארץ וגרמו לתיבה לעלות מעליה עם דייריה בטוחים בפנים, ואלה שנשארו בחוץ בחוסר אמונה ולא נכנסו לתיבה, טבעו מתחת למי המבול שהיו מעלים אותם מעל לכך, אילו שמעו ונכנסו לתיבה (בראשית 6-7).

באופן דומה, לפני שהאל הרס את ערי סדום ועמורה כדי לטהר אותן מחטא בגפרית ואש, לוט מצא חן בעיני האדון וקיבל התראה מראש על מה שהוא הולך לעשות. לוט בשר לתושבי הערים לעזוב את הערים לפני שיהרסו, אך רק אלה ששמעו ועזבו את הערים לפני שגפרית ואש ירדו על הערים ניצלו, ואלה שלא שמעו למסרו של לוט לעזוב, נשארו בחוסר אמונה ונכחדו עם הערים כשגפרית ואש נפלו. (בראשית 19:1-25).

אני בטוח שכל האנשים שנכחדו במבול בימי נח, ובגפרית ואש בימי לוט, לא היו דרוגים באותה המידה בחטא, שכן היו חוטאים קטנים וגדולים, לא כל אדם היה פושע, רוצח או גנב. בוודאי היו אינטלקטואלים, עשירים ועניים, אנשי דת ויראי אלוהים שהשתתפו בשירותי דת ומושבות תפילה, משרתים את אלוהיהם בדרכיהם השונות ובדתותיהם, רבים חיו חיים טובים ועשו מעשים טובים רבים בעיניהם. יכול להיות שחלקם היו פופולריים ואף נחשבו לדוגמאות לחיקוי, אך יש לשאול למה כולם נכחדו? התשובה הפשוטה היא שלא איכויות טובות או רעות, ולא כל הדברים שהוזכרו לעיל היוו את הגורם המכריע למי שינצל ומי שיכחד. הגורם המכריע היחיד היה שמיעה לציווי לעלות לתיבה לפני שהמבול בא, ולעזוב את סדום ועמורה לפני שהגשם של גפרית ירד על הערים, זה היה כל מה שהיה צריך כדי להציל אותם מההרס, לא יותר, היו רק שתי קבוצות של אנשים, אלה ששמעו לאל דרך מסרו של נח ולוט וניצלו, ואלה שלא שמעו ונכחדו.

כשאדם בחר להתנגד לדבר האל, בחר ברע לכל האנושות לבוא לעולם עם טבע חטא תחת גזר המוות, בדרכנו לחיות לנצח מופרדים מהאל. אך עכשיו האל נותן לנו את הזכות לבחור בעצמנו להתרצות איתו על ידי קבלת ישוע המשיח כמושיע שלנו, ולהיות בדרכנו לתהילה נצחית. לא תהיה תירוץ. לא נוכל להעביר את האשמה לאדם או לאחר. האל נתן לנו את הזכות לבחור את יעדנו הנ צחי. ההחלטה האישית שלנו תקבע איפה נגמר בנצח ועם מי. או עם ישוע בשמים ובארץ החדשה, או עם השטן בגיהנום ובאגם האש. (קורינתים א' 15:22; יוחנן 1:12; מרקוס 16:15-16; התגלות 5:1-21; 14-15:20).

אהובי, לא רצון האל שתחיו מופרדים ממנו לנצח, אלא שתחזרו בתשובה ותקבלו את ישוע כמושיע

שלכם. כי האל לא מינה אותנו לזעם, אלא לרכוש ישועה על ידי אדונו ישוע המשיח ועכשיו הוא הזמן המקובל. (תסלונים א' 5:9-11; קורינתים ב' 6:2).

כמו בימי נח ולוט, אלה שנכחדו קיבלו מידע מראש על מה שהאל הולך לעשות. זה נתן להם את ההזדמנות להינצל על ידי כניסה לתיבה ועזיבת סדום ועמורה. זה היה כל מה שהיה צריך לעשות כדי להינצל מהמבול ומהגפרית והאש, לא יותר, והיום, כל מה שאתה צריך לעשות כדי להינצל מהחטא ומעונשו של לחיות לנצח מופרד מהאל, הוא לקבל את ישוע כמושיע שלך כדי להתרצות לאל, זה הכל, לא יותר. לכן החטא

היחיד שיגרום לאדם לחיות לנצח בגיהנום ובאגם האש מופרד מהאל עם השטן, הוא דחייתו של ישוע המשיח, זה הכל שצריך כדי להגיע לשם ולא דבר אחר.

למה מישהו יבחר לחיות בגיהנום ובאגם האש עם השטן, כשישועה מת על הצלב ושילם את העונש במקומו כדי להביא לרצויות? זכור, אדם דרך החטא איבד את מקומו ומעמדו עם האל. כשהוא נגרש מנוכחות האל, הוא קיבל הבטחה לשוב של צאצאיו דרך זרע האשה. כשהגיע מלוא הזמן, האל שלח את בנו ישוע, שנוצר מאשה, מרים הבתולה באותה עת, כדי לפדות אותנו ולהביא אותנו ליחס נכון עם האל. (בראשית 3:15, 24; גלטים 4:4-5; רומאים 5:17-21).

השליח פול התפלל עבור אנשי ימיו להינצל, כשראה שיש להם קנאה לאל אך לא על פי הידע הנכון. הם היו בורים בצדקה שהאל דורש, וניסו להקים את דרכם השלהם של צדקה, לא נכנעים לדרך הצדקה של האל באמונה בישוע המשיח, שסיים את החוק לצדקה לכל מי שמאמין. (רומאים 4:1-10:1).

ישוע הזכיר את בואו בזמן דומה לימי נח ולוט. יש לנו את היתרון להבין את התקופות שבהן חיו, וראינו

את תוצאותיהם של אלה ששמעו ואלה שלא שמעו. מה איתך חברי? האל גם נתן לנו ידע בנוגע לישועתנו, והחלטתנו האישית תקבע איפה נחיה בנצח. הזמן עובר מהר והנצח הוא לעד. אנא אל תחטא בטעות של הרוב כמו בימי נח, ובימי לוט, או הרוב ההולך בדרך הרחבה של דת וצדקה עצמית שנראית להם נכונה, אך מובילה להשמדה. (לוקס 17:26-30; מתי 7:13; משלי 14:12; 16:2,25). יש לנו את היתרון של הכתובים, אנו לא בורים בדרך הצדקה של האל. אם אתה כעת לא במשיח, אתה הולך בדרך הלא נכונה, עם הקבוצה הלא נכונה מחוץ לבטחת ישוע המשיח, ובדרך לגיהנום ולאגם האש.

ישוע הוא זה שנתן את הצו לבשר את הבשורה לכל בריא, השומע ומאמין בו יינצל, אך מי ששומע ולא מאמין ירשיע את נפשו. (רומאים 10:13-15; מרקוס 16:15-16).

אהובי, אם אתה לא במשיח, קח את השם חוטא, חזור בתשובה והכר שאתה הולך בדרך הלא נכונה לעבר הרס נצחי בעקבות הרוב, בנסיונות להושיע את עצמך באמצעות פרקטיקות דתיות ומעשים טובים אחרים בכוונה טובה. זה לא במעשי צדקה שעשינו, אלא על פי רחמי האל שהוא הושיע אותנו במשיח. אני מתחנן לך, הודה באשמה, חזור מצדקה עצמית וקבל את סליחת האל ואת צדקתו שניתנה לנו בישוע המשיח. (מתי 7:13-14; טיטוס 3:4-7).

ישוע לקח את מקומנו במוות והפך את הישועה לחינם, אך עלינו לקבל אותו כמושיע שלנו כדי להביא

את זה לידי ביטוי. ישוע אומר שהאדם שיבוא אליו לא ידחה בשום פנים ואופן. ההצעה הזו מוצעת לך ברגע זה, אני מזמין אותך לקבל אותה לפני שיהיה מאוחר מדי, עכשיו הוא הרגע היחיד בזמן שאתה בטוח בו, אל תדחה זאת יותר, מחר אינו מובטח לאף אחד, בעוד שכולנו ברואי האל, אנו לא כולנו בניו. עלינו להפוך לבניו באמונה בישוע המשיח, ככל שקיבלו את ישוע, להם נתן האל את הזכות להפוך לבניו ואם לבנים, אז יורשי האל ושותפי ירושה עם ישוע. אני מתחנן לך להשתמש בזכותך שניתנה לך על ידי האל, לקבל את ישוע ולרשום את שמך בשמך בשמיים בספר החיים כבן האל, וכאזרח בית האל. (פטרס השני 3:9; מתי 16:25; יוחנן 1:12-14; גלטים 3:26-29; רומאים 8:17; לוקס 10:20; אפסיים 2:19)

ישוע אמר לנו להיות מוכנים לבואו. האם אתה מוכן לפגוש אותו באוויר, ולעזוב עמו כאשר הוא יבוא

כדי להיות לנצח עמו? ומה אם תמות לפני שתקבל את ישוע כמושיע שלך לפני שהוא יבוא? תמות בחטאך מופרד מהאל, ותהיה בגיהנום מחכה לתחיית הלא מאמינים בסוף העידן האלפי כדי להיזרק לאגם האש. אני בטוח שאינך רוצה לגמור שם. אגם האש הוא מקום של עינויים נצחיים, שם זיכרון ומצפון של אלה שנמצאים שם יחיו לעקור אותם, זוכרים את כל ההזדמנויות שנתן להם האל לקבל את ישוע כמושיע שלהם והם לא עשו זאת, ושיערו את דרך הישועה היחידה דרך האמונה בדם הכפרה של ישוע כלל לא, ובדחייתם של דמו של הברית הם ביזו והשפילו את רוח החן. (תסלוניקים א' 4:16-18; מתי 11:28-29; לוקס 16:19-31; עברים 10:26-31)

מצד שני, אם תהיה חי ולא ב'ישוע' כאשר הוא יבוא לאסוף את אלה ששייכים לו לפני תקופת הצרה, תישאר על כדור הארץ להתמודד עם צרה שלא נראתה מעולם ועם שלטון האנטיכריסט, שישתמש במערכתו הכלכלית לבדוק נאמנות לו. זו תהיה הזדמנות אחרונה לאלה שחיים להוכיח את נאמנותם ל'ישוע' ולקבל אותו כמושיע שלהם ולהיות מוקרבים כדי להצטרף לקדושים המוחים לשלטון האלפי של המשיח כמלך המלכים ואדון האדונים, אך אם תדחה את הזדמנותך האחרונה במהלך הצרה לקבל את 'ישוע' ותקבל את חותמת האנטיכריסט, אתה תהיה גזור בנצח באגם האש עם האנטיכריסט, השטן, הנביא השקרי וכל אלה ששמותם לא רשומים בספר החיים. (התגלות 13:11-18; 14:9-11; 19:20; 20:4, 10, 15).

אני מתחנן לך, הזמן קרוב. קבל את 'ישוע' עכשיו והיה מוכן לצאת עמו. אל תישאר מאחור להתמודד עם הצרה. חשוב על מה שעבר 'ישוע' בשבילנו כדי שנהיה עמו, ולא נגמור בגיהנום ובאגם האש. מפרובידנציה, כפי שנכתב עליו, הוא הונח באורו של בית לחם, בית הלחם, להיוולד כדי להפוך ללחם החיים. (מיכה 5:2; יוחנן 6:31-58).

'ישוע' הובן לא נכון, הושפל, נבזה, נבגד, נכחש, רוק עליו, נאלץ לשאת את צלבו, קיבל כתר קוצים, קראו לו שמות משפילים, נדחה ואז הוצא להורג בצליבה כפושע הגרוע ביותר, למרות שנמצא חף מפשע, אך אהבה גדולה מזו אין לאדם משכב את חייו בעדינו. הכל היה במעלה יד הפרובידנציה. אף אחד לא לקח את חייו של 'ישוע', אלא למען השמחה לראות אותנו מתרצים לאל להחזיר אותנו למטרתנו המקורית בבריאה לחיות עמו, וליהנות ממנו ומכל דבר לנצח, 'ישוע' סבל את הצליבה, ביזה את הבושה, ויושב עכשיו לימין האל, ממשיך את ההבטחה שניתנה לאדם כמושיע של צאצאיו. (מתי 24:44; מתי 26-27). (מרקוס 15). (לוקס 22:63-23:56). (יוחנן 15:13; יוחנן 18:24-19:42). (עברים 12:2; פיליפיים 3:5-11).

חברי, לסיכום, אני בטוח שאין שום דבר בשטן ובאנטיכריסט שמושך אותך, ולא תיהנה מהצרות הגדולות שעוד יבואו על הארץ, לאחר שגוף המאמינים יתעלה יחד לפגוש את אדון ישוע באוויר להיות לנצח עמו, וגם אין שום דבר בעיניים הנצחיים באגם האש שתיהנה ממנו.

עברך לא חשוב לאל, אתמול עבר ולעולם לא יחזור, בעוד שמחר אינו מובטח לאף אחד, רק היום והרגע חשובים. או שאתה במשיח או שלא במשיח, וזה מה שיקבע איך תחיה את שאר חייך, ואיפה תחיה בנצח. שמעת מהאל, אל תקשי את לבך כמו אלה שנכחדו בימי נח ולוט. האל יודע שבעיותינו אינן חיצוניות, אלא הן בעיות פנימיות של הלב בגלל טבע החטא שירשנו באדם. האל לא השאיר אותנו בחושך, ישוע המשיח הוא הדרך, האמת והחיים, ואף אחד לא יגיע לאב אלא דרכו. ישוע אינו אחד מבין דרכים רבות להינצל, אלא הוא הדרך היחידה, ואין שם אחר שניתן תחת השמים בין האנשים, שבו נדרש להינצל אלא בשם ישוע. שם ישוע אינו אחד מבין שמות רבים שניתנו לישועה, אלא השם היחיד. שמו על כל שם אחר, המלאך קרא לו ישוע כי הוא יושיע את העם מחטאיהם, והוא הוצג כשה האל שבא לקחת את חטא העולם. (יוחנן 14:6; 1:29; מעשי השליחים 4:12; מתי 1:21).

ישוע, שהורכב ללא חטא, נעשה אדם והפך לחטא בשבילנו, כדי שנוכל להפוך לצדקת אלוהים בו, ולכן ישוע הוא היחיד שמוסמך להושיע חוטאים. (איגרת אל הפיליפים 3:10; איגרת שנייה אל הקורינתים 5:21).

מותו של ישוע על הצלב גשר את הפער בין אלוהים הקדוש לבין האדם החוטא. המסך של הבשר שהפריד בין האדם לבין אלוהים התמוסס על ידי מותו של ישוע, ועל ידי תחייתו ועלייתו לימין אלוהים האב, נפתחה דרך חדשה וחיה לנוכחות אלוהים בדמו, כדי לתת לאדם גישה ואומץ להיכנס כילדיו. (איגרת אל טימותיוס הראשונה 3:5; מתי 27:51-52; איגרת אל העברים 10:19-20; איגרת אל האפסיים 2:15-19; איגרת שנייה אל הקורינתים 5:1-4).

תן לי לעורר אותך על ידי הזכרת הפעמים של נח ולוט כפי שציין ישוע שיקרו לפני בואו. בימי נח, כל שהייתה צורך לעשות על מנת להתרומם מעל מימי המבול ולהינצל מהטבעת היה להיכנס לתיבה, ובימי לוט, כל שהייתה צורך לעשות על מנת להינצל מגפרית ואש היה לפנות את ערי סדום ועמורה, והיום כל שעלינו לעשות כדי להינצל מלחיות לנצח מופרדים מאלוהים בגיהנום ובאגם האש, הוא לקבל את ישוע כמושיע שלנו, ואז נהפוך לילדי אלוהים עם שמותינו כתובים בשמיים מחכים לשובו של ישוע, כדי להיאסף יחד עמו בגופים מפוארים, ואז לחזור לארץ עמו לאחר תהליך הטיהור של תקופת הצרה, לחיות בעידן האלפי החטא, ומשם לכבוד נצחי תחת שמים חדשים בארץ חדשה. (לוקס 17:26-37; התגלות 21:27-4 (21:27 - 4).)

זוהי דבר האמונה שמוכרזת לכם, שאם תודו בפיכם כי אדון ישוע מת בעד חטאיכם, ותאמינו בלבכם שאלוהים הקים אותו מהמתים תושעו, כי עם הלב מאמין אדם לצדקה, ועם הפה מודה לישועה, כי כל מי שיקרא בשם האדון יושע. (רומאים 10:8-18).

בבקשה עשה זאת עכשיו. אל תשחק עם נשמתך. אל תיתן לעצמך להיטעה, אין עוד הזדמנות לשנות את יעדך לאחר שתמות. כמה זמן תמשיך להפריד את עצמך מהאמת? אינך יכול לטעון בורות, נאמר לך. ישוע הוא הדרך, האמת והחיים. הוא הדרך אל האב ואל הארץ החדשה בכבוד נצחי. השטן הוא המטעה, אבי השקרים והדרך אל גיהנום ואל אגם האש. אם מעולם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, הגיע הזמן לך לקבל את ההחלטה החשובה ביותר לקבל ולהודות בישוע המשיח כמושיע ואדון שלך, ולעבור ממוות לחיים בו, לקבוע את יעדך הנצחי בארץ החדשה בנוכחות המפוארת של אלוהים אבינו ומושיענו, אדוננו ישוע המשיח לפעם אחת ולתמיד. (איגרת אל העברים 9:27-28; במדבר 14:11; לוקס 16:19-31; יוחנן 14:6; התגלות 21:1-5; 20:10).

מי שיש לו את הבן יש לו חיים ומי שאין לו את הבן אין לו חיים. הדברים האלה כתובים אליכם שמאמינים בשם בן האלוהים, כדי שתדעו שיש לכם חיי נצח, והחיים האלה הם בבנו. אם מעולם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, אנא עשה זאת עכשיו. (יוחנן הראשון 5: יוחנן 3:16; 10:27-29).

תפילת הודאה:

אלוהים יקר, אני מכיר באהבתך אליי בשליחת ישוע ששילם את המחיר עבור חטאי כדי שאוכל להתקיים עמך. אני מודה שחיפשתי ישועה בעקבות הרוב בדרך הרחבה של פעילויות דתיות ומאמץ עצמי להשיג צדקה. עכשיו אני יודע שישוע, שלא ידע חטא, הפך לחטא בשבילי כדי שאוכל להיות מוצדק עמך בו. אדון ישוע, אני מאמין בלבי שמתת בעד חטאי ושקמת מהמתים, ועכשיו אני מודה בך כמושיעי ואדון חיי. תודה על שהצלת אותי והפכת אותי לאדם חדש, בזמן שאני מחכה לבואך לקחת אותי להיות איתך לנצח. אמן.

אהובי, אם הודית באדון ישוע המשיח כמושיע שלך, אתה מבוטח בישועה, אתה ילד של אלוהים, חבר בבית האלוהים, אדם בריאה חדש בישוע המשיח, מוכן לבוא ולנוכחות אלוהים. (איגרת אל הגלטים 3:26; איגרת אל האפסיים 2:19; איגרת אל הרומאים 8:17; איגרת ראשונה של יוחנן 3:1-2).

שמח כי שמך כתוב בספר החיים בשמים. (לוקס 10:20; התגלות 20:15; 21:27 ב).

ברוך הוא אלוהים ואבי אדוננו ישוע המשיח, שלפי רחמיו הרבים הוליד אותנו מחדש לתקווה חיה בתחיית ישוע המשיח מבין המתים, למורשה בלתי נשחתת וטהורה, שאינה נכה, מוגנת בשמים בשבילך.

(איגרת ראשונה של פטרוס 1:3-5).

פרק 10 הבנת הסימנים והמטרה של הזמנים

אסון גדול בדרך -- היכוננו לפינוי

אנו חיים היום בעולם שמסומן באירועים מסוימים הגורמים לכאב רב ודאגה, כאשר כל מאמצי האדם לתקן את מה שקורה נכשלים. הגענו למקום שבו אנו שואלים, מה נעשה? האם יש דרך יציאה? האם יש פתרונות, תשובות? האם עלינו לזרוק את ידינו למעלה ולהיכנע?

אלוהים לא השאיר אותנו להתמודד לבד ולהיות עצמאיים ממנו. הוא השאיר לנו את דברו כי בני אדם נהרסים מחוסר ידע. כאשר אין אמת מתגלה לתת הבנה על עברנו לדעת מאיפה באנו, מה קרה לנו, איפה אנחנו כעת, לאן אנחנו הולכים בעתיד ולאן העולם הולך, אנשים חשופים לסכנה ונחשבים לאין דבר, לכן חיוני שיהיה לנו ידע באלוהים, כדי לפעול על פיו להציל את עצמנו מהרס, אך כאשר ידוע ולא נעשה פעולה, נישאר חסרי עזרה ותקווה להתמודד עם ההשלכות ההורסות בשל חוסר פעולה שלנו. (משלי 29:18; 19:2; הושע 4:6).

מסיבה זו, ישוע חשף את לוח הזמנים של האירועים והתנאים שחייבים לבוא על האדמה כדי לשמש כדוברים לקראת בואו, ולהכין אותנו בו לבואו. הוא תיאר אותם כתחילת צערים שיהפכו גרועים יותר ויותר, כסוכנים לסיום העידן הזה המאופיין בחטא לקראת התחלה חדשה. (מתי 24:8; מרקוס 13:8).

הנה כמה מהאירועים והתנאים שישוע אמר שחייבים לקרות כדי לנקות את העולם מחטא, ולהזהיר אותנו לגבי שובו הקרוב. הראשון הוא הונאה, כי יהיו רבים בדת הפורמלית עם צורת חסידות, המאופיינת במנהגים מקובלים של טקס עם מראה חיצוני של קדושה. ישוע אמר שהם הם אלה שמניחים בצד את דבר האל להחזיק במסורת שלהם, מלמדים את לקחי האנשים, וכך מבטלים את דבר האל. (מתי 23:28-9; 23:20-23; מרקוס 7:13; 9:13-15; 15:8-9)

יהיו מלחמות ושמעות על מלחמות, גוי יקום על גוי, ממלכה על ממלכה: ויהיו רעבים ומגפות שיחריבו צמחייה ויביאו מחלות מדבקות שיהרגו את הגוף, רעידות אדמה גדולות תהיינה במקומות שונים, והפרעות קוסמיות שתובילנה לשינויי אקלים שיביאו השפעות שליליות על כדור הארץ. זו תהיה תקופה של חוסר יציבות, מדינות במצב של תמיהה מוטלות מצד לצד על ידי גורמים מטרידים, לב האדם יכשל מפחד כשהוא מביט על הדברים המתרחשים על פני האדמה ועל חוסר היכולת שלהם להתמודד עמם, אהבה תתקרר אצל רבים, וייאוש יתחיל להיכנס. (מתי 24). מרקוס 10:13-8, 13:5-8; לוקס 11:21-8, 25-26; התגלות 6:1-8).

דע גם כן שבימים האחרונים של העידן הזה יבואו זמנים מסוכנים, אנשים יהיו מרוכזים בעצמם, חומרניים, יהירים, גאים, חסרי כבוד לאלוהים, מסורבנים להורים, חסרי חוק, מרדנים, כפויי טובה, חילוניים, חסרי אהבה, בלתי ניתנים לפיוס, מזלזלים בהסכמות, מסיתים, חסרי עצמאות, אכזריים, גסי רוח, עוינים למי שצריך להיכבד, בוגדים, אגוצנטריים, אוהבי תיאטרון, תוארים ומעמד בדת המאורגנת יותר מאשר אוהבים את האל, עם צורת חסידות אך מכחישים את כוחה, מאלה אנו מזהרים להתחמק. (איגרת שנייה אל טימותיוס 3:1-5).

זכור, ישוע תיאר את האירועים והתנאים האלה כתחילת הצערים. הצער הוא תמיד דרכו של אלוהים להביא חיים חדשים ונמשל לכאבי לידה, לצער בלידת ילד, לתהליך בשלב הסופי של ההריון המוביל ללידת צאצאים. לידה היא הפעולה שננקטת לסייע בלידת צאצאים, להוציא מסביבה אחת ולהעביר לאחרת, לשאת ליעד.

לאחר שהאדם נפל למצב חטא שהביא להפרדה בין אלוהים לאדם, אלוהים הבטיח לאדם וחוה שהוא ישלח מושיע לגאול את האנושות, ולהחזיר אותם אליו מההפרדה דרך זרע אישה. הוא אמר לחוה שבצער תלד בנים, ותאוותה תהיה לבעלה והוא ישלוט בה. (בראשית 16-15:3, 24-23). בצערה הגיעה אליה תשוקה חזקה לציית לאלוהים ולקבל עזרה, הגנה וראשות מבעלה אדם, געגוע שהגיע רק לאחר שהבינה שהיא תצטרך ללדת ילדים דרך צער רב, בשל מעשיה שנעשה בנפרד מאלוהים ומאדם בעלה.

כשהגיע מלוא הזמן לאלוהים למלא את הבטחתו לאדם בשליחת המושיע לצאצאיו, הוא שלח את בנו שנוצר מאישה דרך דברו עם מלאך אל האישה מרים, שהייתה בתולה באותו הזמן להביאו לעולם. מרים קיבלה והאמינה בדבר שאלוהים נתן לה דרך המלאך, הרתה את ישוע דרך הרוח הקודש, ובצער הביאה אותו לעולם להיות מושיע האנושות. (מתי 1:21; לוקס 1:31-35, 38; 2:10-11; גלטים 4:4-5).

האירועים והתנאים שנחשפו על ידי ישוע ושווים לכאבי לידה, הם תהליך טיהור לנקות את העולם מרע, ולהעיר אותנו שאנו בשלב הסופי של תקופה זו על כדור הארץ שעומדת ללדת את עידן האלף החדש. האירועים והתנאים האלה מיועדים גם לסייע בלידת ילדים למלכות האל דרך הכרזת הבשורה לכל העמים, כשהם מסמנים את שובו הקרוב של ישוע לשלטון האלפי שלו, כמלך המלכים ואדון האדונים עם אלה שהפכו

לילדי אלוהים בקבלת ישוע כמושיעם. (יוחנן 1:12; גלטים 3:26).

ישוע נתן דוגמא מחיי האדם איך הצער הופך לשמחה דרך המטפורה של לידה. אישה בשלב הסופי של ההריון לקראת לידה, סובלת מצער כי הגיע הזמן ללדת את הילד, אך כאשר הילד נולד, הכאב חולף, כי שמחה נולד אדם לעולם. (יוחנן 16:20-21).
בהשוואה שעשה באמצעות מטפורת הלידה וסיבת הצער או הצער שהגיע על חוה, האירועים והתנאים של הזמנים שעל הארץ משמשים גם ככאבי לידה ליצור באדם געגוע עמוק לישועה בישוע המשיח, וללידה למלכות האל לחיות בעידן ללא חטא, געגוע שלא היה בנו לפני כן, לאחר שחיינו את חיינו בנפרד מאלוהים וממושיענו ישוע המשיח.

ישועה פירושה ניצול מחטא ומההשלכות שלו, ומלחיות לנצח מופרדים מאלוהים, חילוץ מאסונות קרובים למקום בטוח, לשמור מפני נזק. הצורך הגדול ביותר של האדם הוא לישועה ולא לדברים חומריים, צורך גדול יותר לידע אלוהים מאשר לידע אקדמי ואינטלקטואלי. דברי אלוהים הם בלתי משתנים, הם חשפו את הסימנים והמטרה של הזמנים והתנאים, המצביעים עלינו לישועה המשיח להשיג ישועה ואת מקומנו הבטוח בו לפני שהעידן הזה יסתיים. (איגרת אל התסלוניקים הראשונה 5:1-11).
אדם וחוה, האיש והאישה הראשונים חטאו, כשהם לא שמעו לאלוהים וזה גרם להפרדתם מאלוהים כאשר הוציאו אותם מנוכחותו מגן עדן. (בראשית 3:23-24) בנקודה זו בהיסטוריה של האנושות, אדם וחוה לא היו עם ילדים, ולכן כל צאצאיהם נולדו עם טבע חטא מופרדים מאלוהים עם הצורך להיות מופשטים. החטא גם גרם לעיוות ביקום, האנושות והבריאה כולה, חיה ודומם, נתונים לבלבול, תסכול והבל על פי גזירת אלוהים, האדמה נאררה, האנושות, הארץ והיקום תחת לחץ מתנחים ונאנחים בכאב יחד משתוקקים לשינוי, אך האנחות האלה אינן אמורות להיות כאבים של ייאוש, אלא כאבים כמו בלידה, הם הסימפטומים להוביל את האדם לישועה המשיח לחיים חדשים, חיי נצח, חיים ברוח, מביטים למעלה בתקווה לבואו, ולא עוד בפחד מהדברים המתרחשים על פני הארץ, אלא מחפשים שמים חדשים וארץ חדשה שבה ישכון צדק. (רומאים 8:21-25; לוקס 21:26-28; פטרוס השני 3:13; התגלות 5:1-21).

ישוע אמר שהתנאים שקדמו למבול בימי נח, וגפרית ואש שירדו על סדום ועמורה בימי לוט, יחזרו

בעוצמה גדולה יותר לפני בואו ומלכות האל. (לוקס 17:26-30; (התגלות 6-19).

אלוהים ראה שרשעת האדם גדולה בארץ ומחשבותיו רעות תמיד, כשהארץ מלאה בחמס והחליט להשמיד את האדם מעל פני האדמה לנקות את הארץ מרע. נח ולוט מצאו חן בעיני ה', ואלוהים אמר להם מה הוא הולך לעשות, ואיזו פעולה הם צריכים לנקוט כדי להציל את עצמם ואחרים מהאסונות המתקרבים. אלוהים אמר לנח לבנות תיבה ונתן לו את הפרטים הספציפיים לגבי התיבה להציל את ביתו ולהביא כל דבר חי, זכר ונקבה לפי מינם, לתיבה כדי לשמור עליהם בחיים מהמבול שהוא היה מביא לנקות את הארץ מהרע להתחיל מחדש. אלוהים גם אמר ללוט שסדום ועמורה ינוקו מהרע דרך גפרית ואש, והם היו צריכים לעזוב לפני שירד גשם על הערים. נח ולוט יקרו את הידע המתקדם שנתן להם אלוהים על העתיד יותר מכל דבר אחר בעולם, ועשו כפי שאמר להם אלוהים. נח נקט פעולה ועשה הכול כפי שציווה עליו אלוהים והכין את התיבה להציל את ביתו ואחרים שהאמינו, ולוט יצא עם משפחתו וכל מי ששם לב למסר שלו. (עברים 11:6-7; פטרוס השני 2:4-9).

באמצעות הכרזת נח נתן אלוהים הודעה מראש לאנשים להיכנס לתיבה, מקום הבטוח לפני שהמבול בא, אך רק נח ומשפחתו נכנסו ונחתמו על ידי אלוהים מפני החורבן. כשהמבול בא, התיבה צפה על המים, וכל אלה שהתלעגו ודחו את ההצעה של אלוהים ליישועה נכחדו באותו מבול שגרם לתיבה לעלות עם תושביה בטוחים בפנים, כמו כן לוט. ביום שהובילו אותו החוצה מסדום ועמורה עם משפחתו, הערים הושמדו יחד עם אלה שהתלעגו ודחו את ההצעה של אלוהים ליישועה. (בראשית 16-17:1; 19:16,24).

בהשוואה, האירועים הכואבים המתוארים כתחילת הצערים שחייבים להתרחש, הם נחוצים כדי להוביל את האדם למשיח לקבלת ישועה ולהימלט מהאסונות המתקרבים שינקו את העולם מחטא, השטן וכל רע, כדי לפנות מקום לעידן ללא חטא ולהביא את האדם החדש במשיח שבו הצדק ישלוט. אם אדם נמצא במשיח הוא בריאה חדשה, דברים ישנים עברו והנה, הכול הופך לחדש. (איגרת שנייה אל הקורינתים 5:17-21).

אהובי, אם מעולם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך לפני תקופת הצרה, תהיה על כדור הארץ להתמודד עם אירועי הצרה ושלטון האנטי-כריסט. אירועי הצרה יחריפו ללא דומה בהיסטוריה, כאשר האנטי-כריסט יכריז על עצמו כאלוהים, וישלוט בעולם באמצעות ניסים מזויפים ומופתי שקר להוכיח שהוא אלוהים. הוא יישם מערכות של נאמנות לו. המבחן הראשון להבעת נאמנות לו הוא ליצור ולהנפיש פסל שיעבדו לו, ומי שיסרב לציית ייהרג. (איגרת שנייה אל התסלוניקים 2:3-4, 9; התגלות 13:13-15).

המבחן השני של נאמנות הוא להקים מערכת כלכלית שמשתמשת בסימן או במספר שיש מאות שישים ושש לזיהוי שמו, שאנשים יצטרכו לקבל ביד ימינם או במצחם כדי שיוכלו לקנות או למכור וכשלו לציית יסתים במוות. מערכת זו תיושם כדי לכפות על אנשים באותה תקופה באמצעים כלכליים לציית כדי לקבל את צרכיהם ולנטוש את אדון ישוע המשיח. (התגלות 13:16-18). אני מבקש ממך, אל תקח את הסימן הזה. היה נאמן

לישוע, בחר במוות מאשר להתכחש לישוע ויהיה לך מקום עם ישוע במלכות האל, ותשלוט ותמלוך עמו אלף שנים, ומשם לארץ החדשה. (התגלות 21). הנה הם ששומרים את דבר האל שהוא ציווה ופקד לאירועים אלה ונשארים נאמנים לישוע. אשרי המתים שמתים באדון מכאן והלאה... (התגלות 14:12-13; 20:4).

מערכות אלה ייושמו כדי לגרום לאנשים להפנות מאל החי והאמיתי לגזור את נפשותיהם לנצח. הן יהיו מבחן סופי של נאמנות, קרב על הנפש, נאמנות או לאלוהים או לאנטי-כריסט. אם אדם יעבוד לאנטי-כריסט ולפסלו ויקבל את סימנו במצחו או בידו, הוא ישתה מחמת אלוהים וייענה באש וגפרית ללא הקלה. להם אין מנוחה יום וליל, אלה שעובדים לאנטי-כריסט ולפסלו, וכל מי שמקבל את סימן שמו. (איגרת שנייה אל התסלונים 2:3-4, 9; התגלות 9-11:14).

אנו בעידן האלקטרוני של המיקרוציפ שיתקדם לזהות ולשלוט בעמי העולם כאשר יוטמע בגוף בסדר העולמי החדש. דימוי ממוחשב, העברות ללא חושים, הפקדה ישירה וכרטיסים חכמים לגישה למזון, בריאות ותועלות נוספות, יובילו לכרטיס חכם אחד שיבטל כל צורות זיהוי אחרות, ויתקדם לחברה ללא מזומן שתמנע פשע ורעות אחרות. כל זה נועד לתכנת ולהכין את התודעה של האנשים לקבל את מערכת הסימן ומספר

האנטי-כריסט בשל נוחותה ובטחונה, שתסתיים ביישועם של מערכת הזיהוי הבלתי ניתנת לפריצה היחידה של גוף עם סימנו או מספר שמו שהוטמע בצ'יפ ומוטמע בגוף. סימן משמעו שריטה, חתך או חקיקה, דמות פסל או חקוקה, חותם כסמל של עבדות. זו הזהירה לכולם לקבל את ישוע עכשיו ולהיות מוכנים לעזוב את כדור הארץ הזה בו, ולא להתמודד עם אירועי העתיד שבוודאות יתרחשו.

זכור, ישוע אמר כמו בימי נח ולוט, כך יהיה גם לפני בואו. זכור עם נח ולוט, אלוהים לא ביקש מהם לנקוט פעולה כדי לעצור את האסונות המתקרבים, אלא להכריז על מסר האסונות המתקרבים כדי לעודד אותם ואחרים לעבור למקום הבטוח שהכין אלוהים במהלך עבירתם. היום מקום הבטוח הוא בישוע המשיח. הוא מקלטנו ומבצרנו, לכן הבשורה של המלכות מוכרזת בכל העולם לעדות לכל העמים להציל את האדם לפני סוף העידן הזה, ולחלץ אותם מהאסונות ולהביא אותם לבטחה בישוע המשיח במלכות האל. (לוקס 17:26-30; מתי 24:14).

מאז שישוע פתח את עינינו להבנה שהכול בעידן הזה עובר, ותהליך הלידה של החדש עומד עלינו ותקוותנו היחידה היא בו, זה אמור לגרום לנו לקבל את ישוע כמושיע ולהשקיע כל מאמץ להעביר את המסר הזה לעולם, מאחר שאין ישועה בשם אחר שניתן מתחת לשמיים להושעת האדם, אלא בשם ישוע. (מרקוס 16:15-16; מעשי השליחים 4:12).

היה איש אחד מהפרושים בשם ניקודמוס, שליט ביהודים והמנהיג הדתי המוערך ביותר בימיו, שסמך על התורה ועל פעילויותיו הדתיות להושיע אותו ולהובילו חזרה אל אלוהים. ישוע אמר לו שהוא חייב להיוולד מחדש כדי לראות ולהיכנס למלכות האל, להיוולד מחדש לא מזרע נשחת, אלא מזרע בלתי נשחת על ידי דבר אלוהים החי וקיים לנצח. חייב משמעו דבר שהכרחי בהכרח להשגת תוצאה מסוימת. אדם דתי נוסף בשם קורנליוס, איש חסיד שירא את האל עם ביתו, שנתן צדקה רבה והתפלל אל האל תמיד, קיבל הוראה מאלוהים דרך מלאך לקרוא לשמעון פטרוס שיגיד לו את הדברים שבהם הוא וביתו יושעו. וזהו הדבר שבו הבשורה מוכרזת אליכם כדי להציל אתכם. (יוחנן 3:1-7; מעשי השליחים 10:1-6; 11:14; איגרת ראשונה של פטרוס 1:23-25).

ברור מאוד שהתכונות הבולטות של ניקודמוס וקורנליוס ומשפחותיהם שנראו נכונות להם לא יכלו להושיע אותם, מאחר שאותן תכונות לא היו את הבסיס ליישועה. אנו נושעים בחסד דרך האמונה במעשהו של ישוע על הצלב ולא ממעשינו, זו מתנה מאת האל. לכן הישועה אינה מתקבלת על ידי מעשינו וכמו ניקודמוס וקורנליוס, חיוני לנו לקבל את ישוע המשיח כמושיע שלנו כדי להיוולד מחדש על ידי רוח האל, להינצל מהאסונות המתקרבים אל מלכות האל, ולהינצל מחיים נצחיים מופרדים מאלוהים באגם האש. (משלי 14:12; 16:25; איגרת אל האפסיים 2:4-10).

באדם חווינו את לידתנו הראשונה, לידתנו הטבעית, נולדים מהבשר מופרדים מאלוהים עם טבע חטא ירושתי תחת חוק החטא והמוות, גופני ורוחני. מוות גופני הוא הפרדה מגופנו ומוות רוחני הוא הפרדה מאלוהים. כאשר אנו מאמינים בישוע ומקבלים אותו כמושיע שלנו, אנו מקבלים את לידתנו השנייה, לידתנו הרוחנית, נולדים מחדש תחת חוק רוח החיים במשיח ישוע ונחלצים מחוק החטא ומוות רוחני אל קשר עם אלוהים וחזרה אליו מהפרדה, כי שמחה נולד אדם למלכות האל, הוא הפך לאזרח חבר בבית האל, עם שמו רשום בשמים בספר החיים. (לוקס 10:20; איגרת אל האפסיים 2:19; רומאים 8:2; התגלות 20:15; 21:27).

קריסת עסקים ומסחר: כי בשעה אחת התהפכו עושרים גדולים לאין. (התגלות 18). אנו מזהירים שלא לשים את ביטחוננו בעושר שאינו ודאי, אלא לחשוב על מלכות האל ולהתכונן לה על ידי קבלת ישוע כמושיע ושימוש בעושרנו לכרזת הבשורה, ובכך להמיר אותו לעושר אמיתי ביישועת נפשות, צבור אוצר לעצמך בשמים ולא על כדור הארץ. ישוע אמר מה יועיל לאדם אם ירוויח את כל העולם ויאבד את נפשו, או מה יתן אדם בתמורה לנפשו? (איגרת ראשונה אל טימותיוס 6:17; מרקוס 8:31-37).

ישוע אינו מונע מאיתנו מעורבות בעסקים ומסחר, וגם לא משלל מאיתנו את העושר שנדרש לתמיכה

בחיים הגופניים, אלא מנחה אותנו לשימוש הטוב ביותר בו שהוא הרווחי ביותר, כאשר הוא חורג מהזמני לנצחי. אוצרות על כדור הארץ הם זמניים, חולפים ונתונים לאובדן דרך הרקבה מיסודות הטבע ונגנבים על ידי גנבים, אך אוצרות שנצברים בשמים חורגים מהישג יד הרקבה והגנבים, הם נצחיים. לכן, היה תמיד שופע במלאכת האדון, משום שאתה יודע שעמלך אינו לריק באדון. (מתי 6:19-21; איגרת ראשונה אל טימותיוס 6:17; איגרת ראשונה אל הקורינתים 15:58).

חברי, אנא אל תתן לממון לתפוס אותך ולשמור אותך מופרד מאלוהים, גם אל תאפשר לו להיות הקובע בחיך לתפוס את נשמתך, שחיה מעבר לזמן והיא החשובה ביותר. מה אם האירועים והתנאים החולפים האלה לא היו עלינו והכול היה שלווה, עדיין עלינו למות ולעזוב את כדור הארץ הזה, את הכסף והרכוש שלנו מאחור. האם שקלת מתי שזמן זה יגיע הם יהיו חסרי תועלת לעזור לנו? הדבר הגרוע ביותר שיכול לקרות לאדם הוא למות ללא ישוע, זו תהיה הטרגדיה הגדולה ביותר שלו. אם תמות ללא קבלת ישוע כמושיע שלך, תמות בחטאיך מופרד מאלוהים ללא עוד הזדמנות להתפייס.

ישוע היה בין קהל גדול של אנשים, ואדם אחד ביקש ממנו לדבר עם אחיו לגבי חלוקת ירושתם הזמנית.

ישוע אמר שהוא אינו שופט או מחלק את ירושתם, ואמר להמונים להיזהר ולשמור מקנאה: כי חיי אדם אינם נמדדים בשפע הדברים שיש לו. לא שישוע מונע מאיתנו להשאיר ירושה זמנית לילדינו ונכדינו. אנו מזהירים להשאיר להם ירושה, (משלי 22א.) אך זה לא צריך להיעשות על חשבון ישועעת נשמתנו שהיא נצחית. (מרק 8:31-37)

ישוע אז סיפר משל להם על איש עשיר מסוים, שהיה מוטרד רק ברכוש זמני וחשב בתוך עצמו, ואמר לעצמו שהוא צריך לבנות מבנים גדולים יותר לאחסן את טובו שהיו רבים, וכשזה יקרה, הוא יאמר לנשמתו להירגע, לאכול, לשתות ולשמוח, כי יש לו רכוש מונח לשנים רבות, אך האל אמר לו שהוא טיפש לחשוב רק על לספק את הגוף ולא התייחס לישועת נשמתו, שהייתה דרושה באותו לילה שהוא חשב לעשות את הדברים האלה.

ישוע אמר שהאדם הזה שהמשיך לאגור אוצרות ארציים לעצמו לא היה עשיר כלפי האל, כי היו לו הכול חוץ מחיי נצח. האדם הזה מעולם לא חשב על העובדה שיום אחד הוא יעזוב את גופו במות בזמן שנקבע על ידי האל, והוא יצטרך להשאיר הכול מאחור. הוא מעולם לא חשב מה יקרה כשזמן זה יגיע, לאן הוא ילך, מה יקרה לו, עם מי הוא יחיה ואם יוכל לשנות ולעבור אם התנאים לא יהיו כמו שהוא רגיל. מוטעה על ידי עושר ורכוש לספק את גופו בלבד הוא מת ללא ישועת נשמתו, וכך כל אחד שחיוו דומים לאדם הטיפש הזה, שלא התייחס לנשמתו ולכן הוא ילך לאחר מותו ללא ישוע, בו יש לנו גאולה דרך דמו, סליחת חטאים, לפי עושר חסדו בנדיבותו כלפינו. (לוקס 12:15-21; מרקוס 10:22-25; איגרת אל האפסיים 1:7, 18; 2:7).

קריסת מדינות וממשלות: ישוע המשיח, שליט החוקי של היקום, יבוא לשלוט על כדור הארץ כמלך המלכים ואדון האדונים וסופו של השטן, האנטי-כריסט והנביא השקרי לאגם האש, יחד עם כל מי שדחה את ישוע. (התגלות 19). (התגלות 20:10, 14-15).

האל לא מינה אותנו לזעם, אלא לקבל ישועה על ידי אדוננו ישוע המשיח שמת בעדנו, שבין אם אנו חיים בו או מתים בו, כשהוא יבוא נחיה יחד עימו. למי שמחכים לו הוא יופיע בפעם השנייה מביא ישועה מושלמת, ברגע, בהבהוב עין בתקיעת השופר האחרון, השופר יתקע והמתים במשיח יוקמו בלתי נשחתים וכולנו נשתנה, כי האדון ירד מן השמים בקול שר המלאכים ובתקיעת שופר האל, והמתים במשיח יקומו ראשונים, ואנחנו שחיים במשיח נאסף יחד איתם בעננים לקראת האדון באוויר, וכך נהיה תמיד עם האדון. המוות נבלע לנצחון. אנו בטוחים, להיות נפרדים מהגוף הוא להיות נוכחים עם האדון. (איגרת ראשונה אל התסלוניקים 5:10-11; 4:15-18; איגרת ראשונה אל הקורינתים 15:52-55; איגרת שנייה אל הקורינתים 5:8).

שלמות ישועותם של הנמצאים במשיח, הלבושים בגופים מפוארים בנוכחות האל, וניצולים מנוכחות

החטא והדינים, שבהם השמים יחלפו ברעש גדול, רעמים וברקים, השמש תחשך והירח לא יאיר אור, הכוכבים ייפלו מהשמים והיסודות יימסו בחום רב, גם הארץ והמעשים שבה יישרפו, הימים והגלים ישאגו ויהפכו לדם. לאור כך, כאשר כל הדברים הללו יימוסו, השמים והארץ שמורים לאש ביום הדין ואבדון הרשעים, האש תטהר את הארץ מהקללה למגורי אדם, השמים ייטהרו מהשטן וכל הכוחות השדיים, והארץ תינקה מכל הרשעים כדי שהצדק ימלא את היקום. בהתחשב בוודאות שדברים כאלה יקרו, עליך להיות במשיח, מחפש שמים חדשים וארץ חדשה שבה ישכון צדק. (מתי 24:29; מרקוס 13:23-25; פטרוס השני 3:3-18).

אהובי, בהיותך יודע דברים אלו מראש, האופי החולף של היקום החומרי אמור להשפיע על מערכת הערכים והעדיפויות שלך, דבר שאמור להביא אותך להיות נמרץ ולהימצא במשיח. מכיוון שאף אחד לא יבחר להישאר על סיפון ספינה טובעת, או להישאר בבניין העומד להישרף או להיהרס, כך גם עכשיו אין זמן להיסוס. אתה במצב חירום גדול עם ההזדמנות להיערך במשיח לפני שכל אלה יקרו על כדור הארץ. נאמר לך,

אדם הראשון הוביל את צאצאיו לחטא ולמוות, בעוד אדם האחרון, אדון ישוע המשיח מוביל אותנו מהמוות

אל החיים. (יוחנן 5:24-25; רומאים 8:2; קורינתים הראשונה 15:20-24).

האל נותן חיי נצח למי שבא אליו דרך זכויותיו של ישוע, לידתו הטהורה, מותו, קבורתו, תחייתו ועלייתו

לנוכחותו. ישוע אמר שהוא הדרך, האמת והחיים ואף אחד לא יבוא אל האב אלא דרכו. ישוע הוא הדרך היחידה חזרה אל האל, אין דרך או שם אחר לעשות זאת, ללא אתה מת בפשעים וחטאים שלך, אין לך תקווה ואתה ללא אלוהים בעולם, ותהיה חסר יכולת להתרומם מעל החטא והשפעותיו ותצטרך לחיות עם תנאיו המעיקים לנצח נצחים, בלי לידה מחדש, לא תהיה חידוש. (יוחנן 7:14-14; אפסיים 2:12).

חטא משמעו להחמיץ את תהילת האל, דרישועתיו ותקנותיו, לפספס את המטרה או המטרה ולא לשתף פעולה בפרס או בהטבות. זכור, מוות גופני הוא הפרדה מהגוף, בעוד מוות רוחני הוא הפרדה מאלוהים.

חברי, הישועה הגיעה אליך כמתנה מאת האל בישוע המשיח, אך עליך לקבל אותו כדי להנות

מהטבותיה. ישוע השאיר את המילים שנתן לו אביו עם תלמידיו והם קיבלו אותם, ועכשיו קיבלנו את המילים שהועברו אלינו בכתבים המורשים של הברית הישנה והחדשה בגרסת המלך ג'יימס של התנ"ך שהן אמיתיות ונאמנות. הן התגלות הכתובה של רצון האל לאדם, ועם זאת ניתנת לך ההזדמנות להתפייס לאל על ידי קבלת ישוע כמושיע שלך ולהימלט מהזעם הבא. להישאר בלתי חוזר בתשובה הוא להשאיר את עצמך פתוח למוות

בלי ישוע, לחיות נפרד לנצח מאלוהים עם השטן, או לחומרת דיני הצרה הגדולה שבה האל ייתן לך את קריאת

החסד האחרונה שלו לקבל את ישוע ולא לקחת את סימן האנטי-כריסט, אך איך נימלט אם נזניח ישועה כה גדולה. (יוחנן 17:8; התגלות 21:5; עברים 2:1-3).

הובלת לרגע של לידתך למלכות האל. כמו שפתח הרחם הוא הדרך לילד להיוולד לעולם, כך ישוע הוא הדרך להיוולד למלכות האל. כל מי שקיבל אותו, להם נתן את הזכות המשפטית להיכנס למלכות כילדי האל. ישוע הוא הדלת, דרכו אם אדם ייכנס הוא יושע. (יוחנן 1:12-13; 3:1-8; 10:7-18). הגיע זמןך לקבל את ישוע ללידה החדשה שלך ולזכות בכניסה למלכות השמימית המסתיימת בארץ החדשה. זו פעולה אישית. עליך לקבל את ישוע כמושיע שלך באמונה. עשה זאת עכשיו והיה מוכן להיכנס למלכות האל בישוע, ולחכות לשלטון האלפי עמו ולאחר מכן לארץ החדשה תחת שמים חדשים לנצח. (התגלות 21:1-6).

לאור המבט לעברנו, ההווה והעתיד, הדרך לברוח מההרס ולחזור אל האל דרך עבודת הפיצוי של ישוע המשיח על הצלב מונחת לפניך פתוחה. אתה מודע, יש לך את יתרון דבר האל וכמו נח ולוט, ניקודמוס וקורנליוס, עליך לקבל את ההחלטה החשובה ביותר בחייך עם הידע שנתן לך האל על ודאות שדברים כאלה יתרחשו, והיכן תחיה לנצח עם ישוע ובלעדיו.

זכור, ישוע אמר שיש רק שתי קבוצות של אנשים בארץ, האדם היצירה החדשה בו מופשטים לאל והאדם היצירה הישנה באדם מופרדים מהאל והם הולכים רק בשתי דרכים שונות, הדרך הצרה בישוע המובילה לחיים והדרך הרחבה של דת וצדק עצמי המובילה להרס והם הולכים רק לשתי יעדים בנצח. אחד עם ישוע לכבוד נצח בארץ החדשה, ואחד בלי ישוע לעינוי נצח באגם האש עם השטן, האנטי-כריסט והנביא השקרי, ואתה תלך לאחד מהם לפי מי שאתה עוקב אחריו והדרך שבחרת.

לקבל את ישוע היא לבחור לעקוב אחריו לכבוד נצח בארץ החדשה מתחת לשמים חדשים לנצח.

הארץ החדשה: האדם הולך לשם עם ישוע. זהו המקום הסופי של כל מי שקיבל את ישוע כמושיע שלו. יום זה בוודאי יגיע והעבר לא ייזכר. לא יהיו עוד דמעות, לא יותר מוות, לא יותר עצב, גם לא יותר כאב: כי הדברים הקודמים עברו והכול הפך חדש. (התגלות 6:1-21, 27; ישעיהו 17:16-65). לדחות את ישוע היא לבחור לעקוב אחרי השטן באגם האש הבוער בגופרית לנצח.

אגם האש: האדם הולך לשם בלי ישוע. זהו המקום הסופי של השטן, האנטי-כריסט, הנביא השקרי וכל מי שדחה את ישוע כמושיע שלו. יום זה בוודאי יגיע ואלה ששם יקללו את דתם ויתוהו מה הם יכלו להיות והיכן הם יכלו להיות, אך יהיה מאוחר מדי לשנות ולעבור כי התנאים יישארו זהים לנצח. יהיו בכי ויללה וקריסת שיניים מצד תושביה, כשזיכרון ומצפונם ימשיכו לענות אותם לנצח. (התגלות 19:20; 20:10-15). אם מעולם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, היום הישועה הגיעה אליך ולביתך בישוע המשיח. יש לך הזדמנות להודות בפך את אדון ישוע, ולהאמין בלבך שהוא מת בעד חטאך, נקבר והאל הקים אותו מן המתים להיות מושיעך. אני מתחנן לך, אנא קבל את ישוע עכשיו, הודה בו כמושיעך ותירשם שמך בשמים בספר החיים לפני שיהיה מאוחר מדי, כי כל מי שלא נמצא כתוב בספר החיים נזרק לאגם האש, ואתה לא שייך לשם. (רומאים 10:9-10; לוקס 10:20; התגלות 21:27; 20:15). תפילת הודאה וביטחון בישועתך בישוע המשיח. (יוחנן 3:16; יוחנן הראשון 13:10-5). אלוהים יקר, אני מודה שאני בדרך הלא נכונה של דת וצדק עצמי המובילה להרס נצח. תודה שנתת לי ידיעה מראש על הדברים שחייבים להתרחש ועל הסיבות לעבירתם. אני מכיר באהבתך אלי בשליחת ישוע לשלם את מחיר חטאי ולפתוח לי את המלכות להיכנס. אדון ישוע, אני מודה לך שמתת בעדי ואני מגיב לאהבתך ומודה בך כמושיע ואדון שלי. תודה שהצלת אותי היום והכנת אותי לבואך לקחת אותי להיות איתך לנצח. אמן.

הזמן שנקבע בכתבי הקודש כימים האחרונים כבר כאן. ענייני כדור הארץ יהיו תחת שלטון אדוננו ישוע המשיח, ואלה שהם שלו ימלוכו איתו לנצח נצחים. (התגלות 20: 4-6; (התגלות 21).

פרק 11: חדשות חמות – העתיד נחשף

מאושרים או מאוד מזליזלים ומצליחים הם אלה שקוראים ושומעים את דברי הנבואה הזו, ושומרים על הדברים שנכתבו כי הזמן קרוב. (התגלות 1:3). ישוע אמר שבעוד שהשמים הנוכחיים והארץ הנוכחית יחלפו כדי לפנות מקום לשמים חדשים ולארץ חדשה שבה ישכון צדק, דבריו לעולם לא יעברו. (מתי 24:35; פטרוס הראשון 1:23-25; פטרוס השני 3:13-14).

לכן, כפי שאנשים חכמים בענייניהם הגשמיים והזמניים, יודעים לזהות את פני השמים ולחזות את המזג אוויר ושינויים בתנאי האקלים כדי להתכונן בהתאם ולא לסבול מתוצאות החוסר הכנה, (מתי 4-1:16; לוקס 12:54-56). עליהם להיות יותר מבינים וחכמים בזיהוי דחיפות צורכם הרוחני בנוגע ליישועת נשמותיהם, באור הידע וההבנה שסימני הזמנים הם אינדיקציה שהאדם חייב להתכונן עכשיו, לחיות ולמלוך עם ישוע במלניום ובארץ החדשה על ידי קבלת ישוע כמושיע. הכשל בקבלת ישוע ישאיר אדם זה לא מוכן ולא צודק לחיות בחדש, שם רק צדק ישכון, ואדם זה יצטרך לחיות נפרד לנצח ממנו.

יש לנו הזדמנות עכשיו לחקור את ענייני נשמותינו ולקבל את ישוע כמושיע, כשהוא נותן אזהרה רבה על ידי חשיפת התהליך לשינוי מהנוכחי לחדש, על ידי הדברים שחייבים להתרחש. (מתי 24). (לוקס 21). (התגלות 4-22).

פתיחת שבעת החותמות: (התגלות 6:1--8:5). לוקס 23:30). שלום ילקח מן הארץ ואנשים ירצחו זה את זה, העולם ימולא מלחמות, מזון יהיה נדיר, אנשים ימותו ברביע הארץ ממגפות, רעב, חיות בר ואנשים זועמים. תהיה רעידת אדמה גדולה, השמש תהפוך שחורה והירח כדם, הכוכבים ייפלו על הארץ והשמים יתגלגלו כמגילה, הרים ואיים יזוזו ממקומם, ואנשים יתחבאו במערות ומאחורי הרים, ויתפללו בטרגדיה להרים ולסלעים שיפלו עליהם, להסתיר אותם מפני היושב על הכס, וממה שעל הארץ.

תקיעת שבעת החצוצרות: (התגלות 8:6-14:20). הן יביאו ברד ואש מעורבת בדם, שליש מצומחת כדור הארץ תישרף, הים יהפוך לדם, ושלש מיצוריו ימות, שליש מהספינות ייהרס, שליש מהמים יהפכו רעילים ויגרמו למוות. תהיינה אסונות קוסמיים, שליש מהשמש, הירח והכוכבים יחשכו, מלאך יעוף ברחבי השמים צועק אוי, אוי, אוי לתושבי כדור הארץ. השמים ירעדו עם סימנים גדולים ומראות מפחידים בארץ, התהום

תיפתח ותגרום לחום כתנור גדול, ושדים ישועחררו לענות את אלה שאינם מוחתמים על ידי האל במצחותיהם

מהדינים האלה שימשכו חמישה חודשים. האדם יעדיף למות מאשר לחיות, אך לא יוכל למות, עד לתקיעת החצוצרה השישית, כאשר שליש מהאוכלוסייה ימות, ואלה שישרדו את הצרות האלה יסרבו לשוב בתשובה מפולחנם למעשה ידיהם, שלא יפולחו לשדים ולעצבים מזהב, כסף, נחושת, אבן ועץ, שאינם יכולים לראות, ולא לשמוע, ולא ללכת, ולא לדבר, ואין בהם נשימה. (התגלות 6:1-9:21, 18-21; תהילים 115:2-115:15; 135:20; ישעיהו 46:5-46:12; 40:18-40:22, 25-28).

אהובים, מאחר ואנחנו צאצאי האל, אין לנו לחשוב שהאלוהות דומה לזהב, או לכסף, או לאבן שחקוקה באמנות ובמכשירי האדם. היום, אם אתה אחד מאלה שבלי ידיעה עובדים ומשרתים עצבים שנוצרו על ידי אדם, ולא משרתים ועובדים את האל החי והאמיתי שברא אותך ונתן לך חיים ונשימה, ושלח את ישוע להושיעך, האל כעת מצווה עליך לשוב בתשובה. לא רצון האל שאיש יאבד, אלא שכולם יבואו לתשובה ויקבלו את ישוע המשיח כמושיע, כי הוא מינה יום שבו ישפוט את העולם בצדק על ידי האדם ישוע, שמינהו, ונתן ביטחון לכל האנשים על ידי הקמתו מן המתים להיות לימינו. (מעשי השליחים 17:24-31; רומאים 1:23-25; פטרוס השני 3:9; עברים 10:12; תסלוניקים הראשונה 1:9-10).

ישוע המשיח הוא האל התגלמות והוא בא לארץ כדי להושיע את האדם, בעוד שהאנטי-כריסט יהיה השטן התגלמות, וינסה להרוס את האדם. האנטי-כריסט יוצג לראשונה לעולם כאיש של שלום, עם ניצוצות כלכליים ופוליטיים, עם היכולת לפתור בעיות עולמיות ואת המצבים הכלכליים המתמוטטים. הופעתו תתוזמן לפגוש את חירומי העולם, כאשר מנהיגי העולם מדברים על שלום ותוכניות להקים סדר עולמי חדש, דרך ממשל עולמי אחד, מערכת דתית מאוחדת עולמית וסדר כלכלי עולמי אחד והכרזה על כך בכתובים, כשהם רואים בזה את תקוותם היחידה לשלום בעולם.

האנטי-כריסט יספק את התשובות להוציא אותם מהתמהומות שלהם, פוליטיות, כלכליות ודתיות. הוא יביא לחזית נביא שקר שינסה לאחד את כל הדתות, מאפשר להם חירות לפולחניהם השונים באופן שלווה, דרך מערכת הדת העולמית המאוחדת. בין מעשיו הראשונים יהיה לכרות ברית עם ישראל כדי לאפשר לבנות מחדש את המקדש ולחדש את העבודה. הוא יביא שלום וביטחון שקריים, וזו תהיה תקופה שבה השגשוג יהיה בשיאו, אך כשהם חושבים שהם בשלום, בטוחים ושגשוגים ושום דבר לא יפריע להם, הכול יהיה קצר חיים. כאשר יאמרו שלום וביטחון, אז יבוא השמד מפתאום. האנטי-כריסט, שבואו הוא לאחר פועלו של השטן בכוחו, יתנגד ויתרומם מעל לכל מה שקשור לעבודה, ויטען להיות אלוהים, מציג סימנים מטעים ופלאים שקריים, וכל סוג של רוע להטעות את אלה שסירבו לאהוב את האמת ולהינצל. מסיבה זו, האל ישלח להם תועה חזקה להאמין בשקר, כדי שכולם יהיו ארורים שלא האמינו באמת אך נהנו מרשע. (תסלוניקים הראשונה 5:3; תסלוניקים השנייה 2:3-4, 9-10; התגלות 13:2).

הנביא השקר יבצע ניסים לעיני תושבי כדור הארץ. הוא יוריד אש מהשמים לארץ כדי להטעות את תושבי הארץ באמצעות הניסים, ויגרום ליצירת פסל של האנטי-כריסט שיעבדו לו כדי להטעות את העמים. האנטי-כריסט יתנגד לכל מה שנקרא אלוהים או מתפולח כאלוהים, ויתרומם ויציג את עצמו כאלוהים לעבודה, וכך יכחיש עבודה לאל החי והאמיתי, ולכל מה שנקרא אלוהים ומתפולח על ידי גופים דתיים מאוחדים, ואלה שיסרבו להשתחוות לפסל ייהרגו. (תסלונים השנייה 2:4; התגלות 13:13-15).

האנטי-כריסט אז יקים דיקטטורה כלכלית על ידי הטמעת מערכת, שדורשת שהאדם יקבל סימן ביד ימינו או במצחו כדי שיוכל לקנות או למכור, ושאף אדם לא יוכל לקנות או למכור, אלא אם יקבל את הסימן, או את שם האנטי-כריסט, או את מספר שמו. מספרו הוא שש מאות שישים ושש, מציין שעתיד העסקים והמסחר יהיה מבוסס על זיהוי גופני של האנטי-כריסט שיארוז נפשות אם יילקח. (התגלות 13:16-18).

אם אתה אחד מתושבי כדור הארץ באותה עת, מכיוון שסירבת לקבל את ישוע כמושיע שלך ופספסת את החטיפה או את האיחוד אליו, אל תקבל את הסימן ואל תשתחוה לפסל. עליך להישאר נאמן לאלוהים ולישוע המשיח בכך שלא תקבל את הסימן ותסרב להשתחוות לפסל. אלה שיסרבו ייהרגו וינצחו על החיה, ועל פסלה, ועל סימנה, ועל מספר שמה. הם יצאו מהצרה הגדולה לעמוד לפני האל וישוע המשיח על כסאו, ויחיו וימלכו איתו אלף שנים ואז לארץ החדשה, (התגלות 7:9-17 ; 6:9-11 ; 15:2 ; 20:4 ; 21:1).

אך אם אדם ישתחוה לאנטי-כריסט ולפסלו, ויקבל את סימנו במצחו, או ביד ימינו כדי לקנות או למכור, אותו אדם יראה נאמנות לאנטי-כריסט, וישתה מחמת האל, ויענה לנצח נצחים. (התגלות 14:9-11 ; 19:20).

עליך גם לשקול בזהירות את העובדה, שאם תמות ללא קבלת ישוע לפני שהמערכות הללו ייושמו, תימלט מהמערכות הדתיות והכלכליות של האנטי-כריסט ומדיני הצרה הגדולה, אך לא תימלט מגיהנום ומאגם האש. לכן, מכיוון שאינך יודע מתי תמות, עכשיו הוא הזמן היחיד שיש לך לקבל את ישוע כמושיע שלך. ישוע מת בעד חטאינו, נקבר, קם כבכור מן המתים, עלה לשמים, והוא יושב לימין האל, וניתן לו שם שמעל לכל שם אחר, עם כל הכוח והרשות בשמים ובארץ, ומתחת לארץ, (מתי 28:18 ; פיליפים 2:10). והוא יחזור שוב לאסוף אליו בהופעתו את אלה שקיבלו אותו כמושיע שלהם. (קורינתים הראשונה 15:3-4 ; מעשי השליחים 1:9-11 ; אפסיים 1:20-21 ; תימוטיוס השנייה 4:8 ; תסלוניקים הראשונה 4:13-18).

תחיית ישוע מן המתים כבכורי המתים בו היא הבסיס לתקווה של המאמינים. הם יעקבו אחריו ויקומו בזכות תחייתו להיות איתו לנצח, נולדים מחדש לתקווה חיה לירושה בלתי נשחתת, טהורה ובלתי נכלית, שמורה בשמים, ונשמרת בכוח האל דרך אמונה. (קורינתים הראשונה 15:20-26 ; קולוסים 3:1-4 ; פטרוס הראשון 1:3-5).

הירחשה במשיח היא מתנת הישועה מאת האל, והיא אינה מתקבלת על ידי מאמץ, אלא היא תוצאה של חמלתו וחסדו, מתומכת בסמכותו של ישוע על המוות, השאול והקבר, ותחייתו ועלייתו לימין האל. זוהי האמצעים לניצחון לאלה הנמצאים במשיח על המוות, השאול והקבר. (קורינתים הראשונה 15:51-57). לישוע יש מפתחות השאול והמוות, ויש לו שליטה מוחלטת על המוות ועל עולם המתים. ישוע פתח את הדרך למלכות השמיים דרך הכרזת הבשורה לכל להאמין ולקבל אותו כמושיע, (התגלות 1:17-18; 20:4-6; מתי 16:18-19). ואלה שדוחים אותו לא יהיו להם תקווה, הם יהיו בלי אלוהים בעולם, והדבר היחיד שיהיה להם לצפות אליו, יהיה תחייתם לדין אל אגם האש. (אפסיים 2:12-13; רומאים 6:23; התגלות 20:14-15). זכרו, אדם חטא והביא מוות לאנושות. האדם, בקשרו אליו, הפך לחוטא, איבד את דמות האל ודיוקנו ואת הגן עדן, ונפרד מהאל.

ישוע, לעומת זאת, הביא חיי תחייה לאנושות, והאדם, בקשרו אליו, מופשט לאל וחוזר לקבל את דמותו, דיוקנו והגן עדן כפי שהיו בתחילת הבריאה. (קורינתים הראשונה 15:21-26; עברים 10:10-20; לוקס 23:43). לכן, למות בלי ישוע הוא למות בחטאים מופרד מהאל, ואותו אדם יצטרך לחיות נפרד לנצח מהאל, כיוון שזמן והזדמנות לקבל את ישוע להיות מופשטים לאל לשנות גורל יהיו עוד, כפי שנקבע לאדם למות פעם אחת, ואחרי זה הדין. (יוחנן 8:24; עברים 9:27).

ישוע, שיש לו שלטון על הגוף המת ועל הנשמה, (מתי 10:28; התגלות 1:18) חשף את המסך לחיים שלאחר המוות, וחשף את המקום שלשם הולכות הנשמות שעזבו את גופן בין המוות לתחייה. אלה שמתים בישוע הולכים להיות אתו. להיות נפרדים מהגוף הוא להיות נוכחים איתו, והם חלק מתחיית הראשונים אל החיים שהופכת את המוות השני לחסר כוח, ואלה שמתים בלעדיו לא נכתבו שמותיהם בספר החיים שלו, והם ילכו לשאול לחכות למוות השני, ולעבור לאגם האש. אלה הם מקומות ומעמדות קבועים שאינם יכולים להשתנות במוות, לא תהיה הזדמנות לאחר המוות לתקן את הדברים עם האל. מה שאדם הוא במוותו יהיה לנצח, לכן תפילה עבור נשמות שעברו אינה יעילה לפני האל. (לוקס 16:19-31; קורינתים השנייה 5:1-9; התגלות 20:14-15).

להאמין שאדם במשיח נמצא רק במצב חסד חלקי, ויצטרך לעבור כמות מוגבלת של סבל לאחר המוות כדי לכפר על חטאים שלא כוסו על ידי חסד האל בעבודת ישוע המשיח לפני הכניסה לנוכחותו הוא להונות את עצמך, ולספר את דם ישוע כלא מספיק, ובכך להשפיל את רוח החסד. (עברים 10:29). הכתובים מצהירים: כי בחסד אנו נושעים דרך האמונה בעבודתו של המשיח ולא ממעשינו או מאמץ אנושי, זו מתנת האל (אפס'ים 2:8-9). ואם בחסד, אז זה כבר לא ממעשים. (רומאים 11:6). האל מיעד אותנו לאימוץ ילדים על ידי ישוע המשיח לעצמו... בו יש לנו גאולה דרך דמו, סליחת חטאים לפי עושר חסדו. (אפס'ים 1:5-7; רומאים 3:24). כי כולנו ילדי האל באמונה בישוע המשיח, (גלטים 3:26). ואם ילדים, אז יורשים של האל, ויורשים חולקים עם המשיח. (רומאים 8:17).

וזהו הדו"ח שנתן לנו האל חיי נצח, והחיים האלה בבנו. מי שיש לו את הבן יש לו חיים, ומי שאין לו את בן האל אין לו חיים. הדברים האלה נכתבו אליכם שמאמינים בשם בן האל, כדי שתדעו שיש לכם חיי נצח. (יוחנן הראשון 5:10-13).

אהובים, אלה במשיח לא יצטרכו לסבול עבור חטאים בעולם הבא, מאחר שחטאיהם כבר נשפטו בישוע ונצמדו לצלב, לעולם לא להיזכר. (עברים 8:12; 10:17-18). אלה במשיח יישפטו על פי מעשיהם על מנת לקבל פרסים ולא על חטא. האש תבחן את מעשינו כדי לגלות את מהותם ולפרגן לנו.

היא אינה מיועדת לטהר את נשמותינו מחטא. אם ישרף מעשהו של אדם כלשהו, הוא יסבול מאובדן פרסים, אך הוא עצמו יינצל. (קורינתים הראשונה 3:8-15). שכר החטא הוא מוות; אך מתנת האל היא חיי נצח דרך ישוע המשיח אדוננו, ולכן ישוע מת ושילם את עונש המוות עבורנו. אלה במשיח ייקחו חלק בחברות של סבלו בחיים האלה, על ידי הדברים שיהיה עליהם לעבור עבור האמת, ועבור הכרזת הבשורה, משתפים בחוויה של מה שישוע עבר כדי לכפר על חטאינו, ולא סבל של עונש עצמי או סילוק לכפר על חטאיהם. הם יסבלו בשביל הצדק על ידי היותם מושפלים, מבוקרים, מורשעים, שנואים, מושמצים בשקר, נרדפים בשביל דבר האל, בשביל שמו, עבור הכרזת הבשורה, כלומר, הכרזה שישוע מת בעד חטאינו, נקבר, קם מן המתים, עלה להיות לימין האל כמתווך היחיד בין האל לאדם, והדרך היחידה אל האל, והוא יחזור שוב לקבל את כל מי שקיבלו אותו כמושיע שלהם. (פטרס הראשון 2:20-23; 3:14-17; 4:13-17; פיליפים 3:10; מתי 5:11; טימותיוס הראשון 2:5; יוחנן 14:1-6).

חלק ירדפו עד למוות, (מעשי השליחים 7:59; 22:4). אך יקרה בעיני האדון מות חסידיו. (תהילים 116:15). כל מי שבמשיח נקראים חסידים והאל מצהיר שהם חפים מפשע, חפים מאשמה, תמימים, טהורים ויקרים לפני האדון. מאחר וזו מעמדתם באדון ישוע המשיח, מי יוכל להאשים את מי שבחר האל? הוא האל שמצדיק, וכבר הכריז על פסק דין של זכות על אלה שבמשיח. (רומאים 1:7; 8:33; קורינתים הראשונה 1:2; קורינתים השנייה 1:1; אפסיים 1:1; פיליפים 1:1; קולוסים 1:2). שפיכת שבע קערות זעם האל: (התגלות 16). אלה שבע הצרות האחרונות והנוראות שיסיימו את העידן הזה. יהיו מגפות דומות לאלו של מצרים, (שמות 7-11). אך חמורות יותר, כאשר כיבים בלתי ניתנים לריפוי יופיעו על אלה עם סימן החיה. הימים והנהרות יהפכו לדם ויהרגו את כל מי שבהם, השמש תשרוף את האנשים בחום עז, והאנשים במקום לחזור בתשובה על מעשיהם הרעים, יגדפו את שמו. הנהר הגדול פרת יתייבש כדי להכין את הדרך לקרב ארמגדון, ואז המלאך השביעי ישפוך את קערתו לאוויר, ותבוא קול גדול מן השמים מן הכסא אומרת, נגמר, מודיעה על שבע האסונות שיביאו להרס מוחלט של התרבות ויסיימו את העידן הזה, כדי להתחיל את החדש.

כאשר קערה זו תישפך, יתגלו מה עתיד לבוא על הארץ. רעידות, תמונות של רעש ובלבול, רעמים וברקים, ורעידת אדמה עצומה שלא הייתה כדוגמתה שתחלק את העיר הגדולה בבל לשלושה חלקים, גורמת להריסה, כאשר בבל הגדולה תזכר לפני האל, תשתה מכוס זעמו של האל, ובמקביל ערי העמים יישטחו, וכל אי והרים ייעלמו, כשברד יפגע בארץ.

דין מערכת הדת העולמית המאוחדת או בבל הדתית: (התגלות 17). דתות העולם ממקמות את עצמן להתאחד תחת סדר דתי עולמי אחד. המערכת הדתית המאוחדת מתוארת כזונה גדולה, שתגלם את... בבל הגדולה אם הזונות... בפיתוי מנהיגי עולם ועמים בפשרתה. היא מתוארת כאישה יושבת על חיה אדומה שניאה, בעלת שבעה ראשים ועשר קרניים, שבעת הראשים מייצגים את העיר על שבעה גבעות או הרים, ועשר הקרניים מייצגות ברית של עשרה אזורים או ממלכות. מנהיגי עשרה אזורים אלו, האנטי-כריסט והנביא השקר, יעבדו יחד עם מערכת הדת המאוחדת לזמן קצר, עד שמנהיגי האזורים ימסרו את כוחם, סמכותם וריבונותם לאנטי-כריסט, שיהפוך נגד הדת, ויחריב את הגוף הדתי המאוחד כדי לממש את דברי האל ולהשלים את מטרת האל הריבונית. (התגלות 17:9-17).

נפילת העסקים והמסחר או בבל המסחרית: (התגלות 18). מלאך ירד עם כבודו מן השמים להאיר את העולם עם חדשות חמות, אומר, בבל הגדולה נפלה, נפלה, (התגלות 18:1-2). והפכה למגורי שדים... קול נוסף מן השמים קורא לאנשים לצאת ממערכות בבל שנידונו להשמדה, כדי שלא ישתתפו במגפותיה, באסונות ובפרויקטים שיהרסו, ובתקריות שיגרמו לטרגדיה, עוגמת נפש, מצוקה והרס גדולים. (התגלות 18:4; ירמיהו 51:6-8; ישעיהו 48:20; 21:9).

ביום אחד, המוסדות המסחריים ששלטו בשווקים העולמיים ייפלו, הסוחרים יתאבלו כי תקוותם לרווח, תענוגות ויוקרה נעלמו. לא יהיה מה לייצר, לא יהיה מה למכור, לא יהיה מה לקנות, הסחורות וכל הדברים המשובחים והיפים שהם התאוו אליהם לא יימצאו יותר. המוצרים שהם סחרו בהם, השתתפותם בסחר בני אדם, מסחר בגופות ונשמות של בני אדם, לא יימצאו שוב. (התגלות 18: 8-14).

הסוחרים של דברים אלה, ואלה שעסקו במסחר ימי עם עולם העסקים, יימצאו בוכים ומתאבלים על אובדנם. קול המוסיקה, עולם הבידור, הייצור וקול אבן הרחיים בטחינה לא יישמעו יותר כלל; וכל אור יכבה; ונדרי נישועאין לא יישמעו שוב: כי סוחרים היו אנשי השלטון בעולם; שפיתו והטעו את העמים בכישועפים, ונמצאו אשמים בדם הנביאים, והקדושים, וכל מי שנהרג בשל אמונתו בישוע המשיח. (התגלות 18:15-24; 17:6).

האנטי-כריסט, לאחר שהצליח להקים את עצמו כאלוהים וכשליט העולם עם מלכי האזורים, ימשול עד היום שבו ישוע יבוא לקחת את גלגלי הממשל. הם ינהלו מלחמה עם אדון ישוע המשיח בניסיון לנצח אותו כדי להמשיך את שלטונם על העולם, אך הצדק ישלוט בעולם, ואדון ישוע המשיח ינצח אותם, והאנטי-כריסט והנביא השקר שהטעו את אלה שקיבלו את הסימן והשתחוו לפסל, ייזרקו לאגם האש. (התגלות 17:12-14; 19:20).

תהיה אלף שנים של שלום עם צדק שורר, כאשר ישוע המשיח יתחיל את שלטונו כמלך המלכים ואדון האדונים ואלה שעמו, הקרואים והנבחרים והנאמנים. במהלך זמן זה, השטן ייקשר בתהום לא נגמרת, ויפתח לאחר אלף השנים. לאחר שחרורו יתקיים משפט העמים, השטן ואלה ללא ישוע. הם ייזרקו לאגם האש. (התגלות 10:7-20, 14-15). אלה במשיח יהיו בגן עדן עם האל לנצח בארץ החדשה מתחת לשמים חדשים. (התגלות 4:1-21).

אהובים, באור סוף העידן האסוני ואלה שדוחים את ישוע, אין לכם מה לעשות על כדור הארץ כאשר מגיעים הדינים הללו. השטן נפל ממעמדו עם האל, ונידון לעומקי התהום לאגם האש עם האנטי-כריסט והנביא השקר, ואין לכם זכות להיות שם עמם. כעת, רוח האנטי-כריסט פעילה בעולם בארגון העולם נגד האל כדי לגרום לאדם להתנגד ולדחות את ישוע המשיח ולשלול מהם את הישועה (יוחנן הראשון 2:18, 22; 4:3; עברים 12:25). ובמקביל, רוח האל פעילה גם בעולם מושכת אנשים אל ישוע המשיח לקבל ישועה דרך הכרזת הבשורה. (יוחנן 12:32; תסלונים הראשונה 5:9). ישועה היא שימור מאסון, הצלה ופדות על ידי גאולה מכוח ועונש החטא, לירושה שאינה נשחתת, טהורה ונצחית, שמורה ומוגנת בשמים, לכן ישועה אינה בדת, ללא קשר לשם שניתן לה, או בשם אחר, אלא בשם ישוע המשיח (מעשי השליחים 4:12).

דבר האל מזהיר גם את העשירים בחיים האלה שאין להם את האמת, לשים את ביטחונם ותקוותם בבנו ישוע המשיח, ולא בדברים שיסתיימו באסון, או בעושר שאינו ודאי, מאחר שעושר רב יכול לתת תקווה שקרית ומראה של ביטחון, ולהניח שרווח הוא צדק. הדבר הבטוח היחיד בעולם הזה הוא דבר האל שנקבע לנצח בשמים ונשאר לעד. וזהו הדבר שבאמצעותו הבשורה מוכרזת אליכם. (טימותיוס הראשון 6:3-10; יעקב 5:1-3; לוקס 12:21; תהילים 119:89-91; פטרוס הראשון 1:22-25).

כך אמר האל, ... שלא יתהלל העשיר בעושרו: אך מי שמתהלל יתהלל בזאת, שהוא מבין ויודע אותי, כי אני ה' אשר עושה חסד, משפט וצדקה בארץ: כי באלה אני מתענג, אמר ה'. (ירמיהו 9:23-24; יחזקאל 7:19).

חברי, האל לא מונע מאתנו את עושרנו הדרוש לקיומנו הזמני, אלא מבקש מאתנו לשהות בדברו ולהימלט מהמלכודת המקלה על העשירים לשים את בטחונם בעושרם ולא באלוהים, הנותן לנו בשפע את כל הדברים להנאתנו. (התגלות 03:17-18). האל אומר שבמקום לשים את בטחונך בעושר, עליך לשים את עושרך באמון איתו, על ידי שימוש להשגת מטרתו בהבאת האנושות האובדת לחיי נצח ופרס בישוע המשיח, דרך הכרזת הבשורה לכל העמים, ובכך נותן לאדם את ההזדמנות לקבל את ישוע המשיח כמושיע נפשו, ולצבור אוצר טוב נגד הזמן הבא. (טימותיוס הראשון 6:17-19).

ישוע אמר מה יועיל לאדם אם ירוויח את כל העולם ויאבד את נפשו? או מה יתן אדם תמורת נפשו? (מתי 16:26; מרקוס 8:36-37).

האם תאפשר למצבך הזמני המשגשג להעלים את ראייתך של מצבך הנצחי, ולגרום לך להתעלם מישועת נפשך ולהחליף את נפשך בעושר זמני, ולהישאר בחוסר אמונה ללא העושר האמיתי של האל במשיח, תקוות הכבוד? (התגלות 3:17-18; אפסיים 1:18).

ישוע אמר חיי האדם אינם נמדדים בשפע הדברים שברשותו, כי כל האוצרות שנצברים על הארץ יאבדו, בעוד שכל האוצרות שנצברים בשמים יהיו בטוחים לנצח. לכן עלינו שלא לחיות רק לחיים האלה ולהתעלם מנפשנו לנצח, אלא לחיות את חיינו באור הנצח, על ידי אבדן חיינו כדי למצוא את שלו, במקום לשמור על שלנו ולאבד את שלו, כלומר השימוש הגדול ביותר בחיינו הוא להביא את האדם אל ישוע המשיח שהוא מטרת החיים האמיתית. (מתי 10:39).

נא לקחת זמן מלוח הזמנים העמוס שלך. צעד אחורה לרגע. הסתכל על חייך ממרחק וראה לאן אתה הולך, ואם זה המקום שבו אתה רוצה להיות כשיגיע הזמן לעזוב את החיים האלה.

ישוע אמר שהעניים אינם אלה שחסרים להם הצרכים הבסיסיים של החיים, אלא אלה שאין להם אותו; והעשירים אינם אלה עם שפע של דברים, אלא אלה שקיבלו אותו כמושיע, הם העשירים לעבר האל. (לוקס 12:21; התגלות 3:17-22) האם הבנת שהגישה אל האל היא רק דרך ישוע המשיח ולא בשם אחר, לא בתוארים או תארים, או במצב חשבון הבנק שלנו? (עברים 10:19-20; יוחנן 14:6).

אהובי, באור הכתובים, אנא אפשר לי לשאול אתכם את השאלות הבאות. האם אתם עשירים לקראת האל או שאתם עניים? האם יש לכם כסף ורכוש אך אתם עניים רוחנית לפני האל? (לוקס 12:16-21; התגלות 3:17-20; טימותיוס הראשון 6:17-19) אם תמותו כעת, לאן תלכו? (לוקס 16:19-31) אם ישוע יבוא כעת לאסוף את חסידיו לפני שפלות הדינים של הצרה הגדולה שתפול על הארץ, האם תלכו עמו ותימלטו מהדינים האלו, או שתהיו כאן כדי להתמודד איתם? האם תוכלו לעמוד בפניהם? (תסלוניקים הראשונה 4:13-18; קורינתים הראשונה 15:51-57; מתי 24:21).

עליכם להסכים איתי שאלו שאלות תקפות ומחשבות, והן דורשות את תשומת לבכם הדחופה. איפה תהיו? האם תהיו עם ישוע לפני כסא האל? (אפסיים 2:4-6; קורינתים השנייה 5:8) או שתהיו בגיהנום מחכים ליעדכם הסופי לאגם האש? (לוקס 16:23) או שתהיו על כדור הארץ עוברים את דיני הצרה? (מתי 24:21) איפה תהיו? האם תהיו בין אלה שבוכים ומתאבלים על אובדנם? (התגלות 18:15) או שתהיו עם ישוע. עליכם לענות בכנות ולהחליט על עתידכם וגורלכם הנצחי עכשיו. אין זמן להתעכב. זהו לא הזמן לשחק עם נשמתכם. הזמן דחוף. ימיכם ספורים. כמה ימים נותרו לכם, האם אתם יודעים? כמה זמן נותר לכם, האם אתם יודעים? אתם יודעים מתי נולדתם כי זה רשום בתעודת הלידה שלכם, אבל האם אתם יודעים מתי תלכו? האם אתם יודעים מתי ישוע יבוא? באור דבר האל וסימני הזמנים שעלינו, שניהם עשויים להתרחש בכל רגע,

האם אתם מוכנים להיות עם ישוע שם שהצדק שורר? (מתי 24:42-44).

אנא אל תאפשר לשטן לקבוע את עתידך וגורלך הנצחי, ישוע הוא איש השלום והביטחון האמיתיים. הוא בא לתת לנו חיים שופעים ונצחיים, אך כדי לקבל את החיים האלה, עליך לקבל אותו כמושיע שלך, ותמלוך עימו במשך אלף השנים, ואז תעבור עימו לארץ החדשה שבה ישכון הצדק, וכל תשוקות ושאיפות האדם לחיות חיים מושלמים, בעולם מושלם, עם אנשים מושלמים יתממשו, וזהו המקום שלך, חברי. האדם שהתחיל את דרכו עם האל ואיבד את מקומו בגן עדן, יחזור לגן עדן עם האל דרך ישוע המשיח בארץ החדשה, שהיא המקום שהאל הכין בשבילך. (בראשית 3:23-24; יוחנן 10:10; 14:1-4; התגלות 20:6; 21:1-6; ישעיהו 65:16-17)

אין לך סיבה טובה או תירוץ להישאר בחוסר אמונה ולסיים באגם האש עם השטן, אין לך שום עסק שם, אף אחד... אגם-ייונית-limne} פירושו להיות כמעט הדבר שצוין, ממשיך לעתיד כמו בעבר, להיות מוטל ולעולם לא לקום שוב, קרוב לגורל מושלם ולעולם לא להכנס, לעולם. אש-ייונית-pur} משמעה בוער בכאב, זעם, כאב נפשי וייסורים, כשזיכרון ומצפון של אדם ימשיכו לענות אותו, יודעים היכן היו יכולים להיות ולא יכולים. זה יהיה כולו מוטל על עצמו, זוכר את כל ההזדמנויות שהאל נתן להם לקבל את ישוע כמושיע שלהם והם לא עשו זאת, אפילו זו שעשויה להיות האחרונה שלך. לדחות את ישוע זה לגזור גזר דין על נפשך לאגם האש. (מרקוס 16:15-16). אין לך עסק שם. אינך שייך לשם. אגם האש הוכן לשטן, לא בשבילך. אנא אל תאפשר לנחש הזקן, שהוא השטן והשטן, לקחת אותך איתו לאגם האש שממנו אין שוב. (התגלות 20:10).

אני מתחנן אליך, התפייס לאל. זו החלטה אישית. עשה שלום עם האל דרך ישוע המשיח. הוא המתווך היחיד בין האל לאדם. מחיר הכופר עבור שחרורנו שולם במלואו על ידי ישוע המשיח. הפער בין האל לאדם נגשר דרך מותו שסידר את חשבון החטא שלנו, והעניק ישועה זמינה לכל מי שיקבל אותו. אני מתחנן אליך לפתוח את ליבך ולאפשר לישוע להיכנס לחיך, והוא ייקח אותך איתו לטהרה נצחית. אם אדם נמצא במשיח הוא בריאה חדשה, דברים ישנים עברו, הנה הכל נעשה חדש. (טימותיוס השני 2:6; קורינתים השנייה 5:17-21; התגלות 21:5).

ברגע זה, ישוע נמצא מחוץ לחיך ורוצה להיכנס כדי להושיע אותך, אך לא יעשה זאת אלא אם תפתח לו מרצונך. (התגלות 03:20).

זכור, ישוע אמר שהאנשים מנסים לזהות את תבניות המזג האוויר ושינויים בתנאי האקלים, כדי שיוכלו להתכונן בהתאם ולא לסבול מההשלכות של היותם לא מוכנים, ובאותו אופן, ישוע מבקש ממך לתת תשומת לב רצינית לדבריו, לזהות את סימני הקיץ לעידן הזה כדי להכניס את החדש, ואת הכרזת הבשורה שמבשרת את בואו כדי להפוך אותך לחכם יותר בענייני נפשך, להכין אותך ולהכין אותך לחיות בארץ החדשה מתחת לשמיים חדשים על ידי קבלתו כמושיע שלך, ולא לסבול מההשלכות של היותך לא מוכן לחיות בחדש על ידי דחייה ודחייתו.

זוהי הזמנתו של ישוע אליך לבוא אליו ולקבל חיי נצח. ישוע אמר ששלח את מלאכו להעיד לך על דברים אלה. (התגלות 22:16 א). הוא האלף והתו, הראשית והסוף, אשר היה, ואשר הוא, ואשר בא, השדי, הראשון והאחרון. הוא שהיה לו המילה הראשונה שהביאה הכל להיות, גם יהיה לו המילה האחרונה, שתביא את הכל לסופם המוקצה. (קולוסים 1:16-17; התגלות 1:8-11, 17-19; 22:13; 21:4-5).

ואמר אלי, כתוב: כי דברים אלה אמתיים ונאמנים. (התגלות 21:5). ... ואדון אלוהים של הנביאים הקדושים שלח את מלאכו להראות לעבדיו את הדברים שעתידיים להתרחש בקרוב. (התגלות 22:6-7).

ישוע התגלה כבורא כל דבר, החי והמת, והחי לעולמי עד, ויש לו את מפתחות השאול והמוות. (קולוסים

1:16-18; התגלות 1:17-18). לישוע יש כוח מוחלט על המוות ועל עולם המתים. ישוע חוצה זמן ונצח, ופתח את ממלכתו הנצחית לכל האנושות שתאמין ותקבל אותו כמושיע.

אם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, אנא קבל אותו עכשיו, הודה בו כמושיעך והילד לממלכתו, והרשם את שמך בשמיים בספר החיים שלו כאזרח ממלכת בית האל. (רומאים 10:9-10; יוחנן 1:12; 3:5-7; אפסיים 2:19; התגלות 21:27).

תפילת הודאה: אלוהים יקר, אני מודה לך על שגילית לי שהישועה היא מתנתך בישוע המשיח ואינה מושגת. אני מודה שהסתמכתי על פעילויות דתיות ומעשים אחרים להושיע אותי. אני עכשיו חוזר מטעות דרכי ופונה אל ישוע המשיח לישועה.

אדון ישוע, אני מאמין בליבי שמתת בעד חטאי וקמת מן המתים. אני עכשיו מקבל אותך ומודה בפי שאתה מושיעי ואדוני ואהיה איתך לנצח בתהילה. תודה שהצלת אותי מן הזעם הבא, מלא אותי ברוח הקודש שלך ותן לי אומץ להיות עד לך. אמן.

פרק 12 מלידה עד מוות אז לאן?

יש זמן להיוולד ויש זמן למות, לכן חשוב שנדע לאן אנו הולכים לפני שמגיע פגישתנו עם המוות, מכיוון שבאותו צומת בלתי אפשרי לשנות את יעדנו, וזו הפגישה היחידה שלא ניתן לדחות. הנה, עכשיו זמן הרצון; היום יום ישועתך. (קהלת 3:2; עברים 9:27; לוקס 16:22-31; קורינתים השנייה 6:2).

הכתובים הללו הם ההתגלות הכתובה של רצון האל לאדם, והם המילה היחידה של רשות שניתנה לאדם החסינה מטעות או כשל, המאירה על מי שאנחנו, איך נבראנו, מי היו האדם והאשה הראשונים על פני האדמה והיכן הוצבו, מה היה מטרת האל לחייהם ולצאצאיהם, איך החטא הגיע על ידי האדם והאשה הראשונים שהפכו אותם לחייבי מוות, ואיך האל בחסדו היה צריך להוציא אותם מלפניו כיצורים פנאיים כדי לפנות את גופם הנשחת במוות, כדי לאפשר להם להיכנס לגוף בלתי נשחת כיצורים בלתי פנאיים דרך מושיע מובטח, שיוולד ללא חטא כדי למות בעד חטאינו ולשלם אותנו לאל. (קורינתים הראשונה 15:45-57; בראשית 3:15; פטרוס הראשון 1:3-5).

בראשית ברא האל את השמיים ואת הארץ ואת כל אשר בהם. האל ברא את האדם, זכר ונקבה, בצלמו, על פי דמותו ויצר את האדם הזכר מעפר האדמה, ויפח באפיו נשמת חיים ויהפוך האדם לנפש חיה. מצלעו של האדם הראשון, אדם הזכר, ברא האל את האשה, חוה, האישה עם הרחם, והביאה אותה אל אדם להיות אשתו כדי שיפרה וירבה וימלא את הארץ במשפחה האנושית, כדי שהאל ישמח בחברות ובהנאה מראותם נהנים מהפרנסה שלו. האיש ואשתו היו ערומים ולא בושו, ונבראו עם חופש בחירה.

האל הציב את אדם וחוה בגן עדן שם יתחברו איתם, וציווה עליהם לשלוט על כל הארץ ויצוריה, עם האחריות לעבד את הגן ולהפוך אותו לנתון לשלטונם.

מהאדמה הצמיח האל כל עץ שהיה טוב למאכל, עץ החיים בתוך הגן, ועץ דעת טוב ורע. האל ציווה על אדם לאכול בחופשיות מכל עץ, אך מעץ דעת טוב ורע לא יאכל: כי ביום אכלו ממנו מות ימות. זה היה טוב כי האל הפך את רצונו לגבי העץ ידוע לאדם, כשהוא איפשר לאדם להתרגל בחירה חופשית לבחור את הטוב על ידי הפקדת נפשו ואלה של צאצאיו ורווחתם בידי בוראו על ידי אי אכילה, ולשאות בחברות שלום עם האל וליהנות מהפרנסה שלו מכל העצים האחרים עם אשתו ודורות העתידים, ולחיות לנצח עם האל בסביבה זו למילוי מטרת בריאת האדם, וזה היה רע לאדם לא לבטוח באל שברא אותו על ידי חוסר ציות לדברו, ולבחור להפקיד את נפשו ואת נפשות צאצאיו בידי דבר יצור של האל, הנחש, ולאכול ממנו.

למרות שהוקנה לאדם ולחוה ידיעה על ההשלכות הרעות של חלקם בעץ דעת טוב ורע, וידעו שהנחש הוא חיה בראה שלא קשורה לבריאתם ומטרתם, במקום להתרגל בשליטה שנתן להם האל על הנחש, הם בחרו להאמין שהנחש מספר את האמת על מטרתם, ומה שיהפכו להיות אם יאכלו ממנו, שהם לא ימותו כפי שאמר האל, אלא יהיו כאלוהים יודעי טוב ורע. הם בטחו בדבר הנחש שהיה רע, והתנגדו לדבר האל שהיה טוב ואכלו מהעץ.

ברגע זה הם ידעו שהם נתעו על ידי ערמומיות הנחש, ראו את עירומם והתביישו, ומרצונם תפרו עליהם

של תאנה והכינו לעצמם כיסויים להסתיר את עירומם שרק האל יכול היה לכסות. בשמיעת קול האל, הם התחבאו מפני האל בפחד בין העצים בגן, יודעים שחטאו ואיבדו את דמות האל ודימיונו, ואת השלום והשמחה של חברותו ופרנסתו, כשהם הציבו את עצמם תחת עונש המוות להיות מושכים מהגן ומנוכחות האל, לסבול את השלכות הרע עם צאצאיהם העתידיים, שילדו מנותקים מהאל לרשת את טבעם החטאי עם התגלמותיו הרעות שיסתיימו במוות כפי שאמר האל. לפני שאדם וחוה הושכו מהגן, האל בחדדו שינה את בגדיהם של עלי התאנה לעור שנלקח מחיות, כאשר דם התמים נשפך במות תחליפי לכסות את חטאם. (בראשית 3:1-3) מתי 27:4; קולוסים 1:20-22; עברים 9:13-17).

למרות שהאדם חטא נגד האל, מטרת האל לברוא את האדם לתענוגו בחברה כמשפחה נותרה זזה, והאל בחדדו נתן להם הבטחה לפיוס וחזרה לנוכחותו עם צאצאיהם עתידית דרך מושיע מושלם, שיתעבר על ידי רוח הקודש באשה בתולה, כדי להביאו לעולם לשפוך את דמו התמים במוות תחליפי כדי להסיר את חטאינו פעם אחת לתמיד להלביש אותנו בצדקתו. (בראשית 3:15; ישעיהו 7:14; גלטים 4:4; לוקס 1:31; 2:10-11; מתי 1:20-22; רומאים 3:21-26).

כאשר אדם וחוה הושלכו מגן עדן מנוכחות האל, האל הציב כרובים וחרב להבה לשמור עליהם מלאכול מעץ החיים שהיה משמר אותם בחיים בגופם החטאי עם התגלמויות הרע לנצח, וזה היה מבטל את מטרת חסד המוות.

מטעם זה היה על האל לשמור עליהם רחוק מעץ החיים כדי שהאדם יפנה את גופו החטאי הארצי דרך המוות, כדי לאפשר לנו להיכנס לגוף מפואר לנוכחות האל דרך המושיע. בנקודה זו אדם וחוה לא היו עם ילדים, ולכן כל האנושות הם צאצאיהם שנולדו מופרדים מהאל למות, כשירשו את טבע החטא שלהם עם התגלמויותיו הרעות, וגם ירשו את הבטחת המושיע שימות בעד חטאינו, אך האדם חייב לקבל את המושיע כדי להיות מושלם לאל, ולשחזר חברות והכל כפי שהיה בהתחלה עם האל. (בראשית 2:22-24; עברים 2:9; קורינתים השנייה 5:1-8; יוחנן 1:12-14; 3:16).

התבניות ההתנהגותיות הבאות הן חלק מההתגלמויות המוכחות של טבע החטא שלנו: ניאוף, זנות, טומאה, פזיזות, עבודה זרה, כישוף, שנאה, קונפליקטים, מריבות, ריב, מחלוקות, כתות, קנאה, רציחות, שתייה מופרזת, חגיגות וכדומה: (גלטים 5:19-21).

כאשר הזמן המלא בא למילוי הבטחת האל של המושיע, האל שלח את בנו שנולד מאשה, בתולה באותה עת, כדי לגאול את האנושות המתה בעוונות ובחטאים. שמה של האשה הוא מרים והמושיע הוא אדוננו ישוע

המשיח, שנתן את עצמו ככופר כדי להנגיש ישועה לכל מי שיאמין ויקבל אותו. ישוע שלא ידע חטא, מת על הצלב בעד חטאינו, נקבר והאל הקים אותו כבכור מן המתים, בכורי התחייה, והציב אותו לימין עצמו במקומות שמימיים, המשיח בכורים, ואחריו אלה שלמשיח בבואו. האדם במשיח עבר ממוות לחיים, כי כפי שבאדם כולם מתים, כך גם במשיח יחיו כולם. כי כפי שעל ידי חטא אחד של אדם הפכנו לחוטאים, כך גם על ידי משמעתו של אחד יהפכו רבים לצדיקים. (בראשית 3:15; גלטים 4:4; ישעיהו 7:14; מתי 1:20-25; לוקס 1:26-31; קולוסים 1:18; יוחנן 5:24; קורינתים הראשונה 15:3-4, 20-23; אפסיים 1:20; 2:5-8; רומאים 5:17-19).

אהובי, מכיוון שכל האנושות נולדה מופרדת מהאל עם טבע חטא שירשו באדם למות, אם נמות בלי לקבל את ישוע המשיח כמושיע שלנו, נמות בחטאינו להיות מופרדים מהאל לנצח בלי יותר הזדמנות להיות מושלמים לאל.

מכיוון שהחטא גרם להפרדת האדם מהאל, בלתי אפשרי לחזור לאל בלי שחטאינו יסלחו, אך אם נמות במשיח נמות עם חטאינו מסולחים, מושלמים לאל ודמות האל, דימיונו, מטרתו וחברותו משוחזרים כפי שהיה בהתחלה, בהמתנה לשובו של המשיח בקול החצוצרה האחרונה להיכנס לגופינו הבלתי נשחתים, כאשר המתים במשיח יוקמו בלתי נשחתים, ואלה שחיים במשיח ישתנו, כי הנשחת חייב ללבוש אי-נשחת, והפנאי חייב ללבוש בלתי פנאי, להביא לידי מימוש את הכתוב, המוות בולע לנצחון, או מוות איפה עוקצך? או שאול איפה ניצחונך? אך תודות לאל שנותן לנו את הניצחון דרך אדוננו ישוע המשיח. (קורינתים הראשונה 15:45-

57;)

לכן רק במשיח אנו מוכנים לנוכחות האל למילוי מטרתו לברוא את האדם לחברות ליהנות ממנו ומכל דבר לנצח, אך כדי שזה יתממש, עלינו לקבל את ישוע המשיח כמושיע שלנו להפוך לאדם בריאה חדשה. אם אדם במשיח הוא בריאה חדשה: דברים ישנים השייכים לעידן באדם חלפו; והנה הכל נעשה חדש במשיח. (יוחנן 1:12; 3:1-8; אפסיים 1:5-7; קולוסים 1:14; קורינתים השנייה 5:17.)

אהובי, כל מי שמאמין שישוע שילם על חטאיהם וקיבל אותו כמושיע שלהם הולך להיות עם ישוע לנצח,

תחילה בשמיים, אז בארץ המטוהרת לאלף שנים, שם ישוע ימלוך כמלך המלכים ואדון האדונים, ואז לארץ

החדשה מתחת לשמיים החדשים לנצח, שם האל עצמו ישכון, בעוד שאלה שדחו את ישוע כמושיע שלהם הולכים לחיות לאחר החיים הזה בגיהנום, ואז באגם האש לנצח עם השטן (התגלות 17:14; 20:6; (התגלות 21. (לוקס 16:19-31; התגלות 20:14-15.)

הארץ החדשה היא מצב ומקום מושב קבוע בסדר החדש של הדברים, שם העבר נשכח והכל טוב, מושלם ושלם. לא יהיה מחסור, רע, מחלה, מוות נוסף, עצב או בכי או כאב נוסף, כי הדברים הקודמים חלפו. והנה, הכל נעשה חדש. (התגלות 21:1-7; אפסיים 2:5-6; עברים 11:16);

אגם האש הוא גם מצב ומקום מושב קבוע שם העבר נזכר, שם הכל רע ולא שלם וממשיך תחת הסדר הישן של הדברים, מקום שזיכרון ומצפון של אלה ששם יחיו להענותם לנצח ונצחים, זוכרים את כל ההזדמנויות

שנתן להם האל להיות מושלמים אליו על ידי קבלת ישוע כמושיע שלהם. (לוקס 16:22-31; התגלות 20:10-15; מרקוס 9:44-48; מתי 6:24).

המציאות החריפה היא שנמות ונסתיים בשמיים ובארץ החדשה עם ישוע או בגיהנום ובאגם האש עם

השטן לפי ההחלטה שנקבל. זו לא רצון האל שנסתיים בגיהנום ובאגם האש, ומטעם זה הפך האל את ישוע לחטא בשבילנו שלא ידע חטא, כדי שנהפוך לצדקת האל בו, ששם הוא שם נהיה גם אנחנו. (פטרס השני 3:9; קורינתים השנייה 5:1*21-9; יוחנן 14:1-6).

לסיכום, אתה נהרת מדבר האל שאינו נכשל, ונקבע לעד בשמיים כדי שתפעל מיידית בנוגע לגורלך הנצחי. מכיוון שאינך יודע מתי תגיע פגישתך עם המוות, עליך להחליט בעניין זה עכשיו, מכיוון שזהו הזמן היחיד שבו אתה בטוח, מחר אינו מובטח לאף אחד. אולי עד כה, בשל לוח הזמנים העמוס שלך ודאגות החיים הללו, מעולם לא חשבת לאן תהיה בנצח כאשר יגיע הזמן לעזוב את גופך הנוכחי ואת כל מה שמאחוריך. (יוחנן 17:8, 15; תהילים 119:89; עברים 9:27-28; קורינתים השנייה 5:1-8).

הגיע זמן ההחלטה. לאן חברי? דרך השמיים והארץ החדשה עם ישוע, ודרך גיהנום ואגם האש עם השטן מוצגת לפניך. אל תשחק בנשמתך ולא לקבל החלטה שגויה להציב את דבר האל בצד כדי להחזיק בתורות האדם בדת מסורתית, ובדרכם לישועה שהיא בניגוד לדרך הישועה של האל בישוע המשיח. ישוע הוא התיווך היחיד בין האל לבני האדם והדרך היחידה לאל, כי אף אדם לא יגיע לאב אלא דרכו: כי אין שם אחר תחת השמיים הניתן בין האנשים אשר נועד להושיענו, אלא בשם ישוע. ישוע הוא זרע האשה שבא לקיים את הבטחת האל לאדם להושיע את האנושות. זכור, אדם גרם לנפילת האדם כאשר פעל על פי דבר הנחש, יציר של האל ולא על פי דבר האל, בוראנו. אני מבקש ממך, הפקיד את נשמתך לידי האל בוראנו. בלתי אפשרי שהאל ישקר, האמן בדברו וקבל את אדון ישוע המשיח כמושיע שלך כדי להיות מושלם לאל לחיות איתו לנצח בארץ החדשה, עם כל הדברים משוחזרים כפי שהיו בהתחלה. (מרקוס 16:15-16; יוחנן 1:12-13; 3:16; 14:1-6; טימותיוס הראשון 2:5-6; מעשי השליחים 4:12; (התגלות 21). (התגלות 22:1-5). כאשר אדם וחוה בחרו לפעול על פי דבר הנחש שנברא שהיה רע, והלכו נגד דבר האל בוראם שהיה טוב, בהחלטה זו בחרו ברע לכל האנושות והביאו אותנו לחטא ולמוות, גם פיזי שהוא הפרדה מהגוף וגם רוחני שהוא הפרדה מהאל. אך עכשיו, האל נתן לנו את החופש לבחור בעצמנו בנוגע לעתידנו וגורלנו הנצחי, לכן איננו יכולים להאשים את אדם. האל נתן לנו את הזכות להיוולד מחדש ברוח האל כתנאי מוקדם להיות בניו, בנים שנולדו לא מיוחס טבעי, כי בשר יוליד בשר, אך בנים שנולדו מהאל נולדו מרוחו, כי רוח מולידה רוח, לכן חובה עלינו להיוולד מחדש כדי להיחלץ מחוק החטא והמוות ומשלכות פעולות הבשר, להיכנס לחוק רוח החיים במשיח ישוע להיכנס לממלכת האל. כל מי שקיבל את ישוע, להם נתן האל את הכוח או הזכות המשפטית להיות בניו, ואם בנים, אז יורשי האל ושותפי ירושה עם ישוע המשיח. הנה, איזו אהבה העניק לנו האב במשיח שנקרא בני האל: (יוחנן 1:12-14; 3:1-8; רומאים 8:2, 16-17; פיליפים 4:3; יוחנן הראשון 3:1-2).

אהובי, עלינו להודות שירשנו את טבע החטא שלנו מאדם ונולדנו מופרדים מהאל וצריכים להתפייס. הכירו כי ישוע שילם את עונש חטאינו כשמת על הצלב, האמינו בלבכם שהאל הקים אותו מן המתים, והודו בו בפיכם ותושעו, כי עם הלב מאמין לצדקה, ועם הפה מתוודה לישועה. (קורינתים הראשונה 4:15-15; רומאים 10:9-15).

הדברים האלה נכתבו אליכם שמאמינים וקיבלתם את ישוע כמושיע שלכם, שבישוע, אתם יודעים שאתם מופייסים לאל. אתם יודעים שיש לכם חיי נצח כי החיים הם בבנו. אתם יודעים בוודאות מבורכת כי ישוע שלכם ואתם שלו. אתם יודעים ששם שישוע שם גם אתם תהיו. אנו יודעים שכאשר הוא יופיע, נהיה דומים לו; כי נראה אותו כפי שהוא. (יוחנן הראשון 5:10-13; 2:3; יוחנן 17:21,23; 6:14; התגלות 21). חברי, אין זו רצון האל שאיש יאבד, אלא שכולם יבואו לתשובה. אם מעולם לא קיבלת את ישוע כמושיע שלך, זו עשויה להיות הזדמנותך האחרונה לעשות זאת. יש זמן להיוולד וזמן למות, כלומר, מועד מותנו נקבע על ידי האל ואינו ניתן לדחייה, ומאחר שאיננו יודעים מתי יגיע זמן זה, עכשיו הוא הזמן המועד לקבל את ישוע כמושיע שלך ולהיות ילד חדש של האל, שנולד מרוחו, ולהירשם בספר החיים, שהוא רישועם שמייים של בני בית האל. (קהלת 3:2א; עברים 9:26-28; יוחנן 1:12; התגלות 20:15; 21:27; לוקס 10:20; אפסיים 2:19).

עברנו מראשית האדם עד סופו בנצח דרך לימוד הספר הזה. כאשר המסע הקצר הזה הגיע לקיצו, נפתחו עיני הבנתכם לכתובים, ורוח החכמה וההתגלות בידיעת אדוננו ישוע המשיח האירה אתכם. אני מתחנן בשם המשיח, התפייסו לאל.

אלוהים יוצרי, בשל אהבתך אלי, שלחת את בנך ישוע המשיח למות בעד חטאי. אני מודה שחייתי מחוץ לישוע בהסתמך על תורות האדם. תודה שהיית סבלני איתי, שלא רצית שאחיה מופרד ממך, אלא שאשוב בתשובה ואקבל את ישוע כמושיע שלי.

אדון ישוע, אני מגיב לאהבתך עבורי ועכשיו אני מקבל ומודה בך כמושיעי ואדוני. תודה ששחררת אותי מחוק החטא והמוות והבאת אותי לחוק רוח החיים בך אדון ישוע, בזמן שאני מחכה לבואך עבורי להיכנס לגופי הבלתי נשחת להיות איתך לנצח. תודה שהושעת אותי ורשמת את שמי בשמיים בספר החיים, ועשית אותי אזרח בית האל. אמן.

חסד אדוננו ישוע המשיח עמכם כולכם. אמן.

תוספת התרגום:

חנוך התהלך עם האל: ולא היה; כי לקח אותו האל. באמונה הוא נתרגם שלא יראה מוות... כי האל תרגם אותו; כי לפני תרגומו היה לו את העדות הזו, שהוא רצה את האל. (בראשית 5:24; עברים 11:5). משה שייצג את התורה, מת ונקבר, והאל הקים אותו מן המתים. (דברים 34:5-6). אליהו שייצג את הנביאים, לא ראה מוות, עלה בסופה שמימה. (מלכים ב' 2:11).

משה ואליהו כיבדו את ישוע בקיום שליחותם בייצוג התורה, והנביאים שהצביעו לישוע למילוי.

ישוע אמר, כל מה שנכתב בתורת משה ובנביאים ובתהילים לגביו חייב להתמלא כלומר הוא חייב להביא אותם להשלמה. (לוקס 24:27,44).

ישוע לקח את פטרוס, יעקב ויוחנן להר להתפלל והתהפך לפניהם, והופיעו לפניהם משה ואליהו המדברים עם ישוע שהופיע בתפארתו, בגדיו היו לבנים ומבריקים. פטרוס, יעקב ויוחנן שהיו עדים להשתנות זו, קיבלו הוראה מישוע להפוך את החזון הזה לידוע רק לאחר תחייתו, ומשם, להתחיל את שירותם לקחת את בשורת ישוע המשיח לכל העולם כעדות, לפני סוף העידן הזה. (מתי 9:1-17; 24:14; לוקס 9:28-31).

משה, שהאל הקים מן המתים, מייצג את המתים במשיח שיקומו ראשונים: כי האדון עצמו ירד מן השמים עם זעקה, בקול שר המלאכים, ובחצוצרה של אלוהים: והמתים במשיח יקומו ראשונים: אז אנחנו שחיים ונשארו נילקח יחד איתם בעננים, לקראת האדון באוויר: וכך נהיה תמיד עם האדון: ומיוצג על ידי חנוך ואליהו שעלו לשמיים מבלי לראות מוות. (טסלוניקים הראשונה 4:13-18; 5:9-11; קורינתים הראשונה 15:51-57).

אירוע זה של נסיקה יתרחש בשנה שאינה ידועה בחג התרועות, שהוא החג הבא מבין שלושה חגים שעדיין לא מולאו, השאר הם, יום הכיפורים כשכל ישראל יינצל, וחג הסוכות שהוא התקופה האלפית, כאשר המשיח ימלוך כמלך המלכים ואדון האדונים עם אלה ששייכים לו (רומאים 11:23-27; התגלות 20:4-6). מאז חג הפסח, חג המצות, חג הביכורים וחג השבועות כבר מולאו. חג התרועות הידוע כראש השנה, יום התעוררות וראש השנה האזרחית היהודית, מתחיל בירח החדש ביום הראשון של החודש השביעי של השנה הקדושה היהודית מסמל התחלה חדשה. חג התרועות הוא החג היחיד המתקיים על פני תקופה של שני ימים, בשל תנאי מזג אוויר עכור לעיתים שמונעים את ראיית הירח החדש, וימים וזמנים השונים בחלקים שונים של העולם. (במדבר 29:1; ויקרא 23:23-24; שמות 12:1-2; תהילים 81:3-4; יחזקאל 46:1; התגלות 4:1; יוחנן 6:39-40).

ישוע, התחלה והסוף, מחבר ומשלים האמונה שלנו (התגלות 1:8-18; עברים 12:1-2) השתמש

במנהגי נישועאים יהודיים לגבי זמן שוב החתן לקבל את כלתו. זכות האב היתה לבדוק את חדר הכלולות,

וכאשר הוא מוכן לחתן לבצע את נישועאיו, יהיה זה הזמן לו לומר לחתן לחזור לקבל את כלתו. מטעמים אלו

אמר ישוע שאף איש לא יודע את היום והשעה, גם לא המלאכים, אלא אביו בלבד. (יוחנן 6:1-14; אפסיים 5:25-32; התגלות 19:7-9; מתי 24:36).

זו התקווה המבורכת שלנו במשיח, מחפשים את ההופעה המפוארת של האל הגדול ומושיענו ישוע המשיח. שמת בעדנו, כדי ש, אם אנו חיים או מתים, נחיה יחד איתו. (טיטוס 2:13; טסלונים הראשונה 5:10; טימותיוס השנייה 2:11).

פגוש את המחבר

אפזל עלי נולד בשנת 1942 בבית שמופיע בשער והושמד לאחר 106 שנים וכיום המקום הוא מיקום מרכז האמונה - ארימה. הוא גדל בדת אך לא היה בטוח לאן ילך לאחר מותו. אפזל היה איש עסקים לשעבר, שלאחר שרכש מלאי נוסף בינואר 1985, פתאום לא התחשק לו למכור את הסחורה וכך גם הרגישה אשתו. מאז, שניהם חשו דחף חזק למצוא את האל החי והאמיתי שברא אותם, מבלי להבין שזו הייתה קריאת האל הגבוהה והקדושה בחייהם.

אפזל ומשפחתו הוזמנו למפגש במרכז האמונה-סן פרננדו ביום ראשון, 24 במרץ 1985. הם השתתפו

במפגש זה שבו קיבלו את ישוע המשיח כמושיע ואדון והוטבלו ביום ראשון הבא.

תחת חסותו של השליח קרלייל צ'אנקרסינג, פסטור מרכז האמונה, האדון ישוע המשיח הכווין מחדש

את מחשבותיו ותשוקותיו וכעת יש לו נחמה וביטחון גדולים בידיעת קצו בנצח עם האדון ישוע המשיח. אפזל

קיבל ייעוץ מפסטורו ללמוד במכללת המשימה הקריבית, שותפה של מכללת קינגסווי לתאולוגיה ולימודי המקרא, דה מוין, איווה, שם סיים תואר ראשון במדעי הרוח. אפזל קיבל מספר תפקידים משרתיים במרכז האמונה ולאחר סיום לימודיו, הצטרף לסגל מכללת המשימה הקריבית.

במרץ 1992, נשלח על ידי פסטורו לארימה שם החל את שירותו הפסטורלי ביום ראשון ה-22 בחודש.

השמחה והשלום שהוא חווה דרך מצוינות הידע בישוע המשיח הם בלתי ניתנים לתיאור ומועברים בהאכלת

עדר האל ובקריאת בשורת האדון ישוע המשיח למען יושע האדם.

אפזל מתגורר כיום בארימה עם אשתו לינדה ומשפחתם. הוא מחבר למספר חוברות וכעת לספרו הראשון. בנוסף לשירותו הפסטורלי, אפזל מעביר את מסר הבשורה למדינות רבות דרך גלי רדיו, עיתונות, כתבי עת, חוברות, דיסקים וכדומה.

מס' טלפון: 1-868-664-3647
1-868-664-3653

דוא"ל: afzalaliarima@yahoo.com

אפסל עלי
25A Pro. רחוב קווין

ארימה, טרינידד. W.I.

ניתן לקבל מידע CPSIA באתר

www.ICGtesting.com

הדפסה בארה"ב

BVHW09s0018031018

529118BV00005B/6/P

האמיתות שבספר זה נועדו להוביל אלפי מיליוני אנשים לישוע המשיח לשם ישועה דרך פועלו של רוח הקודש.

כנושאי האור, בואו נעביר הלאה את מסר בשורת המשיח לאנשים אבודים כדי שיושעו, ויהיו בין אלפי המיליונים המחכים לשובו של אדוננו ישוע המשיח להיות איתו לנצח בתפארת.

אפזל מחויב להעביר אמיתות מקראיות לכל מאמין ולקרוז את בשורת הממלכה לכל העולם כעדות לכל הגויים לפני סיום העידן הזה. מטעמים אלה אני ממליץ על לימודים אלה לכם. אנחנו קהילה

ISBN 978-1-64299-307-3

9 781642 993073